

Tecrite son verilsin,
ölümler durdurulsun diye
SORDUK:

107 ölü var!
Hangi Barış?

- ◆ Bu soruyu yasaklayan devlet,
- ◆ Bu soruya ambargo koyan sol,
- ◆ Bu soruyu duymazdan gelenler

NE İSTİYORLAR?

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 76 / Tarih: 7 Eylül 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com Mail:info@ekmekveadalet.com

Ölüm Orucu

Ercan Kartal:
Biz tam 1033 kez kazandık!
Siz 1033 günün
her saniyesini kaybettiniz!

FAŞİZMİN YÖNETİM MERKEZİ:
MGK

Devrim
Değiştirir!

“107 ölü var! Hangi Barış?”

BU SORU YASAK! BU SORU AMBARGOLU!

İstanbul Valiliği, önüne gelen afiş ve pankartlardan özellikle bir sloganın üstünü çiziyor: “107 Ölü Var! Hangi Barış?” İstanbul polisi, hiçbir “yasak” afiş ve pankarta göstermediği “dikkati” bu sorunun yazılı olduğu pankartlara göstererek, miting alanına sokmuyor. Mersin polisi, alana “107 Ölü Var! Hangi Barış?” sorusunun yazılı olduğu pankartla gelen TAYAD’lılara saldırıyor ve onları gözaltına alıyor.

Tecrübeli bir devrimci, vezir bir şekilde özetlemişti oligarşinin bu özel “duyarlılığı”nı; “*çık sokağa, yaşınsın sosyalizm de, polis dokunmaz sana, kahr olsun F tipi cezaevleri de, bak ne yapıyor?...*” (Mihri Belli)

Bu, oligarşinin çizdiği “icazetli siyaset” sının. İcazetli siyaset sınırını kabul edenler, 1 Eylül’de de yaşasın sosyalizm derken, kahr olsun F tipleri demediler. Sanki F tipleri ve 107 ölüm, sadece Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin sorunuymuşcasına, kimse bu konuda bir pankart taşımadı.

Taşımamakla kalsalar yine neyse!

Devletle beraber, onlar da ambargo koydular bu soruya. Oysa yapılması gereken bu muydu? Düşmanın bu sloganı yasaklamasının karşısında sloganlarımızı, pankart ve dövizlerimize bu sözleri koyarak düşmana denir ki, bak sen yasakladın, daha fazla çoğaldı bu slogan... Böyle denilmedi düşmana.

Denilmediği gibi, alana polise rağmen sokularak asılan bu pankart, “hangi barış?” sorusunu üzerine alarak, kendisine karşı bir soruymuş gibi algılayanlar tarafından indirilmek istendi. Nasıl demokratlık bu? Kaldı ki, bu soru şu veya bu siyasi harekete de yönelik değil; niye üzerinize alınıyorsunuz?.. “Kitlelerin iradi olmayan tepkisi” de denilebilir; zaten öyle açıklanıyor; fakat bu noktada da sorun şu; o kitle nasıl biçimlendirilmiş, nasıl bilinçlendirilmiş? Benim sloganım olacak, benim taleplerim dile getirilecek... mantığı nasıl yerleştirilmiş?

Alandaki olumsuzluk, devrimci demokrat basının ambargosuyla devam etti. 1 Eylül haberlerinde bu sorunun yazılı olduğu pankartlar görmezden, bu soruyu dile getiren sloganlar duymazdan gelindi. Üstelik bu sorunun yazılı olduğu pankart bir tane de değildi, ki gözlerinden kaçmış olsun! Kimsenin gözlerinden kaçmasın diye, 5 pankartta sadece bu slogan yazıyordu. Olur ya, haberde sloganlara yer vermeyebilirler. Ama öyle de değil; pankartlarda taşınan, atılan onlarca slogana yer veriliyor aynı haberlerde. Bir bu yok! Bir devrimci gazete, “Bilal Gitsin Askere” sloganının yasaklandığını yazıyor da, bunu yazmıyor.

Bu nasıl bir anlayış? Bu “sansür” nasıl bir zihniyetin ürünü? Bilinçli veya bilinçaltı bir “suçluluk duygusu” mu yoksa? Kendilerinin de o soruya verilecek bir cevaplarının olmayışından mı? Şu malum “F tipleri gündemimiz değil” takıntısından mı?

Peki, “107 ölü var” gerçeği geçmesin hiçbir yerde. Ölüm orucunun devam ettiği bilinmesin, duyulmasın. Oligarşinin işine gelir; çünkü oligarşinin F tipleri konusundaki sansür politikasına uygun. Peki sola ne yaran olacak bu sorunun üstünün örtülmesinin?

“107 ölü var”; yasaklansa da, yazılmasa da!

12 Eylül’ün sürdüğü MGK’nın yönettiği “SIR” DEĞİLDİ!

**DEVİRİM’le DÜZEN
değişinceye dek;
MGK’nın faşist
zihniyetinin yönetmeye
devam edeceği de
“SIR” DEĞİLDİR!**

**ÇAĞ
DUYURU**

Grup YORUM

**Harbiye Açıkhava
Tiyatrosu’nda
13 Eylül - Saat 20.30**

Yönetmeliği değil, icraatlarını açıklayın!

**Demokrasi diyenler, hak ve özgürlükleri,
hukuk ve adaleti savunanlar;
hep birlikte istemeliyiz:**

**MGK’nın aldığı bütün kararlar, verdiği
bütün talimatlar, bütün operasyonları
tüm ayrıntılarıyla
HALKA AÇIKLANMALIDIR!**

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmeke ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Ali Ercan Gökoğlu
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Akşaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık: Vercorstr. 507-A 50025 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@post.com
Akbank: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İy Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2
Tel-faks: 0 312 351 17 25
Akbank: Çankaya Otur. Işıkhan Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Artıkay: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 312 223 87 18
Baskı: Başak Cad. Göl İy Hanı
Daire: 25/4 Haykati Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gazeteciler: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenigörmüş Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İy Mevki Zemin Kat No:28 HOPA Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Mithi Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İy Mevki Konaklırme
Tel-faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökkuşan Saray Işıkhan Kat:7 No:70
Tel-faks: 0 232 332 41 70
Mahalle: Dabakhan Mah. Bakırköy Çarşısı Sanayiyeği Işıkhan Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Mersin: Zeytinlik Caddesi Petek Apartmanı No:26 Kat:1/3
Mersin
Samsun: Talimhane Cad. Bodulcaıy İy Han Kat:3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerhaya Mah. Kındıracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthlar
Işıkhan Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu Işıkhan Kat: 5 Daire: 9

- 3... *MGK Devletin Her Yerindedir*
5... *Faşizmin Halka Karşı Savaşı*
8... *Faşizm AKP'li MGK'yla Sürüyor*
9... *Susurluk Yanıtları ve MGK Yönetmeliği*
11... *Amerikancılar Konuşuyor!*
13... *Bölücü, Kışkırtıcı Erdoğan, Alevi Halkımıza...*
14... *Kan Denizinin Ortasında Barış Olmaz!*
17... *Kanlı Güvercinler Türkiye Gerçeğidir*
19... *BİZ Kazandık Siz Kaybettiniz*
21... *Ertosun Yargılansın ve Cezelendirilsin*
22... *Bu Öfke Dinmez*
24... *12 Eylül'den Bugüne; Toplumun Yeniden...*
26... *MGK'nın Hapishaneler Operasyonu*
30... *Terörle Bastırıldı Türkiye!*
31... *MGK'nın Operasyonları; Fail Belliydi-1*
34... *Hangi Hukuk! Hangi Ahlak!*
35... *Sipariş Rapor Gerçeğe Çarptı*
36... *Görüşmeler "Uzlaşmazlık"ta; Memurların Direnişi "Tıkandı"...*
38... *"Anlat, KESK eylemine katıldın mı?"*
40... *Okumam Yok, Kağıt İmzalatmak İstediler*
41... *Malatya Tek Tip Kıyafet Davasında Beraat*
42... *Katliam, İşgalcinindir*
43... *Bahçelievler Temel Haklar'dan Şenlik*
44... *Çocukça!*
46... *MGK Yönetmeliğinin Hedefindeki... İslamcılar*
48... *Aydınlikçi- Faşist MHP İttifakı*
49... *Ertuğrul Özkök; "MGK Yönetmeliği mi Yaz Dedi?"*
50... *Kahramanlar Ölmez*

MGK Devletin Her Yerindedir! Faşizme karşı demokrasi mücadelesinde kim neyi bekliyor?

MGK'nın Gizli Yönetmeliği'nin açığa çık(arıl)ması karşısında, hemen tüm çevrelerde derin bir suskunluk var. Burjuva medyanın, düzen partilerinin suskunluğu belli bir nedene dayanıyor; Ortaya çıkan belge önemli ve "Türkiye nasıl yönetiliyor?" sorusuna açık bir cevap olmasına rağmen, mesela Susurluk döneminde aylarca bu konuyu işleyen "demokrasi, temiz toplum" demagogları bu kez Yönetmelik karşısında kör ve sağırlar. Hürriyet, Milliyet gibi gazetelerde neredeyse tek satır yazılmadı yönetmeliğe ilişkin. Belgeyi yayınlayan kendileri, ama amaçları sınırlı bir bağırsak temizleme operasyonundan ve generallere daha fazlasını yapabileceklerini göstererek oligarşi içi savaşta bir hamle kazanmaktan ibaret. Bunun ötesinde tartışmayı yaygınlaştırdıklarında, bütün medya organlarının Susurluk döneminde olduğu gibi yayınlar yapması durumunda, önünü alamayacakları gelişmelerden korkmaktadırlar.

Peki sol; siyasi hareketler, demokratik kitle örgütleri niye suskun? Belge, açık ki, oligarşinin kanlı yüzünün belgesidir. Devrimcilerin söylediklerinin kanıtlanması, faşizmin hukuksuzluğunun, halka karşı nasıl operasyonlar yapıldığının kanıtıdır. Bu yanıyla Susurluk'la benzerdir. Demokrasi diyenler, hak ve özgürlükleri savunanlar, ve elbette devrim diye, kitleleri faşizme karşı bilinçlendirme ve harekete geçirme diye bir sorunu olanlar, bu yönetmeliği yapanlardan, bu yönetmeliğe dayanarak halka karşı savaş açanlardan hesap sormak için ayağa kalkmalıdır. Bunlar zaten biliniyordu demek, politik açıdan birşey ifade etmiyor. Sol duyarlılıklarını, refleksini öylesine kaybetmiş ki, İsmet Berkanların bile "Yoksa Mumcu cinayeti de psikolojik harp mi?" sorusunu sorduğu bir ortamda bu konu, demokratların, hukukçuların, siyasi hareketlerin, kitle örgütlerinin gündemi olmuyor! Bu sorgulanmaya muhtaçtır.

Kimi çevreler, bu olayın taşıdığı anlamın farkında mı değil; yoksa henüz oligarşi içinden bir "işaret" mi almadılar? Sol olduğunu, halkın çıkarlarını, hak ve adalet isteğini savunduğunu iddia eden hiçbir gücün ölçüsü, burjuva medya veya oligarşinin başka kesimlerinin icazeti olamaz. Burjuva medyanın kampanya başlatıp başlatmadığına, Genelkurmay'ın "ışıklarının" söndürülüp söndürülmediğine, TÜSİAD'ın demeçler verip vermediğine bakanların yapacağı "demokrasi mücadelesi", zaten yine ancak icazetinde hareket ettikleri güçlere yarar. Bugün kimilerinin yaptığı gibi AB'yi arkasına alıp ucuz demokrasi savunuculuğu kolay bir yoldur. Biz bugüne kadar Avrupa Birliği'ni veya başkalarını arkamıza almadan dile getirdik bu gerçekleri. Faşizme karşı demokrasi mücadelesinin bayrağını taşıdık. MGK Yönetmeliğinde somutlanan operasyonların hedefi de bizdik çoğunlukla. Bunları söylediğimiz, halka düşman bu sistemi değiştirmeye çalıştığımız için katledildik, hapsedildik, F tiplerine atıldık. Şimdi meydanı sırtını AB'ye yaslayan "ucuz demokrasi savunuculuğuna" bırakamayız.

Devrimciler, demokratlar, bu olayda, demokrasicilik oyununu bozacak, faşizmi teşhir edecek, hesap sorma ve adalet isteğini yükseltecek bir malzeme yakalamışlardır ve bunu değerlendirmek durumundadırlar. Elbette bu tartışmanın bir yanında **AB'ciler, diğer yanında karşı-AB'ci-**

ler vardır. Devrimciler bu yolu izleyemez. Bu çatışmanın içinde olamaz. AB'ye sırtını yaslayarak demokrasilik, oyunun farklı biçimlerde devam ettirilmesinden başka bir şey değildir. Türkiye halkı, artık bu oyuna son vermek durumundadır. Devrimcilerin kendi yolu var. Bu yol, faşizme karşı halkın iktidarı, halk için demokrasi mücadelesidir.

Bizim anlatmamız gereken gerçek, burjuva medyadaki AB'ci demokrasi "kahramanlarının" anlatacaklarından farklıdır: **Faşizm yasalarla yıkılmaz; demokrasi göstermelik reformlarla kurulmaz.** Bizim "oligarşiyle halk arasındaki savaş"tan söz etmemizi, ülkemizin baş çelişkisinin bu olduğunu tespit etmemizi, aydınlar, hatta bırakın aydınları, solun bir çok kesimi bile "abartılı" bir söylem, "bir klişe" olarak görmüşlerdir. Oysa, MGK yönetmeliğinin de açıkça gösterdiği gibi, oligarşi bu konuda hiçbir yanılgı içinde değildir. Esas çelişkinin halkla kendisi arasındaki çelişki olduğunu görüyor. Ve "halka karşı savaşın" yönetmeliğini yapmaktan geri durmuyor. Bu gerçek karşısında, kah Genelkurmay'ın, kah TUSİAD'ın ilericiliğinden, "demokratikleşme"den yana olduğundan sözeden kimi sol kesimlerin içine düştüğü duruma bakın. Hayal dünyasında yaşıyorlar.

Faşizm ülkemizde şu veya bu partiye, kuruma bağlı bir sistem değildir, kurumsallaşmıştır. Bir yönetmelik yürürlükten kaldırılmış ancak MGK'nın kendisi, MGK Kanunu, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi, Orduya her türlü müdahale "hakkı" veren İç Tüzükler, Askeri yargı kanunu, DGM'ler, generalleri hemen tüm kurumlar üzerinde etki ve yetki sahibi kılan düzenlemeler, Kriz Yönetim Merkezi, herşey yerli yerinde duruyor. Kriz Yönetim Merkezi, sivil faşist örgütlenmeler oluşturmaktan, her alana müdahale etmeye kadar yetkili bir organdır. MGK Genel Sekreterliği'nin tüm yetkilerine o da sahiptir. Sadece halen mevcut bu yasa ve kurumlar bile, kim-

Faşizm ülkemizde şu veya bu partiye, kuruma bağlı bir sistem değildir, kurumsallaşmıştır. Bir yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır ancak faşizm yerinde duruyor. aşizme karşı demokrasi sorunu, bu ülkede dün olduğu gibi, yarın da bir devrim sorunu olmaya devam edecektir.

senin bir yönetmelik yürürlükten kalktı, "MGK'nın yetkileri budandı" diye faşizmden kurtulup, demokrasiye kavuşacağı hayalleri kurmaması için yeterli bir nedendir. Eğer bu yönetmelikte görülen, devletin "halka karşı savaş" açtığıysa, ki burjuva

medya bile bu gerçeği itiraf ediyor, herkesin görmesi gereken gerçek şudur; "halka karşı savaş" politikası ve örgütlenmesinin sürdürülmesi konusunda, oligarşi cephesinde hiçbir tartışma yoktur. Yönetmelik yürürlükten kaldırılıp politika sürdürülmektedir. Bu yanılla oligarşinin taktiği, "Susurluk taktiği"yle aynıdır; deşifre olan elemanları ve kurumlaşmaları tasfiye et, deşifre olmamışlarla aynı yapıyı sürdür!

Faşizme karşı demokrasi mücadelesi, bu ülkede dün ne kadar zorlu bir mücadele idiye, yarın da o kadar zorlu bir mücadele olacaktır. Faşizm, bu ülkede dün ne kadar katliamcı ise, yarın da öyle olacaktır. Farklı beklentiler üzerine yapılan tüm hesaplar boşa çıkacaktır. MGK'da somutlanan bir karşı-devrim merkezidir. Onun biçimlenişindeki değişiklik, sistem açısından bir değişiklik anlamına gelmez. Her türlü şerefsizlik ve halka düşmanlık, bu merkezdedir. Her türlü katliamcılık bu merkezdedir. Dini kullanır, aranan faşist katilleri, itirafçıları, mafyacıları kullanır, katliamcıyı ödüllendirir, mafyacıya uyuşturucu ticareti izni verir. Ve halka karşı her türlü provokasyonun, katliamın, işkencenin, yoketme yöntemlerinin kararı verilir. **Verilmeye devam ediliyor.** Böyle olduğu için de, faşizme karşı demokrasi sorunu, bu ülkede dün olduğu gibi, yarın da bir devrim sorunu olmaya devam edecektir.

Susurluk'ta devletin yapısının açığa çıkması, (devrimcilerin bunu ne kadar değerlendirip değerlendiremedikleri bir yana) siyasi olarak devrimcileri güçlendirmiştir. Bu yönetmelikte, bizzat MGK'nın kendisinde görülmesi gereken de budur. Devrimciler, Susurluk'ta da, "Susurluk devlettir" dediler, Susurluk MGK'dır dediler. Bugün de Gizli Yönetmeliği, üç beş generalin işi olarak görüp, artık bu devrin de bittiği düşüncesine kapılanlar, Susurluk'taki yanılgılarını bir kere daha tekrarlamış olurlar. MGK veya onun Genel Sekreterliği veya Kriz Yönetim Merkezi, faşizmin değişik görünüm ve icraat biçimleridir. Düzenin bekası için, oligarşi bunları zaman içinde şu veya bu yönde yeniden şekillendirebilir. Mevcut durumda faşizme karşı demokrasi mücadelesi, faşizmi uygulayan iktidar odakları olarak MGK ve AKP'yi hedeflemeli, ancak mücadele bir "parti" veya "kurum"la da sınırlanmamalıdır. Çünkü faşizm sorununun çözülmesi bir partinin veya kurumun değişikliğiyle özdeşleştirilemez. Bizim hedefimizde, her koşulda **faşizm** ve **oligarşik devlet** olmak durumundadır. Onun da yasalarla değil, devrimle değişebileceği açıktır.

MGK Genel Sekreterliği Gizli Yönetmeliği ve Türkiye Gerçeği: FAŞİZMİN HALKA KARŞI SAVAŞI

- ◆ bize “demokrasi” masalları anlatanlar,
- ◆ bize “parlamentar düzen”e katılma çağrısı yapanlar,
- ◆ bizden “bağımsız yargıya güvenmemizi” isteyenler,
- ◆ bu yönetmeliğe bakıp, söylediklerinden utanacaklar mı?
- ◆ Türkiye’nin demokrasiyle değil, faşizmle yönetilen bir ülke olduğunu kabul etme cesaretini gösterebilecekler mi?

27 Ağustos 2003 tarihli Radikal Gazetesi’nde yayınlanan bir belge, MGK’nın Türkiye’nin yönetimindeki yerini resmen bir kez daha herkese gösterirken, Türkiye’nin bugüne kadar “demokrasi”yle yönetildiğini ileri sürenlerin yalanını da belgelemiş oldu.

“Sekreterlik” Değil, Devlet Merkezi; yöneten, yönlendiren, bizzat uygulayan zulüm karargahı!

Gazete, yönetmeliği “7’nci AB uyum paketiyle geçerliliğini yitirmesi...” nedeniyle yayınladığını açıkladı. Yönetmelik, Kasım ayına kadar yürürlükte kalacak. Radikal’in yayınladığı belge Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Gizli Yönetmeliği başlığını taşıyordu. Gazetenin büyük bölümünü aktardığı belgede, MGK Genel Sekreterliği’ne bağlı bölümlerden bazıları şunlar:

- Milli Güvenlik Siyaseti Başkanlığı (MGSB)
- Toplumla İlişkiler Başkanlığı (TİB)
- Topyekûn Savunma Sivil Hizmetleri Başkanlığı (TSSHB)
- Bilgi Toplama-Değerlendirme Grup Başkanlığı
- Hukuk Müşavirliği
- Personel Dairesi
- “Milli Güvenlik Siyaseti Başkanlığı” dairesine bağlı alt başkanlıklar da var.
- Plan Koordinasyon ve Uygulama Takibi
- Savunma Siyaseti Müşavirliği
- Dış Siyaset Müşavirliği
- İç Güvenlik, Kamu Yönetimi, Eğitim ve Kültür Siyaseti Grup Başkanlığı
- Ekonomi ve Sosyal Siyaset Grup Başkanlığı

Ancak bir bölümünü aktardığımız bu yapılanmada görüldüğü gibi, hayatın hiç bir alanı MGK’nın ilgi ve yetki alanı dışında değildir.

Halka karşı her alanda ve her biçimde sürdürülen savaşta, MGK düzenin tüm kurumlarını halka ve devrimcilere karşı seferber etmiştir. MGK’nın “Psikolojik Harekat Merkezi”, TUSİAD’dan Kore Gazileri’nin derneklerine, MHP’den Yeşilay’a kadar her kurumu çeşitli operasyonlarında kullanmış, yönlendirmiştir.

MGK, kendisini “devletin merkezi” olarak konumlandırmış ve faşist bir diktatörlük kurmuştur. Bu özgünlük içinde, klasik bir devletten farklı olarak, tüm operasyonları başından sonuna tüm ayrıntılarıyla planlayıp uygulayan bir sistem kurmuştur. Hangi konuda, hangi sloganlarla propaganda yapılacağından, hangi gazetenin ne yazıp hangi kurumun ne açıklayacağına, kimin, nerede nasıl öldürüleceğinden, hangi devrimci lidere karşı kimler aracılığıyla nasıl bir yöntem izleneceğine kadar tüm ayrıntılarda bizzat icraatçı durumundadır.

Yönetmelik belgeliyor: Cumhuriyet Hükümetleri ve Meclis “KUKLA”dır; Yasadışı MGK yönetiyor!

Yönetmelik gösteriyor ki, MGK Genel Sekreterliği, Cumhurbaşkanlığı, MGK, Başbakan ve Bakanlar adına talimat ve direktifler hazırlama yetkisine sahiptir. MGK, hükümetlere, devletin diğer kuruluşlarına talimatlar veren, bunların uy-

gulanmasının denetimini de yine başkasına bırakmayan bir kurum durumundadır. Gizli Yönetmelikteki yönetim mekanizması, tipik bir faşist yönetim şemasıdır. Herşeye kadir “yürütmeye” de MGK’da cisimleşmektedir. Ama bu organ, 12 Eylül Anayasasında bile yeri olmayan gizli yönetmeliklere dayalı bir yetki kullanmaktadır. Dolayısıyla ülkeyi yöneten en temel organ, **yasadışı** durumdadır.

Sekreterliğin Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Bakanlar adına direktif hazırlama yetkisine sahip olduğu bir yönetim biçiminde, meclisin ve hükümetlerin tek bir rolü vardır: **Kukla!**

Devrimciler, bu gerçeği binlerce kez dile getirdiler bugüne kadar.

Düzen partileri bütün bu gizli yönetmelikleri de biliyorlar kuşkusuz. Yönetmeliğin yazılı halini görmelerine de gerek yok. Sistemin işleyişini herkes belgeden önce de görüyordu. Düzen partileri bu anlamda, baştan “kukla” olmayı kabul ederek iktidar olmaktadır. Başka deyişle ,

CHP, Halkın Değil, MGK’nın Yanında!

Gizli yönetmelik konusunda görüşleri sorulan CHP milletvekilleri bakın ne diyor:

CHP Grup Başkanvekili Mustafa Özyürek: “Ülkenin güvenliğiyle ilgili konular dışında her hususun kamuoyuyla paylaşılması gerekir. Bu, MGK’ya dönük bir suçlama değil ama tereddütler varsa aydınlatmak gerekir.”

CHP Milletvekili Algan Hacaloğlu: “MGK’nın laik demokratik Cumhuriyet değerlerine yönelik duyarlılığı bazı kesimleri rahatsız etmiştir. Geriye dönük hesaplaşma yapılabaksa, Evren, Turgut Özal, Demirel dönemiyle hesaplaşılmalıdır. 12 Eylül yasaları değişmelidir. 12 Eylül yolsuzluklarının hesabı sorulmalıdır.” (30 Ağustos 2003, Milliyet)

Sivil general Baykal’ın vekilleri, hukuksuzluk, faşizm böylesine açığa çıkmışken, onlar hala MGK’nın avukatlığını yapıyorlar. Hala MGK’ya zarar gelmesin hesabındalar. Onlar hala “laiklik-şeriat” derdinde; belgeleri ortaya dökülmüş “halka karşı savaş” onların umurunda bile değil. Aynı Susurluk konusunda olduğu gibi. Aman devlete, MGK’ya zarar gelmesin!

CHP’ye artık söylenecek bir söz yok da, CHP’yi hala “sol” görüp, bu seçimlerde de, devrimcilerin tüm uyarılarına rağmen, gidip CHP’ye oy verenler acaba bir “ders” çıkarıyorlar mı?

“MGK’nın memuru” oldukları sürece de o koltukta oturuyorlar.

Düzenin bu işleyişi, ülkemizde seçimlerin nasıl bir “oyun” olduğunu, göstermelik olduğunu da gösteriyor. “Seçim oyununu reddedelim” diyen devrimcilerin haklılığını gösteriyor.

MGK yönetmeliği sonucunda 12 Eylül’den bugüne kadar, hiç bir meclis, hiç bir hükümet gerçek anlamda “**iktidar**” olmamıştır. Hükümetler ve meclisler MGK’nın kararlarını uygulayan birer figürandılar bu işleyiş içinde. En önemli rolleri de, MGK’nın yasadışılığını ve teröristliğini gizlemek olmuştur. Bütün hükümetler, bütün düzen partileri ve bütün milletvekilleri, bunu bilerek partiler kurdular, seçimlere girdiler, iktidar oldular. Bu anlamda MGK’nın halka karşı savaş suçunun da tüm yönleriyle ortağıdır.

Yönetmelikteki “düşman”, halktır; “Psikolojik harp”in tercümesi, halka karşı savaştır!

Yönetmeliğin hemen her maddesinde “psikolojik harp”ten, “istikrar”dan, “güvenlik”ten, “hedef”lerden, “tedbir”den söz ediyor. Belgelerin her satırında bir “düşman”dan söz ediliyor. Kim o düşman?

O yönetmeliği yazanların ve uygulayanların açıklaması gerekiyor. Düşman kim? Açıklamaları gerekiyor, bu MGK kime karşı kuruldu, kime karşı “operasyonlar” yaptı bugüne kadar?

Onlar açıklamayacak, ama belge söylüyor. Burjuva kalemşörlerin bile görmezlikten gelemeceği kadar açık şekilde hem de. **Düşman, halktır.** Yönetmeliğe damgasını vuran zihniyet “**halka düşmanlık**”tır.

“Psikolojik harp” diye ifade edilen şey, halka karşı uygulanan tüm askeri, propagandif yöntemleri kapsar. “Psikolojik harp” adı altında, tüm kontrgerilla yöntemleri uygulanmıştır.

Açıklanması gereken bunlardır. 23 yıldır “psikolojik harp” adına, “tehditi etkisizleştirme” adına neler yapıldı?

Yalan, tehdit, şantaj, komplo, yapılanların ancak bir yanısıdır. MGK’nın yaptığıнын hepsinin medyayı yönlendirmekten, yalan-yanlış haber yayınlattırmaktan ibaret olduğunu sananlar varsa, yanılıyor. İnfazlar, katliamlar, kaybetmeler, faili meçhuller, köy yakmalar ve boşaltmalar, hapishane katliamları, işkenceler, hepsi MGK’nın talimatlarıyla gerçekleştirilmiştir.

MGK ve onun temsilcisi olduğu oligarşik devlet, halka karşı savaşıyordu ve hala savaşıyor. MGK belgelerinde “yakın tehdit, uzak tehdit” diye

adlandırılan hep halktır. “Bölücülük, yıkıcılık, terörizm” diye adlandırılan, halkın mücadelesidir.

Katleden, kışkırtan, bölen, sindirmek isteyen, MGK’dır

AB’cilik paralelinde yazan İsmet Berkan gibileri, “Acaba Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Ahmet Taner Kışlalı ve hatta Necip Hablemitoğlu cinayetleri de birer ‘psikolojik harekât’ mıydı?” diye sormakta, ilericisi, sosyalisti de, bunların yanına en fazla “ya Musa Anter, Vedat Aydın?” diye eklemekle yetinmektedir.

Hayır; halka karşı savaşın bilançosu çok daha kapsamlıdır. İnfazlar, kaybetme politikaları, faili meçhuller, hepsi MGK’ya sorulmalıdır. Şehirlerde ve dağlarda **devrimcileri imha etme planı MGK tarafından yapılmış** ve uygulanmıştır. Fişlemeler, tasfiyeler, köy boşaltmalar aynı odaktan yönetilmiştir. Özel timlere MHP’lilerin alınması, ölüm mangalarının kurulması, MGK’da kararlaştırılıp uygulanmıştır. Mahkemeler, MGK talimatıyla işkencecileri, infazcılarını himayelerine almışlardır.

Halkı, şovenist kışkırtmalarla Kürt-Türk diye, Alevi-sunni diye bölen, laiklik-şeriat kışkırtmasını yapan MGK’dır. MGK faşist terör ve demagogjiyle kendi ideolojisine uygun bir toplum yaratmak istemiştir. Bu ideolojinin esası Türk-İslam sentezine dayanan ırkçı, kaderci, halkı birbirine karşı kışkırtan, bölen ve bu vesileyle yönetebilen bir anlayıştır. Bütün bu yöntemler içinde belirleyici olan “**faşist terör**”dür. MGK’nın başvurduğu tüm diğer yöntemler bunun tamamlayıcısı olarak uygulanmıştır.

Bu devletin, “**halka düşman**” olduğunu, halka karşı savaştığını, ordusunun “**iç savaşa göre örgütlendiğini**” onyıllardır söylüyoruz. Arşivlerde yüzlerce belgesi var. Devrimciler, onyıllardır bıkmadan sürdürdükleri mücadeleyle bu oyunu açığa çıkardılar. Bunun için büyük bedeller ödeler. Bu belgeleri yayınlayan burjuva medya ise, bu gerçeğin gizlenmesinin aracıydı. **Hala da esas olarak öyledir.**

Yönetmeliğe bakıp “bu halka düşmanlıktır” demek yetmez. Halka düşman bir düzene karşı, açıkça mücadele etme cesaretini gösteremedikten sonra, bunları “tesbit” etmenin hiç bir önemi yoktur. Baştan bu yana anlatılan **yönetim tarzı sürmektedir**. Yoğunlukları değişse de, örneklenen tüm **kontrgerilla yöntemleri yürürlükte**dir. Bu düzenin değişmesi yönetmelik, yasa meselesi değildir; bir sistem meselesidir. “Yasal düzenlemeler”le bu yapının dağıtılabileceğini, değiştirebileceğini umanlar hayal dünyasındadır.

Temel Haklar:

“HALKTAN GİZLİ YASADIŞI YÖNETMELİĞE SAHİP OLAN MGK DA YASADIŞIDIR...”

MGK’nın Gizli Yönetmeliği’nin yayınlanması üzerine 1 Eylül’de açıklama yapan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 12 Eylül’den bugüne kadar ki tüm yönetimlerin yasadışı ve hukukdışı olduğunu belirterek, MGK’nın “kime bağlı” çalıştığının, neler yaptığının açıklanmasını isteyerek şunları söyledi:

“Yıllardır halkımız gizli yönetmeliklerle, yasadışı kurumlarca yönetiliyor... Meclis, seçimler bir oyundan ibaret. Seçimlere gidiyoruz, oy kullanıyoruz, yasalar yapıyor ancak ülke yönetiminde bunun bir hükmü yok, halkımız gizli-yasadışı yönetmeliklerle yönetiliyor. (...)

Açıklanmalıdır!

MGK kimden aldığı yetkiyle bunları yapmıştır? Yasalarda MGK’nın bu tarzda yetkilendirilmesi olmadığına göre MGK yetkiyi kimden hangi kanallardan almaktadır?.. MGK, Meclise bağlı çalışmadığına göre kime bağlı çalışmaktadır?

12 Eylül çeşitli bilgi ve belgelerle basına da yansıdığı gibi, bir ABD darbesidir. **12 Eylül darbesinin devamı bu yönetmelikle sağlanmıştır**. Bu yönetmelik gizlendiği için yasa dışıdır. O zaman **MGK yasadışı** bir örgüttür. Gizli, halk tarafından bilinmeyen bir yönetmelikle halkı yönetmişler, bunun için her türlü şiddeti, vahşeti uygulamışlardır. Hiç bir ahlak kuralına uymadan her türlü yalanı söylemişlerdir. Bu yasadışı örgüt, halkı düşman görmüş, terörü esas almıştır. Terörle halkı sindirmeyi esas almıştır, bu nedenle MGK terör uygulayan bir örgüttür.

12 Eylül’den bugüne yapılan bütün şiddet hareketlerinin bütün baskıların, provokasyonların halkı aldatmanın, hükümet kurup yıkmalarının organizatörü ve planlayıcısı MGK’dır.”

Açıklamanın sonucunda, başta Genelkurmay ve generaller olmak üzere, bu süreç boyunca MGK yönetimi altında görev alan tüm cumhurbaşkanlarının, partilerin, milletvekillerinin, bürokrasinin, polisin, medyanın, MGK kararları çerçevesinde hareket eden kurumların “**halkın sindirilmesi ni planlamak ve uygulamak**”tan suçlu oldukları belirtil-di.

Değişim ne? Demokratikleşme mi, Demokrasıcılık oyununa yeni imaj mı?

FAŞİZM AKP'LI MGK'YLA SÜRÜYOR

MGK yönetmeliğinde değişiklik yapılmasını kimi "bir dönemeç" kimi bir "devrim" olarak gördü. Böyle çok "dönemeç"lerden geçti Türkiye. Egemen sınıfların yazdığı tarihe bakarsanız, özellikle 1991'den bu yana durmadan demokratikleşiliyor. 2000'de AB'ye uyumla daha da yoğunlaştı bu demagoji. 19 Mart 2001'de AB'ye uyum için "Türkiye Ulusal Programı" açıklandı.

Ama Türkiye hala işkenceler, infazlar, katliamlar ülkesi. Hapishanelerinden tabutlar çıkmaya, meydanlarında insanlar coplanmaya devam ediyor. MGK yasaklarıyla yönetilmeye devam ediyor. Oyun sürüyor.

Yönetmelik yürürlükten kalkar Halka karşı savaş sürer!

Sayı 76

8

7 Eylül
2003

Peki bu değişikliklerin hiçbir anlamı yok mu? Elbette var; Sömürü düzeninin sürdürülmesi için yeni imajlar, yeni şekillenmeler ihtiyacının karşılanmasıdır. Bunun ötesinde bir anlamı ise yoktur. Mevcut emperyalist sömürünün sürdürülmesi için baskı ve teröre başvurmadan yapamazlar. Ne var ki, baskı ve terörün kendisi bir noktada sistem için bir tehdit haline gelir. Emperyalizm işte bu noktadan uzak tutmaya çalışıyor oligarşiyi. Faşizm ve demokrasıcılık oyunu arasındaki denge emperyalizmin müdahaleleriyle yeniden şekillendirilmektedir. Susurluk sonrası gündeme gelen "bağırsak temizleme" operasyonunun bir başka noktada sürdürülmesidir. MGK, fiilen tüm burjuva siyasete yön vermesiyle ve ülkeyi kan gölüne çevirmesiyle, esas olarak teşhir olmuş bir mekanizmadır. 12 Eylül, ordunun yıpranmasını engellemek için açık faşizmi kurumsallaştırmış, bunun bir parçası olarak da MGK'yı perde arkası yönetici olarak belirlemiştir. Ama oligarşi içi çelişkiler, MGK'nın aynen bir cunta dönemindeki gibi öne çıkmasını, bu da "yıpranmasını" beraberinde getirmiştir.

"Düzenleme" işte bunun düzenlemesidir. Dikkat edilirse, MGK zihniyetine ilişkin bir tartışma yoktur, MGK'nın "yürürlükten kaldırılan yetkileri" doğrultusunda halka karşı yürüttüğü savaşa ilişkin bir tartışma, sorgulama, yargılama yoktur. Çünkü "yönetmelik" yürürlükten kaldırılacak ama, zihniyet, halka karşı savaş, yürürlükte kalacaktır. Meselenin özü budur.

Halka karşı savaş, yeni yönetmelik ve yeni kurumlarla sürdürülecektir. Bu kurumlarda **kaç sivil, kaç asker** olduğu, sadece oligarşi içi güç dengeleri açısından önemlidir; halk açısından değil.

Bu belge neden dün değil de "şimdi" yayınlandı? Birinci neden "bağırsak temizleme operasyonunu" sürdürerek demokratikleşme demagojisini güçlendirmektir. İkincisi ise, AKP'nin kendi hesaplarıdır. "Susurluk raporları"nın yayınlanmasının anlamı ne idiye, bugün bu belgelerin yayınlanmasının anlamı da budur. O halde şunu da kestirmek zor değildir: Susurluk Raporları, soruşturmalı bu ülkeyi ne kadar demokratikleştirdiyse, bu yönetmeliğin yürürlükten kaldırılması, deşifre edilmesinin de "demokratikleşmeye" o kadar katkısı(!) olacaktır.

Cephe'nin 311 No'lu açıklamasında belirtilen gibi: "Kimse daha fazlasını beklemesin. "Susurluk devlettir" demiştik. Bu devletin odağında MGK vardır. Susurluk etrafındaki bütün olayların planlayıcısı MGK'dır. Amaç halkın kurtuluş mücadelesini bastırmak, emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin sömürü ve zulme dayalı politikalarını sürdürerek onun devletinin bekaasını sağlamaktır."

AKP, MGK'dan Farklı Mı!

AKP ve Genelkurmay aynı kafadır... Bunu her cephedeki politikalarında görmek mümkündür.

Generaller halka güvenmiyor da, Tayyip güveniyor mu? "Katılımcılık" diye iktidara gelen AKP, bugüne kadar katılımcılığın tek bir örneğini uyguladı mı? Uygulamadı. Uygulamayacaktır. Generallerin halka bakışı neyse, AKP'nin de bakışı odur. Öyle olmak zorundadır. Aksi halde, ne emperyalizmin, ne oligarşinin güvenini sürdüremez.

"Apolitikleştirme" MGK'nın temel politikasıdır da, AKP'nin politikası değil mi? Tayyip Erdoğan halkın protestolarını, hak aramasını "ideolojik" diye nitelendirirken, apolitikleşmeden başka bir şey savunmuyor.

MGK despot da hükümet değil mi? İşte F tipleri. İşte son memur eylemleri karşısındaki tavırları. Halkın hak aramasından rahatsızlar. Aynı MGK gibi, hem polis copunu, hem ceza teh-

ditlerini, hem demagojiyi devreye sokarak, o mücadeleyi bastırmaya, o örgütlülükleri yoketmeye çalışıyorlar. M. Ali Şahin'in sendikaları birbirine karşı kışkırtması "psikolojik harp" yöntemi değil mi? Cemil Çiçek'in "eylem yaparlarsa, sadece kendi başlarını derde sokmuş olurlar" sözleri, MGK tehditlerinden farklı mı? Katliamcı Ertosun'a madalya veren zihniyet, despotlukta MGK'dan geri mi?

Generaller halkı aşağılıyor da, hükümet yapmıyor mu?.. Tayyip Erdoğan'ın ve bakanlarının derdini anlatan işçilere, memurlara, köylülere verdiği cevapları hatırlayın: "sizi kara toprak doyurur" diyen, "nereye dökülürseniz dökülün" diyen zihniyette halka düşmanlıktan ve aşağılamaktan başka bir şey yoktur.

AKP ve MGK politikaları; özü aynıdır. AKP'nin F tiplerinden Irak'a asker göndermeye, AB'den memur ücretlerine kadar her konuda ya **"Bu devlet kararıdır"**, ya da **"Bu IMF kararıdır"** demesi, "biz kuklayız"ın itirafıdır.

Kuklalar, elbette kendilerine emperyalist merkezler veya faşizmin merkezi (MGK) tarafından verilen politikaları uygulayacaklardır.

AKP, bu yönetmelikleri değiştirmekle ne yapmak istiyor sorusunu netleştirmek için başka bir soru sorulmalıdır: **Kimin çıkarlarını savunuyor, kimin işine yarıyor?** Bakılması gereken budur. Böyle bakıldığında, AKP'nin emperyalizmin çıkarlarının, politikalarının savunucusu olduğu, "demokratikleşme" veya "ülke çıkarları" adına yaptığı her şeyin de o çıkarlarla uyum içinde olduğu açıktır.

AKP, 12 Eylül cuntasının, Özallar'ın, Çillerler'in yapamadığı pervasızlıkta emperyalizmin işbirlikçiliğini yapmaktadır. IMF direktifleriyle sürdürülen yoksullaştırma ve talanda, kendilerinden öncekilerden geride değillerdir. Baskı ve terörde, daha bir yıl bile olmayan iktidar bilançolarında, Bingöl'de halkı taramaktan, F tiplerinde zulmü sürdürmeye, işkenceden, dağlarda insan avına çıkmaktan, yasaklardan tehditlere kadar her şey vardır. Daha baştan MGK üyesi olacak bakanlarını, faili meçhullerin yaratıcılarından, Susurluk'un savunucularından seçerek, MGK'yla "uyum"unu ortaya koymuştur.

"Halka karşı savaş"ın yönetiminde yetkinin paylaşımında AKP veya MGK'nın ne kadar ağırlıklı olduğu düzen güçleri arası bir tartışmadır. Halk ve tüm devrimciler, demokratlar için asıl olan, bu savaşın kendisidir. Bu savaş, AKP iktidarında da sürmektedir. Bu çıplak gerçeği görmezden gelerek MGK tartışması yapılamaz, demokrasi savunulamaz.

Susurluk Yanlışları ve MGK Yönetmeliği

Susurluk, bir çok açıdan önemli bir süreçti. Kimin devleti, oligarşik yapıyı ne kadar tanıyıp tanımadığı da ortaya serilmişti.

Susurluk ve MGK'yı birbirinden ayrı görenler olmuştu. Öyle ya; Genelkurmay bile ışık söndürme eylemlerine katılmıştı. Susurluk'un devlet olduğunu görmek istemiyordu kimileri. Öyle olsaydı, Susurluk hakkında soruşturmalar yapılır, davalar açılır mıydı?

Susurluk'u "Çiller, Ağar, Bucak'tan ibaret gören anlayışın sığılığı, yüzeyselliği bugün çok daha çıplaktır. Ayhan Çarkınlara dava açıldı diye, TBMM'de komisyon kuruldu diye "temizlik başlıyor" havasına girenlerin ne kadar kolay aldanabildiği, düzeni hiç mi hiç tanımadıkları da şimdi artık çok net.

İşte MGK'nın açığa çıkan gizli yönetmeliği! Karşımızdaki tam da Susurluk'un kendisidir. Halka karşı "gizli yapılar oluşturan", "psikolojik harp" yöntemleri uygulayan, çeşitli kuruluşları harekete geçiren, halkın mücadelesine karşı "özel tedbirler" uygulayan yapı işte budur. Çatlılar'ın, Bucaklar'ın yaptığı her şey, Çiller'in uyguladığı her politika, Ağar'ın ölüm mangalarını kurması, hepsi bu "merkez"de kararlaştırılmıştır. Mehmet Ağar, zaten bunu çok açık da söylemiştir; "bütün kararlar zirvede alındı" dediği "zirve" işte budur.

Susurluk'u "Çiller-Ağar-Bucak"la sınırlayanları tekzip ediyor MGK yönetmeliği.

Ama düzen içinde politika yapanlar, yanılmaktan, aldanmaktan da kurtulamıyorlar. Bugün de aynı yanlışlığı MGK Yönetmeliği karşısında tekrar edebilirler. "Susurluk"la ilgili bir kaç dava açılmasını nasıl ki, "demokratikleşiyoruz, temizleniyoruz" diye görmüşlerse, bu yönetmeliğin de yürürlükten kaldırılmasını aynı şekilde görecektir ve tabii yine yanılacaklardır.

Çatlılar, Çarkınlar, Bucaklar, Ağarlar, o mekanizma içindeki dişlilerdi. Dişlilerin bazıları değiştirildi, çark dönmeye devam etti. MGK Genel Sekreterliği'nin Gizli Yönetmeliği de faşist devlet çarkında bir dişlidir, o değiştirilir, gerektiğinde MGK'nın kendisi gibi, daha büyük dişliler de değiştirilir, yeni şekillere sokulur ve çark döner.

Susurluk'ta, veya MGK Yönetmeliği'nde görülmesi gereken sistemin bütünü ve zihniyetidir. Bu parçadan hareketle karşı çıkılması gereken de bu bütün ve zihniyettir. Parçaların göstermelik değişiklikleriyle yetinmek, reformizmdir, demokrasicilik oyununa güç verir; parçalara karşı mücadele ederken de bütünü hedeflemek, devrimciliktir; devrimi geliştirir.

Sayı 76

9

7 Eylül
2003

SUÇLULAR

**GENELKURMAY
HÜKÜMETLER
MECLİS
MEDYA**

- 1- Genelkurmay ve MGK planları çerçevesinde çalışan bütün generaller, bütün askeri birimler
- 2- Baştan sona bu sürecin içinde olan bütün cumhurbaşkanları
- 3- MGK yönetmeliğini bilerek iktidar olan, uygulayan tüm iktidarlar, düzen partileri
- 4- Bu sürecin bütün özelliklerini bilen ve MGK paralelinde kararlar alan bütün milletvekilleri
- 5- MGK yönetmeliğini bilen, bilerek uygulayan bütün valiler ve devlet bürokrasisinde çalışanlar
- 6- MGK kararlarının uygulayıcılarının başında gelen bütün polis şefleri ve jandarma yetkilileri
- 7- MGK yönetmeliği çerçevesinde MGK kararlarını, yalanlarını, provokasyonlarını, ideolojisini halka yansıtan bütün gazete, TV ve radyo sahipleri, yöneticileri ve köşe yazarları
- 8- MGK kararlarının uygulanmasına siyasi ve ekonomik destek veren patron örgütleri
- 9- MGK kararları çerçevesinde hareket eden, kendilerine sivil toplum örgütü adını veren bütün vakıf, dernek ve sendikalar

Bu kesimler;

Halka karşı şiddet politikasının sürdürülmesinden, ülkemizin faşizmle yönetilmesinden, katliamlar işkenceler infazlar kayıplar ve provokasyonlardan, tek tip düşünmeyen bir halk yaratma politikalarından birinci dereceden **suçludur**.

Halkın sindirilmesini planlamak ve uygulamaktan **suçludur**.

MGK kararları çerçevesinde emperyalist politikalarla yönetmekten, ülkeye ve halka ait ne varsa satmaktan, halkın onurunu ve kişiliğini yok etmekten **suçludur**.

Eğer MGK Genel Sekreterliği Gizli Yönetmeliği'nin 'yürürlükten kaldırılması' göstermelik bir adım değilse, yönetmelik doğrultusunda halka karşı savaşın tüm sorumluları yargılanmalıdır.

Eğer "demokraside böyle bir yönetim biçimi olmaz" deniliyorsa; bu faşist yönetimi kararlaştıranlar, organize edenler ve bizzat uygulayanlar, halka karşı suçludurlar! Demokrasiyi savunuyorum, hak ve özgürlükleri savunuyorum diyen herkes, bu gizli yönetmelik ve kurumlarla halka karşı işlenen suçların hesabının sorulması için sesini yükseltmelidir:

DEMOKRASİ İÇİN;

- ◆ 12 EYLÜLCÜLER VE O GÜNDEN BU YANA 12 EYLÜL'Ü DEVAM ETTİREREK, BU SUÇLARI İŞLEYENLER; DERHAL TUTUKLANMALIDIR! Böyle bir talepte bulunmadan "demokrasi savunucusu" olmak mümkün değildir. Eğer gerçekten ülkenin böyle yönetilmesine karşıysanız, bunu "demokrasiye aykırı" görüyorsanız ve demokrasiyi savunuyorsanız, o zaman bunu talep edeceksiniz.
- ◆ MEDYA'dan TÜSİAD'a, DÜZEN PARTİLERİ'nden diğer DEVLET KURUMLARI'na kadar, halka karşı operasyonlar içinde yer alan kurum ve kişiler, halkın karşısına çıkıp, suçlarını İTİRAF ETMELİ VE ÖZÜR DİLEMELİDİRLER.
- ◆ 12 EYLÜL'DEN BU YANA kurulan hükümetlerin, çıkarılan yasaların, bu "psikolojik harp" çerçevesinde açılan davaların, verilen cezaların hiçbir
- meşruiyeti yoktur. Tüm bu kararlar, uygulamalar İPTAL EDİLMELİDİR.
- ◆ Başta MGK olmak üzere MİT, JİTEM, Terörle Mücadele Şubeleri, ölüm mangaları, koruculuk teşkilatı, DGM'ler gibi halka karşı savaşı sürdürmek üzere oluşturulmuş TÜM KURUMLAR ve bunlara yetki veren TÜM YASALAR, derhal LAĞVEDİLMELİDİR!
- ◆ 12 Eylül Anayasası başta olmak üzere, "halka düşman" düzene hayat veren tüm yasalar iptal edilip, HALKIN KATILIMIYLA yeni yasalar yapılmalı; YARGI halkın katılımını esas alacak tarzda düzenlenmeli, MGK'nın ve emperyalizmin KUKLASI olan meclis ve hükümet sistemi ortadan kaldırılarak, tüm devlet ve yönetim mekanizması, HALKIN İKTİDARI temelinde yeniden şekillendirilmelidir.

**Başbakan Erdoğan: “Gönlüm Irak'a asker göndermekten yana”
Genelkurmay Başkanı Özkök: “ABD'nin başarısızlığı bizim için kötü”**

AMERİKANCILAR KONUŞUYOR!

Pazarlık sürüyor. Oligarşi, asker göndermenin kılıflarını aramaya, halkın beynini bulandırmak için yalana, demagojiye son hızla devam ederken, Amerika ile görüşmeler askeri alanda ayrıntılar aşamasına geldi. Yeni atanan **sömürge valisi** (Amerikan büyükelçisi) **Edelman**'ın oligarşiye, “işbirliği yapmak zorundasınız” (29 Ağustos Milliyet) ihtarı, Amerikan generalinin gelişinin ön hazırlığı gibiydi. Ki, oligarşinin zaten sorun çıkaracak ne gücü, ne iradesi de yoktu.

NATO Başkomutanı ve ABD Avrupa Kuvvetler Komutanı Org. Jones, Ankara'daydı. Genelkurmay ile yapılan görüşmelerin sonucunda, Jones, asker talebini daha açık olarak ifade etti ve görüşmelerden MEMNUN kaldığını söyledi. Elbette iyi bir işbirlikçiden memnun olmalarından daha doğal bir şey olamazdı. Memnuniyetleri bununla da sınırlı değildi.

Oligarşi cephesinden ise, “Irak konusunda görüşmeler yapıldı”dan başka “tıs” yok. Yine herşey halktan gizleniyor. Hangi pazarlıkların yapıldığını, Anadolu gençlerinin kanının kaç satıldığını generaller ve iktidar biliyor. Ama yapılan bazı açıklamalar, gençlerimizin kanını kimin satmak için çırpındığını, ülkemizi yöneten Amerikancıların kim olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Oğlu Amerika'ya Okumaya Oğullarımız Amerika İçin Irak'a

Tayyip Erdoğan, saltanat düğünün ardından, oğlunu Amerika'ya okumaya gönderdi. Aynı günlerde de bizim gençlerimizi Amerika için ölmeye göndermeyi ne çok istediğini anlatıyordu medya kanallarına. Hep böyle olmuştur; Yemen'den Kore'ye hep yoksul halk çocukları öldü. Hep biz öldük. Yetmedi, bir de kendi topraklarımızda, Amerikancılıklarının karşısına dikildiğimiz, biz bağımsız ve demokratik bir Türkiye istiyoruz dediğimiz için öldük.

Amerikan işgalinin propaganda organı gibi çalışan CNN Türk'te, arsız Amerikancı Gazeteci-Yazar Taha Akyol'un "Eğrisi -Doğrusu" programına katılan Erdoğan, “**Irak'a Asker göndermek istiyorum**” dedi.

İşbirlikçiliği reddedenlerin, “bilincinde olma-

dığını.” belirterek, yeni incilerini şöyle sıraladı: “*Oraya ne gidiyorsa Türkiye'den gidiyor. Bizim kamyon şoförü intihar komandosu mu? Hayatlarını tehlikeye atarak gidiyor oraya. Gitmekten endişe etmememiz lazım. Türkiye'nin geleceği için de olumsuz bir adım olarak görmemeliyiz. Benim kişisel düşüncem, açık olarak söylüyorum ben buna olumlu yaklaşıyorum. Bazı şartların oluşmasını bekliyoruz. Zaman içinde oluşacak. Başta Sayın Cumhurbaşkanı, Genelkurmay Başkanım, Bakanlar Kurulu'ndaki arkadaşlarım olmak üzere bu konuyu görüşeceğiz. Hatta sivil toplum örgütleri, medya... Onlarla ayrıca bu konuların hepsini pişireceğiz. Tezkere iyi pişirilerek TBMM'ye gelecek.*”

“PİŞEN”, Anadolu gençlerinin kanıdır.

“PİŞEN”, onursuzluk ve Amerikan uşaklığıdır.

Ütanmazca söylenen bu sözlere, Genelkurmay Başkanı'nın “**Irak'ta Amerika başarısız olursa, bu bizim için kötü**” sözleri eşlik etti.

Hiçbir yoruma gerek bırakmayacak şekilde Amerikancılıkta, işbirlikçilikte, gençlerimizin kanını işgalciye peşkeş çekmekte nasıl da uzlaşıyorlar. Ne türban sorunu kalıyor aralarında ne de “laik-şeriatçı” çatışması.

Tayyip, ortada bir TBMM kararı yokken (olsa da meşru değildir) “ben göndermek istiyorum” diyor. Bir gazetenin köşe yazarı olarak konuşmuyor, ya da Amerikan elçisinin kulağına da fısıldamıyor bunları. Tüm dünyanın gözleri önünde, başbakan olarak söylüyor. Demek ki, bu konuda da demokratik karar vs. hak getire. Söz konusu olan Amerika'nın emirleri olunca, kendi kurallarını dahi nasıl bir kenara bırakıyor.

Bu Zihniyetin Müslümanlıkla Ne Alakası Var; Düpedüz Amerikan Misyoneri

Tayyip'in konuşmasını yeniden okuyun. Yok kamyon şoförlerini koruyacakmış da, yok ülkenin geleceği için iyi olacakmış da... Resmen yalan söylüyor, demagoji yapıyor. Peki niçin? Amerika'ya verdiği sözü yerine getirmek için. 8.5 milyar doları alıp, yeniden iktidar olma yo-

lunda rüşvet olarak kullanmak için. “Türkiye’nin çıkarları”nı görüyor musunuz; Tayyip’in koltuğu ve misyonerliğinin adı, Türkiye’nin çıkarları.

Bir Amerikan heyeti gelip ülkemizde kulis yapsa, Tayyip’ten fazlasını yapamayacaktır. Amerika adına, bu ülkenin başbakanı sıfatı ile “iş pişirmeyi” büyük bir maharet sayıyor. Bu zihniyetin müslümanlıkla, demokratlıkla, halkın düşünce, talep ve ahlakı ile ilgisi olabilir mi?

Yani diyor ki; “**ey halk, biz medyayı da kullanarak, ‘devlet kararı’ diyerek, ‘TBMM karar aldı, demokrasinin gereği’ diyerek sizi aldatacağız. KADEK terörü diyerek şovenist duygularınızı kışkırtıp Amerikan uşaklığımızı farketmesiniz diye gözlerinize bant çekeceğiz!..**”

Hiçbir halkın bu oyuna aldanma lüksü yoktur. Hiçbir halk, bu aşağılanmaya, onursuzluğa göz yumamaz. Terör demagojisine prim vererek, kendi evlatlarının kanının Amerika için dökülmesine izin veremez. İzin vermeyeceksek, yapacağımız bellidir;

Bulduğumuz her alanda, iktidar Amerikancılığı “pişirirken”, biz, halkların kardeşliğini, işgale ortak olmayacağımızı, kanımızı satmayaacağımızı haykırmalıyız.

Kurtuluş Savaşı Veren Ordu’dan İşgalden Kurtuluş Bizim İçin Kötü Diyen Generallerin Ordusuna

Emperyalizme karşı Kurtuluş Savaşı veren bir halkız. Amerika ile işbirlikçilik ilişkilerinin geliştirildiği yıllara kadar, bu ülkenin ordusu da böyle anılırdı. Şimdi bu ülkenin ordusunun başındaki general, Irak’ta işgalcinin başarısızlığının kötü olacağını söylüyor. Bu ordunun bizim ülkemizin ordusu olduğunu hala söyleyen varsa, bu sözleri bir daha okusun ve anlamını düşünsün.

sün. Kurtuluş savaşı vermiş hiçbir halk, başka bir halkın işgal altında yaşamasını savunamaz.

Savunanlar Amerikancıdır. Kurtuluş savaşı yıllarında işgalcilerin sözcülüğünü yapan Ali Kemal’lerin torunlarıdır.

İşte bu zihniyet Irak’a asker gönderme meselesine de Milli Piyango benzetmesi yapabiliyor. Sözkonusu olan sanki bir ülkenin bağımsızlığı, sanki gençlerimizin dökülecek kanı değilmiş gibi, **“Irak’a asker gönderme Milli piyango gibi; almazsanız asla çıkmaz!”** diyebiliyor.

Genelkurmay Başkanı’na bakın; gençlerimizin kanı üzerine pazarlık yapmayı “milli piyango” bileti alıp almamayla özdeşleştiriyor. “Ya çıkarsa” diye, asker gönderilmeyi savunuyor.

Peki “çıkacak” olan ne; işgalcinin başarısı ve bundan oligarşinin tekellerinin alacağı pay!

Bu ahlak katlediyor onyıllardır bu ülkenin vatansever devrimcilerini. Halkın kanı ucuzdur onlar için. Yemen’de, Galiciya’da, Kore’de satmaktan çekinmediler. Yine satıyorlar.

Başbakan ve Genelkurmay Amerikancılıklarını haykırıyor, TSK’daki değişikliklere, Amerika memnun oluyor.

ABD’nin Avrupa Kuvvetleri Komutan Yardımcısı General Charles Wald, TSK’daki görev değişiklikleri konusunda, yeni kadronun Hilmi Özkök’e sadık isimlerden oluştuğu yorumunu yapıyor. Böyle olsa bile ABD’yi neden ilgilendiriyor.

Bu sorunun cevabı için, Hilmi Özkök’ün Genelkurmay başkanı olduğu günlerde Beyaz Saray’ın yorumunu hatırlayalım: “Genelkurmay başkanlığına bize daha yakın bir isim geldi” denilmişti Özkök için.

Yani, Özkök’e sadık olan ABD’ye sadık demektir, diye yorumlamak yanlış olmayacaktır.

İşgal ortaklığına hayır”

28 Ağustos günü AKP il binası önünde toplanan Ankara Temel Haklar üyeleri, Irak’a asker gönderilmesi ve tecriti protesto etti. Yapılan açıklamada, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin halklara yönelik saldırılarının sürdüğü fakat zaferin direnen halkların olacağı belirtildi. Eylemde, **“Kahrolsun ABD Emperyalizmi, İşgal Ortaklığına Tecrite Son, Direnen Halklar Teslim Alınmaz”** sloganları atıldı. Açıklamanın ardından Irak’ta ölecek halk çocuklarını temsil eden kanlı asker elbisesi ve ölüm orucu direnişçilerini temsil eden kırmızı alın bandı AKP önüne bırakıldı.

30 Ağustos günü ise AKP önünde toplanan Ankara Savaş Karşıtı Platform, işgali ve işbirlikçileri protesto etti.

ABD Heyetine Protesto

ABD heyetinin gelişi, 3 Eylül günü Ankara Savaş Karşıtı Platform tarafından Başbakanlık binasının yakınlarında protesto edildi. “Terörist ABD Ortadoğu’dan Defol”, “ABD Askeri Olmayacağız” ve “AKP’nin Tüccarı Kaça Sattın Vatanı” sloganları atılırken, iktidar pazarlıktaydı. Halkın sesine kulakları tıkayan iktidar duymasa da bu ses yükselecek!

Erdoğan: “Ayrı ibadet yeri isteyene dikkat etmek lazım”

Bölücü, Kışkırtıcı Erdoğan, Alevi Halkımıza MGK Diliyle Saldırıyor

Emperyalistlere ülkemizi peşkeş çekmek, Almanya'daki Türkiyeli devrimcilere karşı saldırı anlaşmaları yapmak için Almanya'ya giden Başbakan Tayyip Erdoğan, çeşitli Türkiyeli kuruluşlarla bir toplantı gerçekleştirdi.

Toplantıda, bazı alevi kurum temsilcilerinin cemevlerine yeterince destek verilmediği eleştirilerine karşı Erdoğan, “*alevilik bir din değildir. Camilerle cemevlerini mukayese etmek, elma ile armut gibidir. Biri ibadet yeridir, diğeri kültür evidir. Camiye sağlanan yardım cemevlerine sağlanamaz*” diyerek bölücü, kışkırtıcı zihniyetini ortaya koydu. Kendisiyle görüşen alevilerin “*ben de müslümanım*” diye söze başlayıp sonra ayrı ibadet yeri istediklerini belirten Erdoğan, “*ayrı ibadet yeri isteyene dikkat edilmeli*” dedi.

Sivas katliamı yıldönümünde neden açıklama yapmadınız eleştirilerine karşı da Erdoğan şöyle dedi: “*biz bu konuyu kaşımak hatırlamak istemiyoruz, unutmak istiyoruz. Mezhep ayrılığını kaşıyarak prim yapmak isteyenler var.*”

Sünnilik Devlet Dini; Aleviler Düşman!

Alevi halkımıza yönelik benzeri ifadeler MGK kararlarından, oligarşinin çeşitli mahkeme kararlarına kadar yansıyan, devletin resmi politikasıdır. Gazi Cemevi'ni panzerle yıkan zihniyetle, Karacaahmet'i yıkmaya kalkışan Erdoğan'ın zihniyeti arasında hiçbir fark yoktur.

Bölücüdürler, kışkırtıcıdır. Alevi halkımızı düşman olarak görmekte, sindirilmelerinin gerektiğini düşünmektedirler.

“Birlik olalım” derken, gelin sünni olun diyor aslında. Sözlerinde mantık, bilimsellik yok elbette. Yüzlerce yıllık gerçeği zorbalıkla değiştirmeye çalışıyor. Cemevlerinin ne olup olmadığını, Alevi halkımızın nerede ibadet yapacağını Erdoğan mı karar verecek? Bir cahilin inkarcılıkla birleşen sözleridir bunlar.

“Dikkat edilmeli” derken, kafasındaki “terör” demagojisi. Alevi halkımızın tarihsel, kültürel olarak devrimcilerle bağıdır. “Cemevleri örgütlerin dernekleridir” diyen MGK da, Diyanet de aynı mantıkla hareket ediyordu.

Halkı Bölüp Parçalamak İstiyor

Tüm bu demagojiler bir zihniyeti yansıtıyor; Bölücü, kışkırtıcı, mezhepler, inançlar teme-

linde halkı bölme politikası, tarihsel olarak alevi sünni temelinde halkı birbirine düşürme politikası sürdürülüyor. Oligarşinin “Kürt yoktur” mantığı, Irak'ta sünnilerle şiileri, Kürtle Türkmeni birbirine düşüren Amerikan politikası, Erdoğan'ın dilinde, aleviliği inkarda, kırdırtmada ifadesini buluyor.

Esas olarak, Sivas katliamına da sahip çıktığı için açıklama yapmıyor, düşman gördüğü için Hacıbektaş'a gitmiyor. Gerici sünni kesime böylece mesaj vermek, yüzyıllara dayanan önyargıları körükleyerek siyasi rant elde etmek istiyor.

Salt Alevilik Temelinde Değil, Devrim Yolunda Yürüyelim

AKP liderinin gerici faşist damarı halkın her kesimine karşı yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlamıştır. Dün memurlardı, bugün aleviler. İster bir halk kesimi, isterse en demokratik bir talep olsun, egemen sınıfa ait olmayan her şey Erdoğan için düşmandır. Kışkırtıcılığına, 20 milyon insanın inancına karşı diline bakın, MGK yönetmeliğinin dilini görürsünüz.

Alevilerin “inanç özgürlüğünden bize de pay düşer” beklentisinin açmazı ortadadır. Sırf alevilik temelinde gidildiğinde hiçbir iktidarda sonuç farklı olmaz. Elbette inancımıza, kültürümüze sahip çıkmalıyız. Ama bu yetmez. Binlerce yıllık ezilmişliğimiz, zulüm son bulmadan, Diyanet'ten pay verilmesi de, cemevlerine para yardımı yapılması da sorunlarımızı çözmez. Bin yıllık ezilmişliğe, faşizmin zulmüne son vermenin bir tek yolu vardır; devrim.

Katil Tayyip'e Protesto

ettiği sırada, TAYAD Komite tarafından “Katil Erdoğan” ve “ABD İşbirlikçisi Tayyip” sloganlarıyla protesto edildi.

Polis devrimcileri apar topar dışarı çıkarırken, Erdoğan, 107 ölümü, sansürle, yasakla, baskıyla unutturamayacağını bir kez daha anlamış oldu.

Almanya'da görüşmelerde bulunan Erdoğan, 1 Eylül'de Berlin Uluslararası Elektronik Fuarı'nı ziyaret

Sayı 76

13

7 Eylül
2003

1 Eylül

Kan Denizinin Ortasında Barış Olmaz!

"1 Eylül Dünya Barış Günü"nde Türkiye'nin dört bir yanında düzenlenen gösteriler ve etkinliklerle, işgale ve tecrite karşı öfke haykırdı. İzmir ve Mersin'de gösterilere saldıran polis, onlarca kişiyi gözaltına alarak terör estirdi. Başta TAYAD'lı Aileler olmak üzere, Temel Haklar, Gençlik Derneği, Haklar ve Özgürlükler Cephesi düzenlenen gösterilere katılmanın yanı sıra, kırmızıya boyanmış güvercinler uçurarak, halklarının kanının döküldüğü bir dünyada, hapishanelerinden dağlarına kan deryasına döndürülmüş bir ülkede barışın olmayacağını haykırdılar.

"107 Ölü Var Hangi Barış"

İstanbul: "Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu" ve "Emek, Barış, Demokrasi Bloku" tarafından düzenlenen miting, 31 Ağustos günü Şişli Abide-i Hürriyet'te yapıldı. Eyleme katılan siyasi gruplar, DKÖ'ler ve sendikalar Irak işgali ve "Barış"a bakışlarını, taleplerini ifade eden pankartlar taşıdılar. Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı mitingte Perpa yönünden yürüyen Haklar ve Özgürlükler Cephesi, "İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" pankartı ile çok sayıda kızıl bayrak ve onlarca "107 Ölü Var Hangi Barış" pankartları taşıdı.

900 kişilik kortejiyle, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephe", sloganlarıyla yürüyen Cephe'nin, alanda "107 Ölü var Hangi Barış" pankartını parmaklıklara asmasının ardından DEHAP kitlesinden bir grubun pankartı kapatmaya çalıştığı görüldü. Cephe korteji görevlilerinin, bu saldırgan ve alıngan tutuma karşı devrimci sorumlulukla yaklaşması sonucu doğabilecek olumsuzluk önledi.

Ortak bildiride 1 Eylül'ün anlamı ve oligarşinin Irak'a asker gönderme hazırlıklarına, işgale,

Kürt sorunun çözümü ve tecrite yer verilirken, sırasıyla, Blok partilerinden Özgür Parti adına A. Turan Demir ve EMEP adına Levent Tüzel konuştu. Koordinasyon adına Kadir Akın'ın yaptığı konuşmanın ardından, hapishaneler ve tecrit üzerine konuşmak üzere Şadi Özpolat kürsüye çıktı. F tiplerini, ölüm oruçlarını, tecriti ve oligarşinin hapishaneler politikasının sonuçlarını anlatan Özpolat, konuşmasını şöyle tamamladı:

"hapishanelerinde 107 ölümün olduğu bir ülkede demokrasi yoktur, adalet yoktur, barış da olmayacaktır. Barış ancak zulmün yok edildiği, eşitlik ve adaletin olduğu koşullarda gerçekleşebilecektir. Bunun içindir ki, 1 Eylül ülkemizde bir mücadele günüdür. Bizler biliyoruz ki, işgal ve ülkemizdeki zulme karşı çıkmadan barış savunulamaz. Bunun içindir ki, işgale karşı mücadele etmeye, tecrit ve IMF dayatmalarına, Irak'a asker gönderilmesine karşı mücadele etmeye devam edeceğiz."

Konuşmaların ardından Agire Jiyan, Kardeş Türküler ve Grup Yorum'un türkülerine onbinler hep bir ağızdan eşlik etti.

MHP'li Faşistler ve Polis Kolkola

İzmir: Valiliğin keyfi olarak mitingde izin vermemesinin ardından, 1

Eylül günü binlerce kişi demokratik hakkını fiili olarak kullanmak üzere alana çıktı.

TAYAD'ın yanı sıra, DEHAP, SDP, ESP, EMEP, KESK, DİSK'e bağlı sendikalar ve çok sayıda kitle örgütünün katıldığı eylem Konak DEHAP önünden yürüyüşle başladı. TAYAD'lılar "107 Ölü Var Hangi Barış" pankartı ve kızıl bayrakları ile

kortej oluşturarak "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil Amerika Katil Oligarşi" sloganları ile yerini alırken, yaklaşık 2500 kişi Cumhuriyet Meydanı gi-

rişine kadar yürüdü. Burada önu polis tarafından kesilen kitle oturma eylemine geçerek yolu kapattı ve barikatın kaldırılmasını istedi. Halkın gösteri hakkına gaz bombası, biber gazı, coplarla, panzerlerden su sıkarak saldıran polis çok sayıda kişiyi yaraladı ve gözaltına aldı. Kitle polisin saldırısına direnişle, taşlarla karşılık verirken çatışma uzun süre devam etti. Saldırının önceden planlanmış AKP iktidarının saldırısı olduğu, hazır kıta bekletilen MHP'li faşistlerin devreye sokularak yönlendirilmesi ile ortaya çıktı. İzmir Emniyet Müdürü MHP'li faşistleri bizzat DEHAP ve TKP binasına yönlendirerek taşlarla saldırttı, binaların camları kırıldı. Saldırı emrini bizzat veren Halil Tатаş "Cumhuriyet Meydanı protokoller için ayrılmıştır, siz basın açıklaması değil, miting yapacaksınız" diyerek 100'den fazla kişiyi gözaltına aldırdı. Saldırı ardından polis uzun süre Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve DEHAP'ın çevresinde bekleyerek gözaltılara devam etti.

Saldırı ve Gözaltı

Mersin: 31 Ağustos günü Emek Barış ve Demokrasi Blok'unun düzenlediği "Demokratik Çözüm Mitingi ve Şenliği"nde, polis TAYAD'lı Ailelerin "107 Ölü Var, Hangi Barış?" pankartının yasak olduğunu belirterek saldırdı ve 10 kişiyi gözaltına aldı. Pankartı polise vermemekte direnen TAYAD'lılara DEHAP gençlik kollarından ve devrimci sosyalist gruplardan bir grubun oturma eylemine geçerek destek vermesine karşın, yine aynı kortejden başkaları tarafından, "buraya barışa geldik, sizi galeyana getirmek istiyorlar, onlara uymayın" diyerek miting alanına geri götürdüğü gözlemlendi. Gözaltına alınan TAYAD'lılar, "Çözün, Tecriti Kaldırın! İşgal Ortaklığına ve Tecrite Son" sloganları atarak direndiler.

15 bin kişinin katıldığı mitingde Kürt sorununun çözümüne ilişkin konuşmalar yapılırken, saldırıya karşı sahiplenilenler ne kadar olmasa gerekeni yerine getiriyorsa, tersi davranışlar, duyarsızlık, sol kültürdeki çürümenin ve benmerkezciliğin bir örneği oluyordu.

Oligarşi, "107 Ölü Var, Hangi Barış?" pankartına gösterdiği tahümmüslükle, ölüm orucu üzerindeki sansürü en katı şekilde uygulamaya devam ettiğini ve dire-

nişten duyduğu korkunun ilk günkü gibi sürdüğünü göstermiş oldu. Oligarşi ve emperyalistler, dünya kana bulanmışken, işgaller sürerken, ülkemizin hapishanelerinden cesetler çıkarken, Kürt halkının haklarına karşı, imha ve baskı politikaları sürerken, alanlarda "barış hemen şimdi" diye hoplayıp zıplamasını istiyor, halkların kendi kendini aldatmasını istiyordu. Bu pankart aynı zamanda egemen sınıfların bu oyununa vurulan bir darbeydi. Oyunu bozulanları tahammülsüzleşen, yasaklayan.

Gözaltına alınan TAYAD'lılar çıkarıldıkları mahkemede yaptıklarını savunurken, direnişin sesi olmaya devam edeceklerini, "Çözün Tecriti Kaldırın" haykırışlarının susmayacağını belirttiler.

Serbest bırakılan TAYAD'lılar ertesi günü, kendilerine saldıran polisler hakkında suç duyurusunda bulundular.

Bu arada, gerek miting alanında gerekse miting sonrası DEHAP'lı olduğu belirtilen kişilerin saldırgan tutumu ve TAYAD pankartını, dünyayı kendi etraflarında dönüyor zannederek üzerine alınmaları ve "bize provokasyon yapıyor" şek-

Sayı 76

15

7 Eylül
2003

Mersin

linde değerlendirmeleri, DEHAP İl Başkanı ve tertip komitesi ile görüşüldü. DEHAP İl Başkanı eylemde TAYAD'lıların direniş tavrına saygı gösterdiklerini, provakasyon olarak değerlendirmediğini saldırıyı gerçekleştirenlerin tavrının DEHAP'ı bağlamayacağını ve isimlerini öğrenerek o arkadaşlarını uyacaklarını belirtti.

İşgale ve Sömürüye Hayır

Ankara: Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda, "Emperyalist işgale ve sömürüye hayır" mesajıyla yapılan mitingte 1200 kişi bir araya geldi. Toros Sokak'tan parka yürüyen kitlenin içinde, sendika ve partiler yerlerini alırken, Ankara Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği de "Amerika ve İşbirlikçilerine Karşı Birleşelim" pankartı ve kırmızı flamlarıyla kortej oluşturdu. Katılımın düşük olduğu mitingte, Kürt sorunu ve tecrite ilişkin yapılan konuşmaların yanı sıra, KESK mitingindeki saldırı ve genel olarak hak ve özgürlüklere yönelik saldırılara yer verildi. Ankara Temel Haklar, miting alanında, kırmızıya boyanmış 107 güvercin uçurarak, 107 ölüme dikkat çektiler ve "107 ölüm varken hangi barış?" sorusunu herkesin sorması gerektiğini belirttiler. Güvercinlerin uçurulmasının ardından "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil Amerika Katil Oligarşi, İşgal Ortaklığına Tecrite son, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Zafer Direnen Halkların Olacak, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Diyarbakır: Onbinlerce kişinin katıldığı barış şenliğinde Kürt sorununa çözüm isteyen konuş-

malar yapılırken, şenliğe çok sayıda sanatçı katıldı. KADEK Genel Başkanı Öcalan'ı sahiplenen, sağlığının gündeme getirildiği sloganların atıldığı istasyon meydanındaki mitingte pişmanlık yasası protesto edildi. DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan'ın bir konuşma yaptığı mitingte çevre il-lerden de katılım sağlandı.

Antalya: Antalya'daki 1 Eylül mitingi Temel Haklar, DEHAP, SDP, EMEP'lilerden oluşan 3 bin kişinin katılımı ile, 'İşgal Ortaklığına Son' sloganıyla yapıldı. Miting alanında Türkçe Kürtçe türküler söylenirken, Kürt sorunu ve saldırılara karşı bir konuşma yapıldı.

Bursa: Çok sayıda DKÖ ve siyasi grubun düzenlediği eyleme katılım düşük olurken, işgale ve işgal ortaklığına karşı konuşmalar yapıldı. "Irak'ta, Filistin'de çocuklar ölmesin, kölelik yasaları iptal edilsin, cezaevlerinde özgür yaşam için her gün gerçekleşen ölümler dursun. Emperyalistler savaş istiyor bizler barış." denildi.

Malatya: Malatya Temel Haklar'ın, dernek binasında düzenlediği etkinlikte 1 Eylül'ün nasıl ortaya çıktığı ve bugünkü dünya ve ülke koşullarında "barış"ın ne anlama geldiği tartışılırken, KESK'e bağlı sendikaların, postane önünde toplanarak "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Irakta İşgale Hayır" sloganlarıyla yaptığı eyleme Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri de katıldı.

Dersim: Tunceli Temel Haklar, dernek binasında 1 Eylül'le ilgili bir basın toplantısı düzenleyerek, "hapisanelerinde 107 tabutun çıktığı ve 500 insanın sakat kaldığı ve hala ölüm orucunun devam ettiği bir ülkede hangi barıştan söz ediliyor" dedi.

Öte yandan, Hatay, Adana, Manisa, Adıyaman, Hakkari ve Batman'da düzenlenen etkinliklerle 1 Eylül Dünya Barış Günü kutlandı.

Saldırlara Tepkiler

Çok sayıda kurum yaptığı açıklamalarla İstanbul DGM önünde gençliğin eylemine saldırı ile, Mersin ve İzmir'de yaşanan saldırıları kınadılar. Bunlardan biri de Mersin'de TAYAD'lı Aileleri saldırı ve gözaltıları protesto eden Mersin Temel Haklar Girişimi idi. Girişim adına yapılan basın açıklamasında;

"Bizler Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimcileri olarak tüm bu saldırıların birer insanlık suçu olduğunun bilinciyle bugün ve bugünden sonra bu ve benzeri saldırıların karşısında kararlılıkla duracağımızı duyuruyor, TAYAD'lı Ailelere yönelik saldırıları şiddetle kınıyoruz." denildi.

TAYAD tarafından yapılan açıklamada ise, "polis Dünya Barış Günü'nü copla kutladı" denilerek, gözaltına alınanların serbest bırakılması istendi.

Ankara

Kanlı Güvercinler Türkiye Gerçeğidir

Amerikan emperyalizmi tüm dünyayı kana bulamış, ülkeleri işgal etmiş, halkları açlıkla, zulümle teslim almaya çalışıyor.

Emperyalizmin işbirlikçisi oligarşi; ülkemizin dağlarını, köylerini, kentlerini, hapishanelerini kan gölüne çevirmiştir. İktidar, katliam, baskı, yasakları, faşizmi sürdürmekte ısrarını her fırsatta dile getirmiştir.

Böyle bir dünyada, böyle bir ülkede yaşıyoruz. Emperyalizm yeryüzünden tüm-den silinmeden barışın gelmeyeceği gerçeğinin, Lenin'in bunu söylemesinden bu yana hiç değişmediğini en canlı şekilde yaşıyoruz.

Bunun için 1 Eylül'de devrimciler ne rengarenk balonlar uçurarak halkın olmadık hayaller denizine dalmasına katkıda bulundular, ne de nasıl olacağı belirsiz "başka dünya mümkün" sloganları attılar. Tarihsel ve siyasal tecrübe, gerçekler engeldi en başta böyle tavıra. Halkları katledenlere, hak ve özgürlüklerimizi yokeden, köylerimizi yakan, tutsaklarımızı katledenlerle barışamayacağı kadar, üzerinde tartışma götürmez bir gerçek yoktu.

İstanbul DGM önünde, **Ankara**'daki mitingte uçurulan kanlı güvercinlere, **İzmir**'de, **Mersin**'de gökyüzüne salınan ve "107 Ölüm Var Hangi Barış" diyen güvercinler eşlik etti. Elbette bizim ülkemizin gökyüzünde de kana bulanmamış güvercinler uçacak bir gün. Elbette direnen halkları emperyalizmi ve onun işbirlikçilerini bir daha geri gelmemek üzere yeryüzünden silecek.

Ve o zamana kadar halklara zulmü ve sömürüyü dayatanlarla halklar barışmayacak.

Gençliğe ve güvercinlere gaz!

İSTANBUL Ülkemizde Gençlik Dergisi'nin basılmasıyla gözaltına alınıp tutuklananların duruşmasının yapıldığı 1 Eylül günü, mahkemeyi izle-

meye gelen İstanbul Gençlik Derneği üyesi öğrenciler, Beşiktaş DGM önünde "**107 Ölü Var Hangi Barış**" pankartı açtılar ve 107 kıza boyanmış güvercin uçurdular.

Bu ülkede yaşanan gerçeklerin dile getirilmesine tahammül edemeyen polis, kitleye biber gazları ve coplarla saldırdı. Saldırıya karşı oturarak, birbirine kenetlenen gençlik, "insanlık onuru işkenceyi yenecek" ve "çözün tecriti kaldırın"

sloganlarıyla direndi. Devletin "barış" anlayışının yansımasıydı saldırı. 65 öğrenci yerlerde sürüklenecek gözaltına alındı. Otobüslerde "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarını atmaya devam eden gençlik, yasadışı saldırıların tecrite karşı çık-

malarına engel olamayacağını bir kez daha gösteriyordu. Vahşi saldırı sonucunda çok sayıda güvercin de polis gaz ve copundan nasibini alırken, Ceren Kalay'ın gözlerinin şiş, elmacık kemiğinde kırık ve görmede sorun yaşadığı, Ekin Güneş Saygılı'nın ise, aldığı darbelerle geçici hafıza kaybı yaşadığı belirtildi.

Duruşma, tahliye kararı çıkmadan 7 Kasım tarihine ertelenirken, gençliğin direnişi emniyet binasına taşınmıştı.

Gençlik Demokratik Hakkını Direnerek Savundu

Gençlik en doğal demokratik hakkını kullanıyordu. AKP iktidarının en çok demokratikleşmeden, hak ve özgürlüklerden sözemesinin riya-karlıktan, aldatmadan başka hiçbir anlamı olmadığı bir kez daha ortaya çıktı. Demokratik hakları, hak ve özgürlükleri direnerek kazanmaktan, korumaktan başka hiçbir yol yoktu.

Gençlik bu bilinçle DGM önünde başladı di-

Sayı 76

17

7 Eylül
2003

renmeye. Gösteri hakkının polis istiyor diye, AKP emretti diye yokedilemeyeceğini haykırdı. Direnişlerini çevik kuvvet otobüsünde sürdüren gençlik, önce Beşiktaş Karakolu'na götürüldü. Otobüslerden inmeyerek hukuksuzluğa karşı direnme hakkını kullanan İstanbul Gençlik Derneği üyeleri saatlerce otobüslerde bekletildiler. Buradan hastaneye götürülen öğrenciler hastane bahçesinde halka, saldırıyı anlatan, AKP iktidarının işbirlikçiliğini, hapishanelerde sürdürülen katliam politikasını anlatan konuşmalar yaptılar.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürülmelelerinin ardından da aynı tavrı otobüslerden inmeyerek sürdürüldü. Kameralar, Güvenlik Şube önüne çekilmiş otobüslerden atılan sloganları kaydederken, işkenceciler, inlerinin önünde yanıkılan sloganlardan şaşkındılar. Gençlik, avukatları gelmeden, onlarla görüşmeden otobüslerden inmeyeceklerini, haksız gözaltıya karşı bunun en doğal hakları olduğunu söylediler.

Ancak avukatlarının gelmesinin ardından kendi iradeleri ile otobüslerden inen öğrenciler sorgularının ardından mahkemeye çıkarılacağı belirtildi.

Bu arada TAYAD, Halkın Hukuk Bürosu, Temel Haklar ve Gençlik Birlik Koordinasyonu tarafından yapılan açıklamalarla saldırı protesto edilirken, gençliğe destek vermek için Sultanahmet Adliyesi'nde yapılacak suç duyurusuna katılım çağrısı yapıldı.

Gençliğin DGM önünde başlayan ve Emniyet Müdürlüğü'nün içine taşınan direniş tavrı bu anlamda örnektir. Hak ve özgürlükler mücadelesinin nasıl verilmesi gerektiğini, gösteri hakkının nasıl sahiplenilmesi gerektiğini gösteriyordu gençlik. Bu anlamıyla da örnek alınmalı, direniş tavrı geliştirilmelidir.

Katil Amerika, Katil Oligarşi

İZMİR TAYAD'lı Aileler 1 Eylül günü Konak eski Sümerbank önünde bir araya gelerek,

"107 Ölü Var Hangi Barış" pankartı açılar ve kızıla boyanmış güvercinler uçurdular.

Burada yapılan açıklamada, "Irak halkı ABD emperyalizminin postallarıyla çiğnenen topraklarında işgale karşı direniyor. Filistin halkı, çocuğuyla, yaşlısıyla, genciyle taşlarıyla bedenleriyle direniyor. Dünyanın emperyalizmin sömürgeci altında olan her ülkesinde bağımsızlık ve demokrasi için direnen halklar bedel ödüyor. Şimdi

hangi barış kiminle barış ve nasıl barıştan söz edilebilir." denildi. Eylem, "Sonuna Sonsuza Sonuncumuza Kadar Direneceğiz" ve "Katil Amerika, Katil Oligarşi" sloganlarıyla sona erdi.

İşgal Ortaklığına Ve Tecrite Son

MERSİN Haklar ve Özgürlükler Cephesi 1 Eylül günü, bir gün önce yaşanan saldırının ardından Mersin Belediyesi önünde ayağına kırmızı kurdeler bağlanmış 107 güvercin uçurdu. "107 Ölü Var; Hangi Barış?" pankartının açıldığı eylemde yapılan açıklamada, hapishanelerdeki direnişte şehit düşenlerden ve dünya genelinde direnen halklardan sözedildi ve, "Katil Amerika Katil Oligarşi, Çözün, Tecriti Kaldırın, İşgal Ortaklığına Son Tecrite Son" sloganları atıldı.

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz

ADANA Haklar ve Özgürlükler Cephesi "107 Ölüm Var Hangi Barış" sloganıyla gerçekleştirdiği eylemde, "Irak İşgalciler Mezar Olacak", "Zafer Direne Direne Kazanılacak", "Katil Amerika Katil Oligarşi", "İşgal Ortaklığına Son Tecrite Son", "Bağımsız Türkiye Kahrolsun Amerika" yazılı dövizler taşıdı. "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı eylemde yapılan konuşmanın ardından 107 ölümü temsil eden güvercinler uçuruldu.

ANTAKYA Haklar ve Özgürlükler Cephesi Arkeoloji Müzesi önünde yaptığı eylemde 1 Eylül'ün, faşizme karşı direnişle, milyonlarca Sovyet halkının kanları ile kazanıldığı belirtilerek, bugün emperyalizme ve faşizme karşı direnişin yine dünyanın gündeminde olduğu belirtildi. Kırmızı bantlı 107 güvercinin uçurulduğu eylemde F tipilerindeki ölümlere ve direnişe değinilerek, barış havarisi kesilenlerin katliamdan başka bir şey bilmediği söylendi.

İzmir

Hatay

Mersin

Tecrit'te

zamana
zulme
karşı

direnış

3. yıl... 35. ay

1053. gün

107 Şehit

BİZ kazandık SİZ kaybettiniz

**BİZ tam 1033 kez kazandık,
SİZ 1033 günün her günü kaybettiniz**

Ercan Kartal

Ölüm ve zulümle besleniyordunuz. Ölüm ve zulüm olmadan yaşayamazdınız. Bundandır ki 1033 gün direnişimizi, ölümlerimizi yok sayarak, F tipi Nazi kamplarındaki işkenceli ölüm olan hücrelerinizi gizlemeye çalıştınız. Başaramadınız. Her türlü yalanı, tehditi, rüşveti, şantajı devreye soktunuz, başaramadınız. Zorla müdahale işkencesini bir makine gibi çalıştırdınız, devrimci iradeyi teslim alamadınız. İşkence ve tecrit saldırısını gündün ağırlaştırdınız, siyasi kimliğimize, düşüncelerimize karşı hiçbir kural tanımadan saldırdınız, gayri-ahlaki, onur kırıcı uygulamaları günün hemen her anı devreye soktunuz, yine başaramadınız. Hücrelerinizden tam 107 tabut çıktı. Ölümlerimizden bir dağ oluştu. Acz içinde saldırılarınıza yeni saldırılar eklediniz ama başaramadınız. F tipi hücre hapishaneleriniz devrimci irademiz karşı-

sında paramparça oldu, iflas etti. Şimdi yeni saldırılar planlıyorsunuz. D tipi hücre hapishaneleriniz de iflas edecektir, buyrun deneyin. Korkularınızı bastıramıyacaksınız, çünkü biz öldükçe çoğalıyoruz. **Tek tip elbiselerinizi** de giymeyeceğimizi çok ama çok iyi bilirsiniz. O kefenlerinizi hücrelerinizle birlikte ateşe veririz, dişlerimizle parçalarız, başınıza geçiriz. Buyrun deneyin. Öncülünüz 12 Eylül faşist cuntası da denedi, başaramadı. Siz de başaramıyacaksınız.

Bugün ölüm orucu direnişimizin 1033. günü.

BİZ tam 1033 kez kazandık. 1033 günün her salisesi, saniyesi, saati biz kazandık. **SİZ** ise 1033 günün her anını kaybettiniz.

BİZ halk ve vatan sevgisini gün gün büyüttük. **SİZ** işbirlikçiliğinizi, vatan hainliğinizi, halka düşmanlığınızı gün gün büyüttünüz.

BİZ bağımsızlığı, demokrasiyi, sosyalizmi savunuyorduk. **SİZ** Avrupalılığı, Amerikancılığı, emperyalizme köleliği, uşaklığı savunuyordunuz.

BİZ özgür bir vatani savunuyorduk. **SİZ** bağımsızlığa karşı köleliği, demokrasiye karşı faşizmi, sosyalizme karşı sömürüyü savunuyordunuz.

BİZ halkımızın kardeşliğini, özgürlüğünü, aşını ekmeğini, onurunu, namusunu savunuyorduk. **SİZ** halkımıza düşmandınız. Köleliği, açlığı, ölümün her türünü dayatıyordunuz.

BİZ vatani, adaleti savunuyorduk. **SİZ** emperyalizme köleliği.

Bu bir sınıf çatışmasıydı, ezenle ezilen arasındadır. Bir tarafta sizin temsil ettiğiniz burjuva ideolojisi; diğer tarafta bizim temsil ettiğimiz devrimci ideoloji, Marksizm-Leninizm. Bu kavganın arası, ortası yoktu. Var olduğunu sananlar da sizin tarafınızdaydı.

Sayıcı belki azdık, tankımız topumuz yoktu. Yalan kusan TV kanallarımız yoktu. Ama bizde sizin sahip olamayacağınız bir şey vardı, ML ideolojimiz, haklılığımız, inancımız, kararlılığımız, halk ve vatan sevgimiz. İşte biz **bu güçle**, ölümlerin en zor biçimlerini tereddütsüz karşıladık.

Bir Biz Vardık, Yine Bir Biz Kaldık

Bu kavgada; 3 yıl, 35 ay, 1033 gün oldu.

Biz 107 tabutumuzla konuşuyoruz.

Susturamadınız bizi, yalan makinalarınızı çalıştırdınız, hiç kimseyi inandıramadınız. Diri diri yaktınız, bombaladınız, kurşunladınız, kimyasal gazlar kullandınız, işkencelerden geçirdiniz, dozerlerle hapishaneleri üzerimize yıktınız. Ne teslim alabildiniz ne de susturabildiniz. **Yarattığınız kan denizinin ortasında dimdikti kafalarımız.**

Ölümlerdeydik. Halaylardaydık. Zaferdeydik.

Bir kez daha kaybetmiştiniz. Şaşkıncınız, çaresizsiniz, acz içindeydiniz. Ama işkencelerinizden, katliamlarınızdan vazgeçmediniz. Çünkü, **işkenceyle, kanla, katliamla besleniyordunuz. Öldürerek, yok ederek yaşıyordunuz.** Bunun için 19-22 Aralık devam etmeliydi. F tipi nazi kamplarınızın kapılarını kan damlayan anahtarınızla açtınız. Hücreslerde tecritle daha kolay yok edebileceğinizi düşündünüz. Ama susmadık. **İnançlarımızdan soyunmadık.** Zulmünüze karşı daha bir kararlılıkla dikildik karşınıza.

Tam **1033 gün**, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm inancımızı haykırdık.

Bir Newroz gününde, ölüm ve zulüm dünyanıza bir bomba gibi düştük. Yalanlarınızı, paramparça eden Cegiz Soydaş yoldaşımızdı. Ölüm orucu direnişimizdi. O gün, daha gür haykırdık.

Bir direniş mevsizi de dışarıda ördük.

Her manevranızda, saldırınızda, umudun devrim yürüyüşü yeni bölüklerle daha da güçlenerek büyüyerek yoluna devam etti, ediyordu. İçeride ve dışarıda "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganımız tüm ülkeye, dünyaya dalga dalga yayıldı. Ne içeriği ne dışarıyı **F tipleştirmenize izin vermedik.** Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin kandan ördükleri ölüm hücreleri paramparçaydı.

Acz içindeydi efendileri, uşakları. Ölüm hücrelerinden çıkan her tabutla gerçeği haykırıyorduk. Bu **faşizm gerçeği**di. Bu gerçeği ne emperyalizm, ne işbirlikçileri, ne Avrupa standartçıları, ne aydincıklar ne "solcular" karartamadı. Biz konuşmaya devam ettik. **Bağımsızlığın, demokrasinin, sosyalizmin sesi;** Cengizler, Gülsümanlar, Şenaylar oldu, Canan-Zehra oldu. İbrahimler'in, Nailler'in alev topu olan vücutları oldu. Zulmün kalelerinde bomba olup patlayanlarımızın gümbürtüsü oldu.

Tam 107 kez vurduk zulmün kalelerini. 3 yıl, 35 ay 1033 gün, biz kazandık; siz kaybettiniz, 1033 güne eklenecek her yeni günü de biz kazanacağız, siz kaybedeceksiniz.

Ömrü yetmedi katillerin katillikte. Ölüm koltuklarını yeni katillere bıraktılar, sadece isimleri değişti katillerin. Birbirleriyle yarıştılar. Ama kaybeden hep siz oldunuz.

Vatanımız ve halkımız ise bizimle ne kadar çok şey kazandı, bir bakın;

1033 gün, feda geleneği, daha bir ete-kemiğe büründü, dışarıda-içeride bomba olup patlayanımız da oldu, vücudunu alev topuna çevirenlerimiz de. Sevginin ve sevdiklerine yapılanların intikamını almanın en üst ifadeleri yaşandı. 18'inde de 50'sine yaklaşanının da içinde olduğu bir feda direnişçi kuşağı doğdu kan denizinden. 25 yıllık devrimci geçmişli olan da vardı, henüz yeni dev-

rimciliğe başlayan da. Sevgimiz, Cananımız gibi. Hülya Şimşek gibi ölüme giderken "devrimcileşeceğim" diyen halktan birileri de en zor ölümleri göğüslediler.

Direnişe birlikte başladıklarımız da, sonra katılanlar da çeşitli gerekçelerle direnişi terk ettiler, "dışarıdan darbeleyeceğiz" vb. diyerek. Bir biz vardık, yine bir biz kaldık. ML ideolojimize, kendimize güveni bir kez daha başarıyla sınavdan geçirdik. Sınıflar mücadelesini saflaştırdık. Türkiye devrim tarihini zenginleştirdik.

Sınıf şiddetinizi en üst boyuta çıkardınız 19-22 Aralık katliamınızla. Dışarıdaki direnişçilerimize destek veren, hatta "seslerine kulak verin" diyenlere dahi saldırdınız. İhanet rüşvetinizi direnişçilerimizin şehitliğiyle, sakatlıkları göze almasıyla boşa çıkardık. Devrimi, devrimciliği daha güçlendirdik. Bu halkın içinden çıkan, halkın olumlu değer ve geleneklerinin taşıyıcısı, güçlendiricisi olduk. Bu, halkımızın öncüsü Cephemizin ülke toprağından beslenen politikalarının bir sonucuydu. 1033 gün, bunu anlayanlar da oldu, anlamayanlar da. Öğrenenler de oldu, öğrenemeyenler de. Kimi aydınların "siz bizlerin vicdanısınız", "bu ülkenin onurusunuz" sözlerinde somutlandı direnişimizin etkileri.

Evet "zafer yolunda" bir tarih yazılıyordu ve tarihin her kesitinde zalime, zulme, haksızlıklara meydan okumak, umudu geleceğe taşımak, büyütme. Bu tarihi yazmaya devam edeceğiz.

Biz kazanmaya, siz kaybetmeye devam edeceksiniz.

Devrime kadar! Bağımsız, demokratik, sosyalist bir ülke kurana kadar;

Biz kazanacak, siz kaybedeceksiniz.

Yazılan tarihin hiçbir kesitinde katillerimizi unutmayacağız. Affetmeyeceğiz..

İbilerimiz, Fidanlarımız, Fıratlarımız, Aşurlarımız, Yaseminlerimiz için; diri diri yaktığınız yoldaşlarımız için; Cengizlerimiz için; Şenay, Gülsümanlar için; Canan-Zehralar için, Sevgiler için; 107 canımız için; zorla müdahale işkencesiyle yaşayan ölümler haline getirdiğiniz 500'ün üzerindeki arkadaşımız için; ve bundan sonra kaybedeceğimiz her canımız için; ...

Daha fazla korkun bizden, direnişimizden, devrimden.

SİZ, sınıf bilincinizin gereğini yapıyorsunuz, zulüm düzeninizi koruyorsunuz.

BİZ de sınıf bilincimizin gereğini yapacak, halkın iktidarını kuracağız.

* Ercan Kartal'ın İstanbul 4 nolu DGM'ye verdiği 18 Ağustos 2003 tarihli dilekçeden...

TAYAD'lılardan Cumhurbaşkanı Sezer'e Mektup: Ertosun yargılansın ve cezalandırılsın

TAYAD'lı Aileler Ertosun'a madalya verilmesini, ödülü onaylayan Cumhurbaşkanlığı Köşkü önünde 29 Ağustos'ta yaptıkları eylemle protesto etti. Köşk önüne siyah çelenk bırakan TAYAD'lılar, **"Ertosun'a 1 Değil 107 Madalya Verin"** pankartı açtılar. Katledilen yakınlarının resimlerini taşıyan aileler, dövizlere "Kardeşim Ölüm Orucunda, Çözün Tecriti Kaldırın", "Çocuklarımızın Kanı Var O Madalyada", "Kanlı Madalya", "Bir Oğlum F Tipinde, Bir Oğlum Sakat Kaldı, Evim 83 Kez Basıldı" yazarak talep ve tepkilerini dile getirdiler. Yazdıkları mektubu Cumhurbaşkanı Sekreterliği'ne veren aileler, ayrıca mektubu basına da okuyarak, Ertosun'a madalya verilen bir ülkede *"hiç kimse işkenceyi önleyecek, demokratikleşecek masalları anlatmasın."* dediler.

Sayı 76

21

7 Eylül
2003

Ertosun'a Madalya... Madalyaya sessizlik!

Katliamın, işkence hücrelerinin "Genel Müdürü" Ertosun'a "üstün hizmet" madalyası verilmesi, **hukuksuzluğun, adaletsizliğin** ilanıdır! Bu "madalya"ya itiraz etmeksizin, hak ve özgürlükler savunulamaz. Bu "madalya"ya itiraz etmeksizin kimse zulme karşı çıktığını, faşizme karşı olduğunu iddia edemez. Bu "madalya"ya itiraz etmeksizin, kimse "insan haklarını" savunduğunu da iddia edemez.

Ama ülkemizde bunların mümkün olabileceğini sanan bir "muhalafet" anlayışı var. Sağ veya sol farketmiyor. Muhalef olduğunu, zulme, faşizme karşı olduğunu, hukuktan, adaletten yana olduğunu söyleyenler, böyle bir olay karşısında sessiz kalabiliyor.

Barolar, Ertosun'a madalya verilmesine karşı bir açıklama yaptılar da biz mi duymadık? Hukukun katledildiği bir madalya, hukukçuları ilgilendirmiyor mu?

Sezer Cumhurbaşkanlığı'na seçildiğinde "Çankaya'da hukukun egemen olacağının pro-

pagandasını yapan aydınlar, Sezer'in bu tavrıyla ilgili bir protesto metni yayınladılar da biz mi görmedik? *"Yanılmışız, Sezer konusunda sizi boş umutlara sürüklemişiz"* diye halktan özür dilediler de kimse duymadı mı?

İslamcıların, Ertosun gibi bir katliamcının AKP tarafından "üstün hizmet madalyası"yla ödüllendirilmesine karşı, AKP'ye söyleyecekleri hiçbir sözleri yok muydu?

Devrimci, komünist, ilerici olduğu iddiasındaki partiler, AKP'ye ve Sezer'e "katliamcıya nasıl böyle bir ödül verirsiniz?" diye en azından binalarının önünde bir basın açıklaması da mı yapamaz halledirler?

Solcu, ilerici tepki göstermiyor. Bırakın eylem yapmayı, bir protesto metni bile yazmıyor. Çünkü "GÜNDEMİNE" almıyor. Amerika'daki canlı kalkana ceza verilmesini bile eyleminin konusu yapıyor da, bunu yapmıyor.

Nasıl oluştu bu bakış açısı? Oligarşinin dur dediği yerde duran, sivil toplumculuk oynayabilirsın dediği alanda oyalanan bu bakış açısı hangi mücadeleyi sürdürebilir, hangi konuyu sonucuna ulaştırabilir? Bu bakış açısı solu nasıl birleştirir, halkı nasıl örgütler?

Bu konuda bir tavır almak, "gündem"ler, "siyasi hesaplar" bir yana, faşizme karşı bir **öfke** meselesidir. O öfke kaybolmuş!

Ali Suat Ertosun'a 107 ceset karşılığında madalya takılmasına şehit ve tutsak ailelerinin öfkesi dinmiyor

BU ÖFKE DİNMEZ!

Ceza Ve Tevkifevleri Genel Müdürü A. Suat Ertosun'a **Devlet Üstün Hizmet Madalyası** verilmesine karşı, yakınları katledilen ve halen oğulları, kızları F tiplerindeki hücrelerde tecrit edilen ailelerin tepkilerine yer vermiştik. Tepkiler sürüyor. TAYAD'lı Aileler Cumhurbaşkanlığı Köşkü önünde "Ertosun'a 107 madalya verin" dediler geçtiğimiz hafta. 107 canın katiliydi çünkü Ertosun. 107 canını yitirenlerin öfkesini yansıtmaya devam ediyoruz.

O adam bir ölüm makinasıdır

ASUMAN YILDIZ (Şehit Gülsüman DÖNMEZ'in yakını): Biz 12 Eylül'den bu yana görüyoruz, TTE'den beri yakınlarımız, çocuklarımız hep işkenceler, katliamlar yaşadılar. Eğer ödül alacak birileri varsa onlar da evlatlarımızdır, halkı ve vatani için mücadele ediyorlar. Ertosun neyin karşılığı madalya aldı? 500'ü aşkın sakat, 107 şehit karşılığı aldı. 19 Aralık'tan sonra torbalarla aldık cesetleri. Ancak bir hafta sonra öğrenebildik kim nerede nasıl diye. Armutlu'ya saldırdılar. Bunun karşılığı mı aldı madalyayı? Bize açıklasınlar. İnsanlar hala F tiplerindeler; tecrit karşılığı mı ödül alıyor? Daha devam etsin, başka ödüller de alırsın belki, daha yükseklerini de alırsın! Bizim içimiz yanıyor. Gülsüman'ın, Sultan'ın karşılığı mı aldı? Açıklasınlar... Tecrit devam ettikçe, Cebeciler doldukça, halk

ona başka madalyalar takacak. Sinanlar, Pınarlar, Erdemler, öksüz yetim kalan çocuklar bu madalyayı bir gün soracaklar! Gülsüman şimdi yaşasaydı, o madalyayı alır onun burnuna takardı. O adam bir ölüm makinasıdır.

Katili ödüllendirmek için mi bakan koltuğuna oturdular?

MELEK AKGÜN (Tutsak H.Tahsin AKGÜN'ün yakını): Ertosun'a verilen ödülü tabiki kınadık. Eğer bir insanı katliam yaptığından dolayı ödüllendirebiliyorlarsa, basında okuduğum kadarıyla bu ödül bütün bakanlar ve Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmış, insanlığa sığmayacak bir şey. Aklıma geldikçe ürperiyorum. Bir bakan o koltuğa niye oturur? Kendi halkını katleden ödüllendirmek için mi? İki kişiyi unutmuşlar. Zamanın başbakanı Bülent Ecevit ve Sami Türk'ü, neden

bu ödülle dahil etmemişler, şaşırdım. Biz TAYAD'lı Aileler olarak çocuklarımızın her zaman haklı olduklarına inandık ve inanmaya devam edeceğiz. Tecritin ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Çocuklarımız için ne yapmamız gerektiğini daha iyi bilmekteyiz. Amaçları çocuklarımızı inançlarından vazgeçirmektir. Ama umduklarını bulamadılar. Onlar inançları uğruna binbir zorluğu göğüslemişlerdir. Ben kendi oğlumdan bilirim. Tecrit sonucu bir takım rahatsızlıklar yaşadı. Kendi oğlunuz karşınızda ağ-

Devlet bize de evlatlarımızı verecek mi?

BEDRİYE ÇAVUŞ (Şehit Nail ÇAVUŞ'un yakını): Bir madalya yetmez. 107 madalya vermeleri gerekir. 107 ananın yüreğini yakmış. Birisi de ben. Analar hesap mı sorsun, devlet madalya mı versin? Madalya veren devlet bize de evlatlarımızı verecek mi? Madalya vereceği adam o kadar çok ki.. Benim "adam" dememe bakmayın, adam değil.. Bu ülkeyi satanlara, Susurluk çetelerine, hortumculara, teskere teskere deyip ülkemizi Amerika'ya satanlara da versinler. Ben açım, ben bu ülkenin çocuğuyum, ben işsizim, işim özelleşmiş işten atılmışım ekmeğe muhtacım, benim çocuğum üniversiteyi kazanmış harç parası yok, okuyamıyor, benim çocuğum düşünceyi savunmuştur. Haklarını arayanları tutuklayıp cezaevlerine koyuyorlar. Haklarını elinden alıyor, sen insan değilsin onurunu da alacağız diyorlar. Birisi benim oğlum Nail olmak üzere diri diri yakıyorlar. **Ülkemizde körler sağırılar birbirlerini madalyalarla ağırılar.**

riyan bir tarafını tuttuğu zaman bu acıyı yüreğinde hissedersiniz. Bir an keşke tüm acıları ben yaşasaydım diye isyan edersiniz. Soruyorum, bize bu acıları yaşatan kişiye nasıl olur da ödül verilebiliyor? Son olarak, oğlum ve oğlumun arkadaşlarıyla gurur duyuyorum. Hep onların yanında olacağımızı bilmelerini istiyorum.

Yüzüme 'ben katilim, oğlunu ben öldürttüm' diyebilecek kadar kana susamış bir cani

NİYAZİ AĞIRMAN (Şehit Volkan AĞIRMAN'ın yakını): Ben hiç yadırgamadım. Bu adam 19 Aralık'ta görevdeydi. Müdürü olduğu cezaevlerinde 28 insan yaşamını yitirdi. Bayrampaşa'ya kimyasal gaz atılar. Onlarca bayan yandı. 6 tanesi yaşamını yitirdi. Özlem

Ercan'ın cesedi kömür olmuştu. Ailesi bile tanıyamadı. Şimdi tahliye olan bayanlar saçları yanmış, dudakları yanmış, kulakları yanmış o şekilde geziyorlar. Bunların sorumlusu kişidir. Ben kendisiyle görüştüm. Tecritin kaldırılmasını istedim. Tecritin olmadığını söyledi. Cezaevlerini güllük gülistanlık yaptığını söyledi. Adeta çocuklarımızın ölümü ona zevk veriyordu. Yüzüme karşı "ben katilim oğlunu ben öldürttüm" diyebilecek kadar kana susamış bir cani. Eli kanlı bir katil. Devlet katillere hep madalya veriyor. Halk çocuklarını da F tipine atıyor.

Verilen ödülde oğlum Volkan'ın kanı var. O ödülü evinin köşesine assın, her gün bakıp 107 insanı hatırlasın.

Katliamcı!

ŞAHİN GÜZEL (Tutsak Ahmet GÜZEL'in babası): 19 Aralık'ta Bayrampaşa'ya gittiğimizde tepesinden bombalar atıyorlardı içeri. Ertoşun'un amacı belliydi. Çocuklarımızı F tiplerine göndermek. Bayrampaşa Cezaevi'nde yapamadığı tecrit ve işkenceyi orada yapmaya karar verdiler. Böyle bir insana madalyasını AKP veriyor, Cumhurbaşkanı da onaylıyor. Yakıştıramadım. Bizim çocuklarımız tecrit ve işkence altında. Cumhuriyet savcı-

larına suç duyurusunda bulunuyoruz. Takipsizlik kararı geliyor. Böyle bir şey olmamıştır diyorlar. Sonra savcılığın talimatıyla evlerimiz basılıyor, emniyete götürüyorlar. "Bir daha böyle bir şikayet yaparsanız, röportaj yaparsanız devamlı olarak evinize gelir bas-kın yaparız" dediler. Benim evim 82 sefer basıldı. Her gelişlerinde neden bunu yapıyorsunuz dedğim zaman "ihbar" diyorlar. Tehdit ettiler. Çocuğunun yanına gitmeyeceksin, gidersen Özkan'a nasıl işkence yaptıysak aynısını sana da yaparız.

Hikmet Sami'yi unutmushlar!

ÖZKAN GÜZEL (Gazi): Hikmet Sami'ye vermeyi unutmushlar! Ertoşun'un genel müdür olduğu dönemde cezaevlerinde birçok katliam yaşandı. Birçok devrimci ve adli tutsak işkenceden geçirildi, katledildi. İnsanları diri diri yaktilar, katlettiler ve şimdi bunu yaptığı için üstün hizmet madalyası verdiler. Devletin gözünde 'üstün hizmet' bu mu? D tipleri, L tipleri, TTE gündemde, bunlardan da ödül alır. İnsanları katlet, işkence yap, diri diri yak, madalya al... Güya bu ülkede demokrasi var, özgürlük var, insan hakları hukuk var..! Tutsakları siyanürle öldürmekten sözeden savcıya, zorla müdahaleyle sakat bırakan doktorlara niye vermemişler. Kimseyi eksik bırakmasınlar onlara da versinler. Yarın Irak'ta çocukları katleden subaylara da madalya verirler.

Ahımız yerde kalmayacak

GÜLSEN ADALI (Tutsak Serdar Adalı'nın yakını): Hepsi birer katil demek ki. Devrimcilere hazırlanan operasyonda bu katillerin hepsinin parmakları vardı. Hiç şaşırmadım. Onlara yakıştı. Katliam, şehitlerimiz halen devam ediyor ve katiller kalkıp birbirlerini ödüllendiriyor. Bunlar katiller, halk düşmanları, ülkesini satan insanlar, vatani, ülkesini seven onlar değil bizim evlatlarımız. Amerika'ya satan, çalan, çırpın bunlar. Bizim evlatlarımız dur dediği için, katlediliyor, öldürülüyor ve susturuluyor.

Yanan insanların bedenini gördükçe, katledilen insanları gördükçe, bilmiyorum insanlar biraz kendi kendini sorgulasın. O insanlar yaşamak istemez miydi? O insanlar bu ülkeye sığmaz mıydı? Ama insanların aç kaldığını, zulüm altında olduğunu gördükçe, ezildiğini, satıldığını gördükçe, bu insanlar boyun eğmediği için bugün bu durumda yanyıyorlar da ölüyorlar da, aç kalıyorlar, bunun mücadelesini veriyor, yaşam mücadelesi veriyor. Ama boyun eğmiyor. Ve eğmeyecektir de. Onurlarıyla gurur duyuyorum.

Ben inanıyorum ki, ahımız yerde kalmayacak. Çünkü içimiz yanmış, inan ki içimiz acı. O evladi ölen analar mezarı başına gidip topraklarını... Biz affetmeyeceğiz. Hiç kimseyi, asla affetmeyeceğiz.

MGK terörü ve psikolojik savaşı altında

12 Eylül'den bugüne; toplumun yeniden şekillendirilmesi -1

12 Eylül'den bugüne, bir "varsayım"la başlayalım yazımıza; 23 yıl önce Türkiye'den ayrılmış ve 2003'de Türkiye'ye dönmüş birini düşünün.

Ne görecektir o?

Kuşkusuz "ülkenin ne kadar çok değiştiği"ni görecektir. Fakat yolların, binaların, şehirlerin değişiminin de ötesinde bir başka değişiklik karşılayacaktır onu. "**Ülkenin insanı**" değişmiştir; ve bu da sadece giyim kuşamda değil, bütün olarak dönüşmüş tarzından yaşayış biçimine uzanan bir değişimdir bu.

"Siyaset sahnesi" değişmiştir; sahnedeki tek değişiklik ise, kapatılan-açılan partilerden ibaret değildir. Siyaset yapmanın tarzı değişmiştir. Solculuk, onun 23 yıl öncesinden bildiği solculuk olmaktan çıkmıştır. İslamcılar, hatta MHP'liler onun 23 yıl önceki bildiğinden farklıdır.

Bu farklılıkları, olumlu ya da olumsuz bulmak ise, "**bakanın**" siyasi kimliğine göre değişirdi elbette.

MGK 23 yıldır her türlü araç ve yöntemle neyi empoze ediyor?

Gizli Yönetmelikte, MGK Genel Sekreterliği'ne verilen görevlerden biri şöyle tanımlanıyor:

"Devletin varlığı ve bağımsızlığı, ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği, toplumun huzur ve güvenliği ve anayasal rejimin korunması; Türk toplumunun Atatürkçü düşünce, Atatürk ilke ve inkılapları, milli ülkü ve değerler etrafında birleşerek milli hedeflere yönlendirilmesinde gereken milli birlik ve bütünlüğü sağlayıcı her türlü psikolojik tedbirlerin alınması."

Bu madde okunduğunda sanılır ki, MGK'nın en temel görevlerinden biri "Atatürkçü düşünce"yi yaymak, "milli ülkü ve değerleri" korumaktır. Oysa, 12 Eylül'den bu yana, MGK'nın hiçbir uygulamasının bununla ilgisi yoktur. "Atatürkçülük" diye tarif edilebilir, bugünün sorularına cevaplar verebilecek bir ideoloji ve kültür de yoktur zaten. MGK'nın ölçüleri içinde gelmiş geçmiş yöneticiler içinde "en Atatürkçü"sü Kenan Evren'dir. Onun ise, ideolojisi ve kültürü NATO'nun öğrettiklerinden ibarettir.

Evren, 12 Eylül cuntası olarak işbaşında bulundukları üç yıl boyunca, hemen tüm konuşmalarının en büyük bölümünü "siyasetin kötülüğünün", "örgütlerin vatan hainliğinin" demagojisine ayırmıştır. MGK'ya o günden bugüne yön veren de bu anlayıştır.

Egemen kılınmak istenen bir düşünceden değil, ancak "**apolitikleştirme**" politikalarından sözedilebilir. Öte yandan ne ulusal ideal ve değerler, ne halk değerlerini "korumak" gibi bir gaye de olmamış; bu noktada da **emperyalist kültürü** ve **burjuva ideolojisini** hakim kılma politikası izlenmiştir.

Örgütlülüklerin kapatıldığı, büyük ölçüde dağıtıldığı, yenilerinin kurulmasının engellendiği yaklaşık on yıl boyunca, örgütsüz kitleler, siyaset alanının dışına sürüklenmiştir. O alanın dışında neyle uğraştıklarının hiçbir önemi yoktu oligarşi için. Apolitikleşmenin, dejenerasyonun maddi zemini 12 Eylül'ün terörü, baskısı, yasaklarıyla sağlanmıştır. 12 Eylül cuntasını izleyen tüm sivil iktidarlarda -yine MGK'nın talimatları çerçevesinde- bu zemini muhafaza etmiş, politikleşmenin, örgütlenmenin önüne yeni yeni engeller koyarak, emperyalist kültür paralelindeki "değişimi" teşvik etmişlerdir.

Hem kitleleri, hem örgütlülükleri içine alan "değiştirme" operasyonu

12 Eylül'ün örgütlülükleri dağıtarak, halkın kültürünü, değerlerini yozlaştırarak düzenin geleceğini uzatma politikası, hem geniş kitleleri, hem mevcut örgütlülükleri hedefleyerek sürdürülmüştür. Terörün kitleler üzerindeki sindirme etkisi örgütlülükleri, örgütlülüklerin terör karşısındaki geri çekilişleri de kitleleri etkileyerek, 12 Eylül politikalarının başarısını hızlandırmıştır.

Elbette burada belirleyici olan, 12 Eylül politikalarının MGK aracılığıyla bugüne kadar sürdürülmesini kolaylaştıran örgütlülüklerin tavrıdır. Örgütlerin diri durduğu yerde, kitlelerin üzerindeki etki, belli bir noktadan sonra asgariye indirilebilirdi. Ama savrulan örgütlerin çoğaldığı noktada, bu süreç de uzamıştır.

12 Eylül öncesinin çeşitli devrimci siyasi hareketleri, devrimci demokrat sendikaları, odaları, işte bu noktada 23 yıllık süreç açısından son derece olumsuz bir rol üstlendiler. Başta TKP, Devrimci Yol ve bugün artık adını kimsenin hatırlamayacağı Eylem Birliği gibi siyasi hareketler olmak üzere, çeşitli hareketler ve başta DİSK olmak üzere kitle örgütleri, eski çizgilerini terkedip iyice sağa savru-
larak cuntanın etki alanını genişlettiler.

Faşist terör ve psikolojik savaş kıskacında “değişim”

Bu süreç, sağ’dan sola, tüm siyasi güçleri, işçi-
lerden küçük ve orta burjuvaziye, gençlikten ka-
dınlara kadar bütün sınıf ve katmanları etkiledi. Et-
kilenme boyutları ve etkileniş biçimleri değişse de,
bu son 23 yıllık sürecin yadsınamaz bir gerçeğidir.

Solun çeşitli kesimleri esas olarak “terörle”, is-
lamicılar ise esas olarak düzenden verilen paylarla
“işlah” edilmiştir.

Sola, düşüncelerini, örgütlülüğünü, mücadele-
sini 80 öncesindeki gibi sürdürdüğü takdirde kar-
şılayacağı şeyin işkence, hapisane, infaz, kaybet-
me, faili meçhuller olacağı gösterilmiştir. Bu, 12
Eylül hapishanelerinden başlayıp 1990’ların infaz-
larına kadar uzanır. Kimileri daha cuntanın ilk yıl-
larında başlamıştır “değişip dönüşmeye”. Kimileri
ise, daha yavaş bir evrim yaşamıştır.

İslamcılara ise, düşüncelerini savunmaya de-
vam ettikleri takdirde, düzenden hiçbir pay alama-
yacakları ve din istismarı temelindeki örgütlen-
melerine engeller çıkarılacağı gösterilmiştir. Tarikatlar
temelindeki islamcılık, oligarşinin bu dayatmasını
kabul ederek “değişim” sürecine girmiştir.

“Değişimin”in belirleyici aracı “terör”dür. İnfaz-
larda, kaybetmelerde, işkencelerde, hapisane
katliamlarında somutlanan bu terör, her kurşunda,
her bombada tüm halk kesimlerine “*örgütlü olu-
san, başına gelecek budur*” mesajını taşımıştır.

Oligarşinin terörü, önce, halkın örgütlü kesim-
lerinin “önder”, “yönetici” kesimini teslim alması;
örgütsüzleştirme, bir noktadan sonra onların yardı-
mıyla sürdürülmüştür.

Kimse, ben okudum, inceledim, geçmişi değ-
lendirdim, doğrunun bu olduğu sonucuna vardım
diye kendini ve başkalarını kandırmasın: **Sivil top-
lumculuk anlayışı bu faşist terör altında benim-
senmiştir.**

Devrimci örgütlenme anlayışı ve çalışma tarzı
yerine, bildiğimiz ekonomik-demokratik mücadele
yerine, sivil toplumcu örgütlenme ve mücadele
anlayışını savunanların bu anlayışı haklı göster-
mek için yaptığı teorileri, esas olarak kaale alma-

ya gerek yoktur. Çünkü onlar, geldikleri noktayı
haklı, mazur göstermeye çalışan ve sağdan soldan
çalınmış “teorik derlemeler”den ibarettir. Cuntanın
sopası altında keşfedilen “gerçekler”dir onlar.

Terörün “şekillendirdiği” örgütler, psikolojik savaşın yarattığı kişilikler

Artık “yeni açılım”lar zamanıdır. Artık “eski ka-
lıpları” kırma zamanıdır. “Devrim” iddiası terkedilir
en başta. Tabii onunla beraber silahlı mücadele
veya ayaklanma anlayışları. Onu terkedince sıra
“illegal örgütlenme” anlayışının terkedilmesine ge-
lir. Bir düzen örgütüyle, devrimci örgütü ayırdeden
bu noktalarda tercih yapıldıktan sonra sıra doğal
olarak “devrimci örgüt” anlayışına, devrimci kadro
anlayışına, devrimci ahlak anlayışına, devrimci
kültüre, devrimci dostluk ve dayanışmaya... gelir.
Hem örgütsel düzeyde, hem kişisel düzeyde, ben-
cilleşme gelişir hızla. Bunların terkedildiği yerde
düzene uyum sağlamanın teorisi, Avrupa solunda,
burjuva kültüründe bulunur.

Ve ortaya işte bugünkü “**bananecilik**” tablosu
çıkıyor. Bir devrimci katledilir; onun örgütünün dı-
şında, kendine devrimciyim diyen başka örgütler,
başka devrimciler ilgilenmez. (Bu “değişim” ve si-
yasi-ahlaki dejenerasyon yukarıda da değindiği-
miz gibi, islamcı kesimde de aynen yaşanır; mese-
la bir türban sorununu, birçok islamcı çevre kendi
sorunu olarak görmez. Her koyun kendi bacağın-
dan asılır orada da)

Ortaya bugünkü, kitlesinden kopmuş, demok-
ratik mücadeleye ilişkin sorumluluklarını unut-
muş, kendi altını oyduğunun bile farkına varma-
yan sendikalar, DKÖ’ler çıkar.

Ortaya, kendini hiç de apolitik saymayan, dev-
rimci, demokrat, ilerici, sosyalist, aydın sayan,
ama onların da gereklerini yerine getirmeyen kişi-
likler çıkar. Basında, DKÖ’lerde, üniversitelerde,
sendikalarda, yapılması gerekeni bilip yapmayan,
sorulması gerekeni bilip sormayan, adeta “eli
mahkum” şekilde oligarşinin manevralarının aleti
olan kişilikler, istisna olmaktan çıkmıştır. MGK’nın
terörünün ve psikolojik savaşının başarısıdır bun-
lar.

Ortalık böyle bir “değişim” geçirmiş örgütlen-
meler ve kişiliklerle dolu olduğundan mesela mü-
cadeleye, sorumluluklara dair “çağır”ların adeta
daha baştan karşılıksız kalmaya mahkum olduğu
bir siyaset tablosu oluşmuştur.

- Önümüzdeki sayı: “Psikolojik savaş”ın
gençliği, işçisi, memuru, partisi, derneği -

57. Hükümetten 59. Hükümete;

MGK'nın Hapishaneler Operasyonu

19-22 Aralık katliamı ile başlatılan ve 107 ölüm, yüzlerce sakat bırakılmış insanla, işkenceli ölüm hücreleri ile sürdürülen F tipleri operasyonu, hiç kuşkusuz MGK'nın son yıllardaki en büyük operasyonudur. Aynı zamanda MGK'nın işlevi, kime hizmet ettiği, hükümetlerin ve medyanın konumu, "STÖ"lerin kullanılması, yani yönetmelikle değiştirilen ve edilmeyen ne varsa, uygulanışında da örnektir. Ortaya çıkan gerçekler ışığında "milli çıkarlar" adına, bir MGK operasyonu nasıl gerçekleştirildi, hatırlayalım.

1. aşama: Avrupa'nın tavsiyesi, Amerika'nın onayı, MGK'nın planlaması ve hükümetin kararı ile F tipleri operasyonu başlıyor. Emperyalizmin dünya ölçeğindeki saldırısı, ülkemizde işbirlikçi iktidarlar eliyle F tipleriyle uygulandı. Emperyalizmin ve işbirlikçi tekellerin sınırsız sömürü ve talanının önünün açılması, IMF programlarının önündeki engellerin temizlenmesi buna bağlıydı. Öte yandan halkı susturmak, sindirmek gerekiyordu. Giderek artan düzenden memnuniyetsizlik, düzeni tehdit eder hale gelebilirdi her an. Türkiye devrim ülkesiydi. Susturmanın yolu da önce hapishanelerin susturulmasından geçiyordu. MGK yönetmeliğinde belirtildiği gibi, "tehdit bertaraf edilmeliydi".

Dönemin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Aytaç Yalman'ın generallerin kararlılığından sözemesinden anlaşılacağı gibi, operasyon MGK'da planlandı. MGK esas olarak Genelkurmay demektir. Halka karşı bütün saldırı kararlarında olduğu gibi, emperyalistlerin ve işbirlikçileri tekellerin çıkarıydı aslanan.

NATO'nun "ya düşünce değişikliği ya ölüm" kararına uygun olarak, 1996'da Avrupa Komisyonu'na bağlı "İşkenceyi Önleme Komitesi" (CPT) tarafından hazırlanan bir raporla, "F tipleri yapın" dendi. İktidarın 2000'lere gelindiğinde emre uyduğunu herkes görmüştü.

Devrimci tutsaklar, tutsak aileleri, demokratik güçler, meslek kuruluşları, hukukçular, aydınlar,

namuslu yazarlar, sendikalar... karşı çıktı. F tipleri tecrittir dediler. Bu kamuoyu baskısı altında iktidarın F tipine götürme operasyonu zordu. Önce bunun zemini hazırlanmalıydı.

2. aşama: Ölüme yatanlar halkı harekete geçiriyor; MGK planı "kamuoyu ilgisini kesmeyi" gündemine alıyor. Tutsaklar, artık yapacakları bir şey kalmadığı, oligarşinin katliam, imha ve teslim alma temelindeki hapishaneler politikasını sürdürmekte ısrar ettiği noktada, direnişe başladı. Böyle bir direnişi de elbette bekliyor, hesap ediyordu MGK kurmaylığı.

Önce sessizlik içinde direnişin etkisizleşmesini beklediler. Tam tersi, büyük bir halk desteği ortaya çıktı. Bu kez de MGK planı, bu desteğin yokedilmesine öncelik tanıyarak sürdürüldü.

Beyinlerin nasıl yönlendirileceği, ideolojik saldırıda hangi aşamalardan geçileceği en ince ayrıntısına kadar planlanmıştı.

Reformizm, MGK sendikacıları, Avrupalı aydınlar üzerine düşeni fazlasıyla yaptılar. Türk-İş, DİSK, KESK ve Hak-İş başkanlarının, 6 Aralıkta Adalet Bakanlığı önündeki "Ölüm orucunu bırakın" açıklamasını, reformistler ve başkaları izledi. Dillerinden demokratikleşme düşmezdi ama değişik zamanlarda kendilerinin dile getirdiği talepleri tutsaklar ölümüne isteyince sahiplenmediler. Ve, oligarşinin "erteleme" manevrasının ardından "bırakın" çağrılarını yoğunlaştırarak direnişin karşısına dikildiler. AB paralelinde "sosyal alanlar" savunuculuğu yapıldı, koğuşlar lanetlendi, hücreler "oda" diye pazarlandı. MGK'nın kamuoyunu yanıltma ve operasyonuna destek sağlama politikası sonucunu "sol'da veriyordu.

Tutsakların kararlılığı ve kamuoyu baskısı ile Adalet Bakanlığı 9 Aralık günü "erteledik" açıklaması yapmıştı. Bunun bir aldatma olduğu bugün daha açık. Oyun boşa çıkarıldı.

Tutsaklarla görüşen "arabulucu" heyet, devletin zaman kazanma manevrasının ve halkı aldatmanın aleti olarak kullanılıyordu. Daha sonra bu heyette yer alan Mehmet Bekaroğlu "kullanıldık" diyecekti. Kullanılan sadece onlar değil, beyni Avrupa'ya endekslenmiş reformizmin etkisindeki DKÖ ve sendikalar da vardı.

10 Aralık'ta Hollanda'da Cafer Dereli, Okmeydanı'nda Özkan Tekin'in katledilmesi ile saldırı kararı uygulanmaya başlandı. Ertesi günü Başbakan

Ecevit, “kamuoyu ilgisi devam ederse ölüm orucu bitmez...” diyerek, saldırının ‘kamuoyu ilgisini’ kesmek için olduğunu itiraf etti.

Bu süreçte bir yandan görüşmelerin sürdürülmesi de, kamuoyuna verilecek mesaj içindi; “uzlaşmayan tutsaklar” senaryosu hazırlanıyordu.

12 Aralık’ta “kamuoyu ilgisini kesme” saldırısı Kızılay’daydı. Tutsak aileleri, demokrat, duyarlı insanlar, F tipine karşı çıkanlar, ölüm orucunu destekleyenlere azgınca saldırıldı, MHP’li faşistler saldırıda aktif olarak kullanıldı. MGK’nın hükümet içindeki temsilcisi olduğu birçok olaydan bilinen MHP, sadece teşkilatlarını harekete geçirmede, çevik kuvvet içindeki örgütlenmesini harekete geçirdi. Birçok kentte çevik güruhunun “hainle pazarlık olmaz, kana kan intikam” diye yürüyüşü bu günlerdedir.

Kızılay’daki saldırı ile mesajı alan başkaları da vardı. Yaşlı anaları sokakta faşist güruhla yüzyüze bırakan “solculuk”, “yuuh” sesleriyle protesto edilirken, tüm teşkilatlarına “acil acil... kapılarınızı ölüm orucunu destekleyenlere kapatın... sokağa çıkmayın, destek eylemi yapmayın...” talimatı yayınlama utancı sol adına yaşandı. Belli ki, geçmişte MGK’nın 28 Şubat solculuğunu yapanlar, operasyonun sahibinin MGK olduğunu anlamış, AB’nin desteği ise, ona “F tiplerine karşı çıkmayın” demişti.

Saldırıları ve medya kampanyası kamuoyu ilgisini tümüyle kesmeye yetmese de belli bir ortam oluşmaya başladığı gerçektir.

Bir yandan “müdahale ederiz” tehditleri ile katliam saldırısına halk hazırlanmaya çalışılırken, öte yandan RTÜK ve DGM kararıyla sansür resmileştiriliyordu. Kimse duymayacak, görmeyecek, tutsaklar moral olarak etkilenenecekti vs... Ölüm orucu ile ilgili olarak süren eylemler hakkında haber yapmak, F tiplerine karşı programlar yapmak RTÜK’ün “uyarısı” ve DGM’nin yasağı ile engelleniyordu. Dikkat edilirse, kararlarda “yayın yapmayın” demiyorlardı; “Yapın ama devletin yüce çıkarlarını koruyacak yayınlar yapın” deniyordu. Bu çıkarların nasıl korunacağı ise F tipi reklamları ile alenileşiyordu.

Medyanın emre amade yöneticileri ve kiralık kalemlerine yazılar yazdırıldı, haberler yaptırıldı. Gazetelerde (yıllardır olduğu gibi) “hapishanelerin terör üssü olduğu” haberlerinden geçilmez oldu. MGK böyle yazın demiş, andıççı medya yazıyor, gösteriyordu. F tiplerinin reklam kampanyası ise, beyaz masa üzerinde çiçekli görüntülerle beyinlere kazındı. Halka karşı savaşta MGK talimatları ile hareket etmekte yine başı Doğan Medya çekiyordu ama islamcı Kanal 7’den, “demokrat” geçinen köşe yazarına kadar F tipleri reklamında istisnaları dışında tam bir uyum sağlanmıştı. Gerek RTÜK’ün gerekse DGM’lerin işleyişini bilenler, MGK ile bağına da bilirler.

Sansüre, karalama kampanyası ve sokaktaki saldırılara bir yandan süren görüşmeler, öte yandan “uzlaşıcı devlet” mesajları eşlik ediyordu. “Mutabakat” demagogileri en çok bu günlerde kullanıldı. Sami Türk’ün, kamuoyu önünde “mutabakat ancak oda (hücre) sisteminde olur” sözleri ise, yeni bir aşamaya geçişin işaretiydi.

Görüşmeler kesildi. “Anlaşmayan tutuklular” teması katliam gününe kadar işlendi. Kimi sol görüşlü kurum ve kişiler de bu demagojiye çeşitli biçimlerde destek oldular.

3. aşama: Katliam için zemin hazır kararı alınıyor. Adım adım, “başka çaremiz kalmadı” düşüncesi insanların beyinlerine işlendi.

MGK planının bu aşaması bitmişti! SALDIRI ZEMİNİ YETERİNCE OLUŞTURULDU tespiti yapıldı. Artık mesele saatlere, dakikalara kalmıştı. Gazetelerin köşelerinden “insanları örgüt baskısından kurtarmak için daha ne bekleniyor” yazıları kapladı ortalığı. Devletin niteliğini bilmeyenler tutsakları da inandırmaya çalışıp, “bakan gerçekten iyi niyetli” masalları anlattı.

Plan sürüyordu. Basın görevini yerine getirmişti. “Kullanılanlar” görevini yerine getirmişti. Ölüm orucu her an şehitler verme sınırına dayanmış, artık katliama “hayat kurtarma” demenin de koşulları olgunlaşmıştı.

Katliamdan önceki son saldırı, 18 Aralık gecesi, katliama sessiz kalmayacak kurum ve kişilere yönelik baskınlar, gözaltılar oldu.

Ve 19 Aralık... JİTEM, Özel Tim, polis, jandarma 20 hapishaneye birden saldırı başlattı.

4. aşama: Katliam ve katliamı aklama kampanyası. 20 hapishanenin yerle bir edilip, günlerce insanların üzerine bombalar yağdırılmasının ardından bilanço ortaya çıktı. 28 tutsak, diri diri yakılarak, kurşunlanarak, gazdan boğularak katledildi. Adli Tıp raporları ile ortaya çıkacak katliam gerçeği daha o günden aşıkardı. Ancak, bu operasyonda medyaya büyük iş düşüyordu. Gerçekler görülmeyecekti. Bu da yetmez gerçekler yalanla, çarpıtma ile karartılacaktı.

“Sahte oruç, kanlı iftar” manşetleri böyle atıldı. “Örgüt baskısından kurtarıldılar” yazıları böyle yazıldı. Katliamı durdurmak için bedenini tutuşturan-

ların jandarma tarafından çekilmiş görüntüleri “vah-
şet vahşet, işte bakın, ellerini de bağlamışlar...” di-
ye böyle verildi. Ortaya çıkan MGK Genel Sekreter-
liği Yönetmeliği ile de artık herkes görüyor ki; keli-
mesi kelimesine, görüntünün hangi karesinde ne
söyleneceği, nasıl katliamı örtüp, katledilenin vah-
şilikle suçlanacağı MGK tarafından planlanmıştı.
Öte yandan bu görüntülerin seçilerek yayınlanma-
sının bir başka nedeni, Bayrampaşa’da altı bayanın
diri diri yakılmasıyla anlaşıldı. Bu görüntüler saye-
sinde, daha ilk gün, ambulandan inen yüzü yanmış
tutsağın “bizi, altı kadını diri diri yakıyor” sözlerine
inanmak istenilmedi. Buna sol da dahildi. Burjuva
basın ise, büyük bir sahtekarlıkla, “arkadaşlarını
kastediyor” dedi.

Andiççi medya o kadar ileri gitti ki, binlerce
metre uzakta durduğu hapishanenin içinden tutsak-
ların ateş açtığını görüyor gibi anlatıyordu! Minare-
yi çalan kılıfını hazırlayacaktı. Katliamın kılıfı kare
kare böyle hazırlanıyordu. Her TV’nin bir haberi, her
gazetenin bir satırı beyinlerde bütünleşiyor ve orta-
ya şu sonuç çıkartılıyordu:

“Devletin yapacağı bir şey kalmadı. Teröristler
anlaşmaya yanaşmadı. Kendi arkadaşlarını öldürü-
yorlar. Kaleşnikofla ateş açtıkları için özel timciler
karşılık veriyor, suçlu olan onlar...” vs.

Masabaşında hazırlanan hiçbir plan tam olarak
uygulanamazdı. Direniş, planları bozan en büyük
unsurdu. Buna, zafer sarhoşluğu içindeki katliamcı-
ların açıklamaları da eklenince yaratılmak istenen
hava yara aldı. Başbakan, “devletle başa çıkılma-
yacağı anlaşılmış olmalı” diye katliamdaki büyük
vahşetin tüm halka gözdağı amaçlı olduğunu söy-
lerken, İçişleri Bakanı Tantan, “1 yıldır bu plan üze-
rinde çalışıyoruz” diyordu. “Kandırıldık” diyen
Bekaroğlu da, “Üç gündür bakandan randevu iste-
dik, görüşmelere tekrar başlama olanağı vardı. Tu-
tuklulardan talep gelmişti... Bakan randevu verme-
di...” sözleriyle yalanlara bir darbe de o vuruyordu.

Tüm bunlara rağmen, katliamın ardından Avru-
pa desteği daha açık olarak dile getirildi. Böyle bir
katliam karşısında, Türkiye’nin insan hakları ihlalle-
rini çıkarları gerekçesiyle “kınayan” Avrupa büyük bir
sessizliğe gömüldü. Ta ki, CPT’nin katliama ilişkin
raporuna kadar. Katliam ve F tipleri onaylanıyordu
bu raporla.

“Müdahale sırasında tutuklularda yaşanan bir-
çok ölüm ve yaralanma olaylarının güvenlik güçle-
rinin operasyonundan ziyade kendini kurban etme
sonucu olduğunun kanıtıdır” deniliyor ve hala iş-
kencenin sürdüğü, insanların ölüme yürüdüğü F
tiplerine “kadın kızında da bulunacak” kusurları say-
mazsanız, “tatmin edicidir” onayı veriliyordu. Katli-
ama ilişkin ise, söylenen “aşırı güç kullanımı” idi.
Ötesi yoktu. Çünkü, CPT katliamcılarının zorluklarını
“anlayışla karşılıyor”du. Türkiye iktidarına talimat

veren ve bunu AB’ye girmenin şartlarından biri ola-
rak söyleyen CPT, Avrupa emperyalistlerinin ger-
çek yüzüydü. Tekellerin çıkarları neyi gerektiyorsa,
o yapılırdı.

Saldırı, tekellerin çıkarlarının tüm dünyadaki
halklara yönelik saldırısıyla bağlantılı, özellikle sö-
mürge ülke Türkiye’ye yönelik IMF’nin saldırısının
bir halkasıydı. Ülkemizdeki Avrupalılar dahi bir an
aşkınlık yaşadılar emperyalist demokrasinin katli-
am destekçiliği karşısında. Kimileri “anlayamıyo-
ruz” dedi. Ama beyindeki çarpıklık durduğu yerde
duruyordu.

**5. aşama: MGK operasyonunu AKP sür-
dürüyor.** Operasyon 19 Aralık ile sınırlı değildi. Di-
renişin daha da büyüyecek F tiplerine taşınması ile,
katliam orada da sürdürüldü. Bin günü çoktan geri-
de bırakan direnişte 107 can verildi. Yüzlerce insan
sakat bırakıldı.

Ve bugün; iki hükümet geçti. DSP-MHP-ANAP
iktidarının bıraktığı yerden devralan AKP, MGK
operasyonunu sürdürüyor. Katliam sürüyor. Yasak-
lar sürüyor. F tipleri ve ölüm orucu üzerindeki san-
sür sürüyor. Kim sürdürüyor bu yasakları? **Hükü-
met “ben sürdürüyorum” diyorsa, hükümet
MGK’laşmıştır zaten.**

MGK da, AKP de aynı tarzı sürdürüyor.

Aynı tarz, tekellerin ve emperyalizmin çıkarları-
nı savunmaktan alıyor mantığını. Bunu savunan
herkes aynı şeyi yapacaktır.

1984’e dönelim... İktidarda ANAP var, ama yet-
ki sıkıyönetim komutanlıklarında. İstanbul’da sıkı-
yönetimin başında Necdet Ürüg var. Ölüm orucu-
nda üç tutsağın ölümü üzerine de, Adalet Bakanlığı
değil, Sıkıyönetim açıklama yapar: “... hastanede
de terörist liderlerinin ölüme teşvik ve baskısı de-
vam etmektedir... Hangi yöntemi uygularsa uygu-
lasınlar, ceza ve tutuklevlerinde kanun ve nizam hü-
kümleri... aynen uygulanmaya devam edilecektir.”
(20 Haziran 1984, Hürriyet)

Arada, Mehmet Ağar ve Şevket Kazan’ın da
benzeri açıklamalarını görürüz.

**2000’de Sami Türk’ün, “Açlık grevlerinin Ba-
kanlığımızca yürütülen cezaevlerinin yeniden yapı-
landırılması programını... aksatmayacağı bilinmeli-
dir... ölüm orucuna yönlendirilenlerin bu eylemlere
örgütsel baskılar nedeniyle katılmaya zorlandıkları-
nı...” açıklamasına,**

**Cemil Çiçek 2003’te, “geçtiğimiz hükümet bir-
çok konuda eleştirilebilir, ama devlet otoritesini sağ-
lamıştır.”** diyerek onay vermekte ve eklemektedir:
“ölüm orucuna devam edenlere bu akli verenler, ba-
tı ülkelerinde çok lüks bir hayat yaşıyor.. F tipinden
dönüş mümkün değil.”

Sıkıyönetim komutanı, kontra şefi, islamcı, “de-

mokratik solcu", "muhafazakar demokrat"... ama aynı şeyleri söylüyor, aynı şeyleri yapıyorlar. Sorunun kişilerde, gelip giden iktidarlarda değil, politikada olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor. Politika, oligarşinin politikasıdır. MGK oligarşinin Türkiye'sinde asıl iktidardır.

19 Aralık'ı sormayanların, F tiplerine karşı çıkmayanların MGK'nın yönettiği ülkeye itirazları da, eleştirileri de sahtedir. Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, MGK Genel Sekreterliği yönetmeliğine ilişkin 31 Ağustos tarihli açıklamasında, kimsenin üzerinden atlayamayacağı gerçeği şöyle dile getiriyor:

"Gizli Yönetmelik üzerine yazan hemen herkes bu yönetmelikteki mantığın 'tek tip toplum yaratma' mantığının ürünü olduğunda hemfikir. Aynı mantıkla, aynı amaç için yapılan F tipi hapishaneler 'MGK'nın halka düşman yönetimi'nden ayrı düşünülemez. O başka bu başka denildiğinde, bu yönetmeliğin yürürlükten kaldırılmasının, bunun deşif-

re edilmesinin hiç bir anlamı kalmaz. ... Burjuva politikacılarının ve medyasının 'bu devlet politikasıdır' dedikleri MGK kararlarıdır. F tipi hapishanelerle amaçlanan, işbirlikçi oligarşinin ve emperyalizmin çıkarları için devrimcilerin tecrit hücrelerinde yok edilerek teslim alınmasıdır. Düşüncelerinin değiştirilmesidir. Düzen partilerinden medyaya, tüm düzen güçleri F tiplerinin "başarısı" için MGK tarafından seferber edildi. Katliamın, hücrelerin yetmediği noktada, MGK'nın yasakları, cezaları, sansürü gündeme sokuldu. Katletmeye devam ettiler. Bu süreç hala devam ediyor. AKP hükümeti, bakanlar, meclis, medya ve kendine sivil toplum örgütü diyen vakıflar, dernekler, partiler hatta bir kısım solcu maskeli MGK örgütleri bu süreci devam ettiriyorlar. MGK'nın halka düşmanlığına karşı çıkmak, F tiplerine karşı çıkmayı da gerektirir. MGK Yönetmeliği'ni eleştirip F tiplerine karşı çıkmayanlar, eleştirilmesinde samimi değillerdir."

Org. Aytaç Yalman

Katliamın rant kavgası

2 Eylül tarihli Radikal'de **"Gerçekler ortaya çıktıkça"** başlıklı yazısında **Murat Yetkin** açıkladı. 30 Ağustos resepsiyonunda eski Jandarma Genel Komutanı, yeni KK Komutanı Org. Aytaç Yal-

man ile eski Adalet Bakanı Sami Türk arasında, 19 Aralık tartışması yaşanıyor:

"Yalman, Sami Türk'ün kendisine telefon ederek erteleme talep ettiğini, ancak **kararlı davranılması sayesinde** operasyonun yapıldığını ve bugün ülkede cezaevi sorunu kalmadığını söyledi. Türk kendisini savundu:

'... **biz de kararlıydık**. Ancak son ana dek şiddet kullanılmadan bir çözüm yolu bulunabilir mi diye bekledik.

Sami Türk telefon görüşmemizde anlattı:

F tipi cezaevleri konusunun gündeme gelmesinden itibaren böyle bir eylem yapılabileceği ihtimali de gündemdeydi ve ona göre hazırlık yapıldı. Hatta İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, hazırlıkların bir yıl öncesine dek geriye gittiğini daha sonra açıklamıştı...

Sonuçta eylemden vazgeçilseydi ertelemeyi düşündüğümüz, normal koşullarda ise Nisan-Mayıs'ta geçmeyi düşündüğümüz F tipi uygulamasına hazırlıklar tamamlanmadan geçmek zorunda kaldık. Neticede operasyon yalnızca Jandarma

Komutanı'na, Adalet Bakanı'na bağlı bir olay değildi. Kolektif karardı ve öyle de uygulandı."

Ertosun'a verilen madalyayı duyan Yalman da ödül istiyor anlaşılan, "bizim kararlılığımızla yaptık" diyor. Madalyanın "sivil" yöneticilerin değil, kendilerinin hakkı olduğunu söylüyor.

Yalman'a en büyük ödülü verin!

Yalman'la Sami Türk arasındaki tartışma, MGK'yla burjuva partiler arasındaki iktidar savaşının bir yansımasıdır.

Ne Hükümet ne Genelkurmay, emperyalizmin onayı olmadan hiçbir şey yapamaz, tek bir kurşun bile sıkamazlardı. Asıl ödülün büyüğü de onlara verilmedir.

Hapishaneler sorununu katliamla, büyük bir "kararlılıkla" çözüyor; çuval sorununu Amerika'ya yalvar yakar olarak geçiştiriyor. Zavallı, kişiliksizleştirilmiş, başına çuval geçirilmiş generaller katliamlarıyla övünüyor, hükümetle rant kavgası veriyorlar.

Bir "ayrıntı" gözlerden kaçmamıştır; Göbels Sami bir kez daha açıklıyor: **"Henüz cezaevleri hazır değildi."**

Açıkça söylüyor; vazgeçmiş değildik, zaman kazanmak, bu arada direnişi kırmak istiyordu. Bu bir hileydi. Biz bunu gördük. Ama görmeyenler, bizi "anlaşmamakla, uzlaşmazlıkla" suçladılar.

H. Sami Türk

Hak Ve Özgürlük Mücadelesinin “MİLLİ GÜVENLİK” ADINA TERÖR’LE BASTIRILDIĞI TÜRKİYE!

“Milli Güvenlik” adına neler yapılmadı ki bu ülkede? “Milli güvenlik” akan suları durduran bir “gerekçe”ydi.

“Milli güvenliğin” sözkonusu olduğu yerde, her şey yasaklanabilir, her yöntemle başvurulabilir, ölüm mangaları kurulabilir, katliamlar düzenlenebilir, insanlar kaybedilebilir, devlet eliyle uyuşturucu kaçakçılığı yapılabilir ve tüm bu kanlı ve kirli işleri yapanlar devletin mahkemelerinde beraat ettirilebilirdi.

“Milli güvenlik” adına; kitle katliamları yapıldı! 1 Mayıs 1977’den Kahramanmaraş katliamına, Sivas’tan Çorum’a, Bahçelievler, 16 Mart 1978 katliamlarından, 1993 Sivas, 1995 Gazi katliamına kadar hepsi, bu “milli güvenlik siyaseti”nin gereği olarak gerçekleştirilmiştir.

“Milli güvenlik” adına; ölüm mangaları kurularak infaz politikası yürürlüğe konuldu! Şehirlerde ve dağlarda devrimcileri imha etme planı yapıldı ve uygulandı. Diyarbakır’da Vedat Aydın’ın ve 12 Temmuz 1991’de İstanbul’da 10 Devrimci Solcu’nun katledilmesi bu sürecin dönüm noktalarından biridir. Bizzat MGK’nın görevlendirmesiyle Mehmet Ağar’ın emrinde ölüm mangaları kuruldu. İnfazlar birbirini izledi.

“Milli güvenlik” adına; kontrgerilla çeteleri kuruldu! Faşist MHP’liler, mafyacılar, uyuşturucu tüccarları, itirafçılar, sıradan katiller ne kadar serseri cani varsa, MGK tarafından birleştirildi, örgütlendi ve devrimcilerin üzerine salındı. Faşist katil Çatlı gibilere, uyuşturucu tüccarı Çakıcılar’a bizzat görev veren MGK, “en büyük çete” haline gelmiştir. Hedef halktı, düzene karşı çıkan herkes “terörist”ti ve yokedilmeliydi.

“Milli güvenlik” adına; korkuyu egemen kılmak için binlerce insan “kaybedildi”! MGK tarafından kurulan ölüm mangaları, bazen resmen bazen gizlice, binlerce insanı gözaltına aldılar ve kaybettiler. CIA’nın en “gözde” sindirme yöntemlerinden biriydi kaybetmeler. Halka korku salmak için ülkemizde de MGK emriyle uygulamaya konuldu. Sayıları bile bilinmeyen yüzlerce kaybın akıbeti halen meçhuldür.

“Milli güvenlik” adına; “faili meçhul” politikası yürürlüğe konuldu. “Faili meçhul” kalacak şekilde binlerce insan katledildi. Faili meçhuller politikasında özel timler, itirafçılar, bazı islamcılar, mafyacılar kullanılmıştır. Kullanılan MGK’dır. Bir iki “Gizli Yönetmelik” açığa çıkmış olsa ne değişir; binlerce faili meçhul, hala meçhuldür!

“Milli güvenlik” adına; ülke bütünüyle bir işkence merkezine dönüştürüldü! Tüm polis merkezleri, jandarma karakolları, MİT binaları, mahalle karakolları “sindirilmesi” gereken halkın sistemli olarak işkenceden geçirildiği yerlerdi artık.

“Milli güvenlik” adına; köyler yakıldı, şehirler boşaltıldı! Köyler, ormanlar, MGK kararlarıyla yakıldı bu ülkede. Çoğundan köyü yakılanların dışında kimsenin haberi bile olmadı. “Milli güvenlik” adına yapılan hiçbir şey tartışılmaz, sorgulanamazdı; öyleyse kimsenin bilmesine de gerek yoktu.

“Milli güvenlik” adına; işkenceciler, infazcılar himaye altına alındı! Savcıların, mahkemelerin görevi onların aklanması ve beraat ettirilmesi idi. Ülkenin başbakanının “polisimizin elini soğutmayın” dediği, emniyet müdürlerinin, katliamcılarının “gözlerinden öptüğü” bir ülkede, “yargı”nın ne hükmü olabilirdi? Hukuk, Susurluk hukukuna döndü.

“Milli güvenlik” adına; hapishaneler kan gölüne dönüştürüldü. Hapishanelerdeki işkenceler, yaptırımlar, esas olarak 12 Eylül’le başlar. 90’ların başlarından itibaren “halka karşı topyekün savaş”ın tırmandırılmasıyla 1993 Buca, 1996 Ümraniye, 1999 Ulucanlar Hapishanesi katliamları birbirini izledi. 19-22 Aralık 2000’de tüm hapishaneler katliam yeri yapıldı.

“Milli Güvenlik” adına; halkın hak ve özgürlük isteği “terörizm, bölücülük, yıkıcılık” olarak ilan edildi! Bunun böyle ilan edilmesinden sonra, MGK’nın emrindeki kurumların artık yapacağı tek şey vardı: Meydanlarda kitle terörü estirilmesi, soruşturmalar, onlarca yıllık cezalar, baskınlar, kapatmalarla tüm halka karşı savaş yürütüldü.

“Milli güvenlik” adına Türkiye kan gölü oldu!

"MGK Operasyonları"

"FİL" BELLİYDİ!

Bölüm 1

İsmet Berkan, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği'nin tüzüğünü gördükten sonra; "Acaba Uğur Mumcu, Bahriye Üçok, Ahmet Taner Kışlalı ve hatta Necip Hablemitoğlu cinayetleri de birer 'psikolojik harekât' mıydı?" diye soruyor. Cevabı açık: Evet!

Bu cevabı devrimciler çok önceden verdiler. Ülkemizde bunlara benzer cinayetler, katliamlar, provokasyonlar, "psikolojik hareket" operasyonları İsmet Berkan'ın saydıklarıyla da sınırlı değil. Berkan'ın sorusu günümüz burjuva medyası açısından bakıldığında "cesur" bir soru; ama o kadar; çünkü soruna bir başka açıdan bakıldığında, ülkemizde Susurluk gibi bir olay yaşandıktan sonra bu soruyu sormak aynı zamanda bir kaçıştır; hala gerçeğin bütününden kaçılmaktadır.

6-7 Eylül 1955'deki azınlıklara saldırı operasyonundan 12 Mart 1971'de Kültür Sarayı'nın yakılıp Marmara Vapuru'nun batırılmasına, 1970'lerin sonlarında sayısız kitle katliamından sayısız aydının katledilmesine, 1990'ların kontrgerilla cinayetlerine kadar, yazmakla bitirilemeyecek kadar çok şey yaşandı. Bunların kimilerinde gerçekler açığa da çıktı.

Susurluk'la MGK Genel Sekreterliği'nin Gizli Genelgesi yanyana konulduğunda, artık gizli saklı bir şey kalmamış demektir.

Peki bu ülkenin aydınları, niye illa bu tür "katliamlara" ihtiyaç duyuyorlar? Neden onlar, devrimciler kadar net, berrak teşhisler koyamıyorlar olaylara? Sorun, olaylara, olgulara oligarşiy-le halk arasındaki mücadele perspektifinden bakıp bakmamaktadır. Sınıflar mücadelesinin koşullarını, gelişimini anlayamayanların bunları bir yere oturtması da mümkün olmaz.

Bu yazı dizimizde MGK operasyonlarından bazılarını ele alacağız. Bu "operasyon"ların her biri, **ölüm mangalarının, medyanın, psikolojik savaş yöntemlerinin, faşist örgütlenmelerin ve**

diğer düzen güçlerinin nasıl planlı, birbirini tamamlar tarzda MGK tarafından yönlendirilip kullandığını da göstermektedir.

Bir Kontrgerilla Cinayeti: Muammer Aksoy

31 Ocak 1990'da bir öğretim üyesi olan Prof. Muammer Aksoy öldürüldü.

Kim öldürmüştü peki?

Aşağıda resmini gördüğünüz Yeni Çözüm Dergisi'nin kapağında soruya net, açık bir cevap verilmişti.

Devrimciler katili bu açıklıkta teşhis ederken, kimileri "karanlık güçler" edebiyatı yapıyor, "yeniden 12 Eylül öncesine mi dönüyoruz" demagojisine sarılıyor, "sağ-sol çatışması"ndan söz ediyor, kimileri de bu gelişmeyi "şiddet" karşılığının propagandası için fırsat sayıyordu.

Peki gerçek bunlardan hangisindeydi?

Muammer Aksoy'u kimin öldürdüğünü anlayabilmek için öncesindeki ve sonrasındaki gelişmelere bakmak gerekiyordu.

Devrimci mücadele geliyor; MGK harekete geçiyor...

1989'un son aylarına ve 1990'ın ilk ayına bakan herkesin ilk göreceği şey; hayatın her alanında büyük bir devrimci canlılıktır. İşçiler, memurlar, gençlik, kadın örgütleri 12 Eylül'den itibaren gasbedilen hak ve özgürlükleri için örgütlenmektedirler, neredeyse sürekli eylem halindedirler.

Bu gelişmeler ise, esas olarak Devrimci Sol Güçler'in önderliğindedir.

İşte bu durumda; MGK Genel Sekreterliği,

"iç ve dış tehditlerde gerçekleşen değişiklikleri, uygulamadan elde edilen sonuçları dikkate alarak ..." tesbit eder.

12 Eylül'le sağlanan pasifikasyon çemberi artık büyük ölçüde kırılmıştır. Belli yıllar boyunca oligarşi açısından "öncelikli tehdit" oluşturmaya devrimci mücadele 12 Eylül'ün yasaklarını aşı aşı yeniden gelişmiş, öne çıkmıştır. Bu mücadelenin en önünde de "Devrimci Sol" vardır.

Sayı 76

31

7 Eylül
2003

MGK, gizli yönetmeliğinde yazıldığı gibi **"tehdit veya tehdit olması muhtemel unsurların kuvvetli ve zayıf yönlerini belirleyerek"**, **"yurtiçi ve dışı-nda oluşan tehdidin bertaraf edilmesi veya etkisiz kılınması"** için gereken **"tedbirleri"** alacaktır.

"12 Eylül öncesine dönmek" ve "sağ-sol çatışması", halk muhalefetine zayıf yönlerinden biridir. 12 Eylül ve devamındaki "sivil" cunta iktidarı, "istikrar ve otorite"sini bu demagojilerle sürdürmüştür. Gelişen devrimci mücadele karşısında bunun yeniden "canlandırılması" oligarşi açısından uygun bir taktik olacaktır!

MGK, sivil faşistleri, polisi ve medyayı harekete geçiriyor...

Sivil faşistleri arenaya dökmek için aranan "malzeme", Azerbaycan-Ermenistan arasında o günlerde sürmekte olan savaşta bulunur. MGK talimatları doğrultusunda MHP'li-ülkü ocaklı gençler, "Azerbaycan'daki Türk kardeşleriyle dayanışma" gerekçesiyle meydanlara çıkarılır. Bu eylemlerin MGK talimatlarıyla yapıldığı o kadar açıktır ki, MHP'nin dışında, bizzat ANAP ilk örgütlülükleri aracılığıyla eylemler Türkiye'nin her yerine yayılmaya çalışılır.

12 Eylül'den henüz çıkıldığı bir dönemdir. Saldırıyla, polis engeliyle karşılaşmayan hemen hiçbir gösteri yoktur. Ama sivil faşistlerin eylemleri böyle bir engelle karşılaşmaz. Tersine polisin ve jandarmanın himayesindedirler.

Medya, şovenist yayınlara başlar.

Sivil faşistlerin özellikle üniversitelerde yaptığı eylemler, devrimci demokrat öğrencilere karşı saldırılara dönüşür. İstanbul'da, Bursa'da büyük çatışmalar meydana gelir, yüzlerce devrimci öğrenci gözaltına alınıp tutuklanır.

Basında başlıklar hazırdır: **"Üniversitelerde yine sağ-sol çatışması"...** **"Kampüsler 12 Eylül öncesine döndü"...**

Bunlar öyle rastgele seçilmiş başlıklar değil; **"belirlenmiş"** başlıklardır.

Mesela yine o ayın başında 10 Ocak'ta lise- de pankartlar asılmıştı. 12 Eylül'den sonra lise-lerde "ilk"ti. Pankartların bir çoğunda şu slogan vardı: **"Dayağa Hayır!"** Ertesi gün gazeteler şu başlıklarla çıktı: **"Liselerde hain eller"**, **"Lise-lerde 12 Eylül öncesine dönüş"**.

Devrimci eyleme karşı provokasyon

1989 1 Mayıs'ında bir devrimci işçiyi vuran trafik polisi Kazım Çakmakçı, 30 Ocak'ta ceza-landırıldı. Eylemi Devrimci Sol üstlendi. Bu eylem o süreç açısından son derece önemliydi; 12

Eylül sonrası, halkın adaletinin yerine getirilme- si yanı sıra bir ilkti. Oligarşi, yeni bir kontrgerilla cinayetine bu noktada karar verdi. Ortam bula- nıklaştırılmıyordu.

Bir gün sonra ise, 31 Ocak'ta Muammer Ak- soy öldürüldü. Ertesi günün burjuva basını aynı başlık ve yorumlarla çıkacaktı yine: **"12 Eylül öncesine mi dönüyoruz... sağ-sol çatışması..."**

Aksoy cinayetiyle amaçlanan da zaten buy- du. Ama kendine "demokrat, ilerici" diyenlerin basındaki yorumları bu gerçeği görmekten çok uzaktaydı. Onlar çoktan oligarşinin demagojisi- ne angaje olmuş, **"terör, şiddet, 12 Eylül önce- si..."** üzerine yazıp çiziyorlardı.

Yeni Çözüm'ün Aksoy'un öldürülmesinden sonraki ilk sayısında yazılanlar ise, bugün de ay- nen tekrar edilebilecek tesbitlerdir. **Susurluklar, gizli yönetmelikler, yazılanların bir satırını bile yalanlamamış, yazılanlara yeni bir şey de ekle- memiş, sadece doğrulamıştır. İşte o tesbitler:**

"Oligarşinin resmi provokatörleri Prof. Mu- ammer Aksoy'u öldürdüler.

... Oligarşi, kurtuluş hareketlerinin geliştiği hemen her yerde provokasyonlar, misillemelerle hedef şaşırtır, ölüm mangaları vb. çetelerle ey- lem yapıp devrimcilere mal eder. Halk kitleleri- ne, devrimcilere saldırıp korku yayarak sindir- me, hedefsiz bombalama ve sabotajlarla karga- şa yaratma, ortada ve karizması olan kişileri katlederek şiddete karşı olma psikolojisi yarat- ma vb. taktiklerini bolca uygular.

... Oligarşi operasyonlarla sonuç alınamaya- çağını biliyor ve gelişmeyi engelleyemiyordu. İş- te bu aşamada tüm devrimci hareketlere karşı uygulanan eski bir CIA taktiğine başvuruldu. Devrimci eylemin prestijini sarsma, halk kitlele- rine yansımaları bulanıklaştırma, kitlelerde ve solda **"işte, devrimciler şiddete başvurursa, sağ- cılar da başvurur, kaos kargaşa doğar, varolan haklar da kısıtlanır"** düşüncesi yaratılarak, dev- rimci harekete karşı çıkmaları sağlanmak isten- di. Nitekim reformist sol ve aydınlar, basın oli- garşinin bu klasik taktiğinin oyuncağı oldu ve aynı paralelde konuşup yazmaya başladılar: **"12 Eylül öncesi de böyleydi."**, **"Yeni bir cunta**

hazırlığı mı?" vb. vb ..

... Böylece kitlelerde "12 Eylül fobisi" yaratılacak, mücadelenin hedefleri saptırılacak, sağ-sol terör demagojisiyle de bilinçler bulandırılacaktı. Egemen güçler hesaplarını bu doğrultuda yaptı ve geçmişte Cömert, Karafakioğlu, Tüten-gil cinayetlerini, '77 1 Mayıs ve 16 Mart katliamlarını olduğu gibi bu kez de M. Aksoy cinayeti-ni tertitlediler."

... Hangi ad altında yapılırsa yapılsın, bu tür eylemlerde MİT, CIA, kontrgerilla ve Terörle Mücadele Dairesi'nin veya işbirliği yaptığı uluslararası gizli örgütlerin yani **devletin kendisi** aranmalıdır."

"Devletin kendisi"; evet, net açık tesbit bu. Devletin "tetitiği kime -resmi polisine mi, itirafçılara mı, Hizbullahçıları mı, özel harpçi subaylara mı- çektiirdiği" ikincil bir konudur. Bu dönemin, oligarşinin hemen tüm kurumlarıyla halkın 12 Eylül çemberini parçalamasını ve özel olarak da Devrimci Sol'un gelişimini engellemeye çalıştığı bir dönem olduğu görülmeden, Muammer Aksoy'un öldürülmesi de anlaşılamaz.

Kontrgerilla katliamları, "demokrasıcılık oyunu" eşliğinde devam etti!

Devrimci mücadelenin gelişmesini engellemeyen oligarşinin mücadelenin hedeflerini bulanıklaştırma, terör demagojisini hakim kılma doğrultusunda cinayetleri devam etti. Aksoy'u Bahriye Üçok'un, Çetin Emeç'in, Turan Dursun'un ve Uğur Mumcu'nun katledilmesi izledi.

MGK'nın emrinde gerçekleştirilen tüm bu saldırılar karşısında kimileri olayları "**laiklik-şeriat**" diye ele alır, kimileri "**karanlık güçler**" edebiyatı yaparken, devrimciler açısından **katillerin kimliği netti**:

MGK, mücadelenin gelişimini bu yolla engellemekten umudunu kesmiş olarak bir süre sonra devrimci mücadeleye karşı "**doğrudan imha**"ya yönelecek; işkencede ölümler, kaybetmeler ve infazlar sistematik olarak yaygınlaştı-

"Bağımsız yargı"ya güvenenler ve "yargı"nın MGK emrinde olduğunu bilenler!

Muammer Aksoy'un katledilmesinin ardından Türkiye genelinde Devrimci Sol Güçler önderliğinde yüzlerce kişi açlık grevine başladı: Açlık grevinde açıklanan taleplerden biri şuydu:

"Bu konuda resmi güçler ve onların denetiminde yürütülecek soruşturmalara güvenmiyoruz, tüm kamuoyunun da güvenmediğine inanıyoruz. CIA ve yerli uzantıları tarafından işlenen bir cinayetin, MİT, siyasi polis tarafından soruşturulmasının 'bozacının şıracıya şikayet edilmesi' hikayesinden farklı olmadığını görüyoruz. Bu güçlerce yürütülecek soruşturmanın sonucu bugünden bellidir. Geçmişte diğer provokatif olaylar gibi faili meçhul kalacağı ya da göstermelik suçlular yaratılacağı açıktır.

Bu nedenle soruşturmanın... başta Barolar Birliği ve Türk Hukuk Kurumu olmak üzere toplumun her kesimini kapsayan tüm demokratik kitle örgütleri ve kuruluşlardan seçilecek temsilciler, TBMM'den-üniversitelerden-hukuk adamlarından tarafsızlığı ve demokratiği herkesçe kabullenilecek kişiler, demokrat aydın ve yazarlardan oluşacak bir komisyon tarafından yürütülmesini talep ediyoruz."

Onlar haklıydı.

Devlet tarafından yürütülecek soruşturmanın sonucu bugünden bellidir demişlerdi. Dedikleri gibi çıktı.

Peki ya benzer her olayda olduğu gibi, bu olayda da o gün "bağımsız yargıya güvenmek lazım" diyenler; onlar, ya Türkiye gerçeğini göremeyecek kadar saftılar, ya da **MGK Genel Sekreterliği'ne** bağlı olarak böyle konuşuyorlardı!

lacaktı. 1991 başlarından itibaren artık "**kayıplar**" süreklileşecek, ölüm mangaları kurulup **infazlar** yaygınlaştırılacaktı. İlk kurulan ölüm mangalarının başında Mehmet Ağar vardı. Yıllar sonra Mehmet Ağar, "**her şey devlet zirvesinde konuşuldu, MGK'da kararlaştırıldı**" diyecekti.

Halka karşı bu savaş, özellikle de 1991'den itibaren "demokratikleşme" manevralarıyla perdelenecek, düzeni tanımayanlar, bütün bu infaz ve kaybetmeleri "münferit" olaylar olarak görmeye devam edecekti. Susurluk karşısında "**vay anasını...**" diyenlerin, MGK'nın gizli yönetmeliği karşısında "**bunlar halka savaş açmış**" diye şaşıranların anlayamadığı, göremediği buydu.

- sürecek -

Tunceli Çemişgezek'te Mezar Yaptırmak Tutuklama Nedeni

Hangi Hukuk! Hangi Ahlak!

Aşağıda okuyacağınız Halkın Hukuk Bürosu Avukatı M. Özgür Gider'in anlatımları; bu ülkede hukukun zerresinin olmadığını, halkın ahlaki değerlerine, gelenek - göreneklerine saygıdan söz edilemeyeceğini tartışmasız olarak ortaya koymaktadır. Ne bir savcının işgüzarlığıdır, ne de jandarmanın. Bir bütün olarak, özellikle doğu ve güneydoğu'da halkın üzerinde estirilen terörün bir mezar taşı yapımına dahi nasıl yansıtıldığının belgesidir. Bu olay, aynı zamanda sürekli dile getirildiğimiz, "ölümlerimizden, mezar taşlarımızdan bile korkan" oligarşinin aczinin de resmidir.

31 Ağustos günü Tunceli/Çemişgezek'te yakınlarının mezarlarını yaptıran Aydın KOÇ, Celal GÜNEŞ, mezarların yapımına yardım eden Erkin ZENGİN ve mezar ustası Ferhat AYDIN gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlardan mezar ustası serbest tutulurken diğerleri Çemişgezek Sulh Ceza Mahkemesi'nce "örgüt propagandası yapmak"tan tutuklanarak Keban Hapishanesi'ne gönderildi.

Mezar Taşına Elkonuldu!

Aydın Koç, amcası Hayri Hoç ve kardeşi Asuman Koç'un, Celal Güneş ise babası Kamer Güneş'in Tekeli Köyü'nde mezarlarını yaptırmak için mermerci ile anlaşmışlar, yapılan mermerler 30 Ağustos'ta köye getirilerek yapımına başlanmışken; ertesi günü jandarma "ihbar olduğu" gerekçesiyle köye gelerek 4 kişiyi gözaltına almış, mermerlerin yazı bulunan kapaklarına da "delil" denilerek el konulmuştur.

İntikam Yemini Edecekler!

Gözaltına alınanlar jandarmada ifade vermemiş, savcılıkta suçlama olarak: *"Mezarların üzerine 'ÖLDÜLER YENİLMEDİLER' yazmak suretiyle örgüt propagandası yapmak iddiasıyla soruşturma yapıldığı, telefonla yapılan ihbarda 'mezarların örgüt tarafından bir örnek yaptırıldığı, örgütün propagandasının yapıldığı, mezarların bitmesinden sonra sempatizan ve üyelerin gelecek mezar başında intikam yemini edeceklerinin' ihbar edildiği, mezar taşlarına ise delil olması nedeniyle el konulduğu"* açıklandı.

Aydın Koç, amca ve kızkardeşinin vasiyetleri gereği "Öldüler Yenilmediler" yazıldığını, daha önceki mezartaşlarında da aynı yazının olduğunu ve yapılanın ölüye saygısızlık olduğunu belirtirken, Celal Güneş, 1996'da kendisi askerdeyken, çobanlık yapan babasının faili meçhulle katledildiğini ve bu yazının kendi vasiyeti olduğunu söyledi savunmasında. Erkin Zengin, DHKP-C davasından 12,5 yıl ceza alıp şartla tahliye olduğunu, Hayri Koç ile tanışıklığı nedeniyle ona vefa borcunu yerine getirmek amacıyla yardımcı olduğunu belirttiği savunmasında, mezar ustası Ferhat Aydın serbest bırakılırken, diğerleri sevk edildikleri Sulh Ce-

za Mahkemesince "terör yön-temlerine baş-vurmaya özen-direcek şekilde örgüt ile ilgili p r o p a g a n d a yapmak" suçundan, "mevcut delil durumu, suçun vasıf ve mahiyeti, suçun toplumda infial yaratması" nedeniyle tutuklandı.

Çemişgezek'te hukuk yoktur!

Savcılık ve hakimlik sorgusunda hazır bulunan vekilleri Av. Özgür Gider savunmasında, suçlamaların hukuki olarak temelsiz olduğunu ortaya koydu. 3713 sayılı yasanın 1. ve 7. maddelerinde yapılan değişikliğe göre "cebir ve şiddet" içermeyen eylem ve beyanların bu yasa kapsamında olamayacağını, bu ibarenin vasiyet gereği yazıldığını, örgütsel mahiyette olmadığını, geleceğe yönelik herhangi bir eylem çağrısı içermediğini anlatarak, serbest bırakılmalarını ve mezar taşının iadesini istedi.

Hakim, tüm bu savunmalara rağmen *"sabah-tan beri beklediklerini"* belirterek kararını verdi. Görüldü ki, Çemişgezek'te hukuk yoktur. Savcılık, CMUK 43, AİHS 6'ya aykırı olarak avukatın dosyayı incelemesine bile izin vermemiş, ifadelerden ve dosyadan suret alınmasını dahi engellemiştir. Savcılıkta ifade alınmazdan evvel "suçlama" sanıklara hatırlatılmamış, uygun bir şey bulunur mantığıyla hareket edilmiştir. İlk ifade başladığında tuzak sorularla, sanıkları azarlayarak, "doğru söylemiyorsun gibi geliyor bana" şeklinde hukukla alakası olmayan ve bir savcının görevini aşan biçimde ifade almaya çalışılmıştır.

İnsanların, yakınlarının mezarlarını yaptırması dahi engellenmektedir. Başka yerlerde örneği bulunan ve herhangi bir soruşturma konusu edilmeyen, mezartaşlarındaki yazılarda suç varmış gibi gösterilmeye çalışılarak bölge halkının üzerinde baskı kurulmaya çalışılmaktadır.

Av. M. Özgür Gider

Sipariş Rapor Gerçeğe Çarptı

Özlem Durakcan ve Ayşe Baştımur'un katili oligarşinin komplosu İstanbul Adli Tıp'ın raporuyla ispatlandı

29 Eylül 2001 gecesi Ankara'daki direniş evinde ardı ardına şehit düşen **Ayşe Baştımur** ve **Özlem Durakcan**'ın ölüm nedeninin **"tüpgaz zehirlenmesi"** olduğunu belirten raporun gerçeği yansıtmadığı İstanbul Adli Tıp Kurumu'nun raporu ile ortaya çıktı.

Hatırlanacağı gibi, ölüm orucu direnişçilerinin katili devlet, suçunu örtbas etmek ve devrimcileri şaibe altında bırakmak için, direniş evini basmış, refakatçi ve ziyaretçileri tutuklayarak haklarında dava açmıştı. Davanın ilerleyen aşamalarında ise, zaten "örgüt üyeliği"nden tutuklu bulunan Özlem Kütük, İbrahim Akın ve Şerafettin Taş hakkında **"2 kişiyi öldürdükleri"** iddiasıyla **"ağırlaştırılmış müebbet hapis"** istenmişti. İddiaya delil olarak gösterilen Ankara Adli Tıp Raporu, **"Baştımur ve Durakcan'ın ölüm orucu nedeniyle değil, karbonmonoksit zehirlenmesi sonucu"** olduğunu söylüyordu.

Savcı Nuh Mete Yüksel'in "yeni bir rapora gerek yok" itirazlarına karşın, İstanbul Adli Tıp 5. İhtisas Kurulu'ndan yeni bir rapor alınması kararı verildi ve gerçek ortaya çıktı. 3 Şubat 2003 tarihli raporda her iki şehitte de **"karbonmonoksit zehirlenmesine dair bir bulguya rastlanılmadığı"** bildirildi.

Ankara Adli Tıp Kurumu'nun, **kimin talimatı** ile böyle uydurma bir rapor hazırladığı, bilimsel olması gereken kurumların nasıl devletin komplolarına, katliamcılığına **alet olduğu** gözler önüne serilmiş oldu. TTB şimdi bu doktorlar hakkında herhangi bir işlem yapacak mı, kamuoyu merakla bekliyor!

Delillerin yokedildiği ya da karartıldığı binlerce örnek yaşanmıştır ülkemizde. Özellikle infaz davalarında sayısız örnek vardır. Bu, oligarşinin devrimci mücadeleye karşı kullandığı yöntemlerden biri haline gelmiştir. Adli Tıp Kurumu da zaman zaman bu politikaya alet olmakta bir sakınca görmemiştir.

Bu komployla, oligarşi hem suçlarını gizleyecek, hem de devrimciler hakkında şaibe yaratacak, "kendi arkadaşlarını öldüren caniler" propagandası yapacaktı. Nitekim, şehit düştükleri andan itibaren bolca yapıldı. MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'ne çok uygundur bu "psikolojik savaş" yöntemleri.

Sayı 76

35

7 Eylül
2003

Adı Yasak Çocuklarımız

İstanbul Valiliği, çoğu Kürtçe onlarca ismin çocuklara verilmesini yasakladı. **"AB'ye uyum"** masalları her alanda darbeler almaya devam ediyor.

İstanbul Valiliği'nin, 29 isimlik "yasak isim listesi" ile "ne uyum paketi" dedi. Çoğu Kürtçe olmak üzere Arapça, Farsça isimlerin de yer aldığı listenin gerekçesi yine, "geleneklerimize aykırıdır"!

6. uyum paketiyle, Nüfus Kanunu'nun 16. maddesindeki 'milli kültürümüze...' ibaresi kaldırıldı. Yasa, 'çocuğa, ahlak kurallarına uygun düşmeyen veya kamuoyunu inciten ad konulamaz' diye düzenlenmişti. Ancak tüm uyum yasaları gibi, bunun da göstermelik olduğu yasaya ters genelgelerle kanıtlanıyor. Aslolanın "milli çıkarlar" demagojisi ol-

duğu yinelenmiş olunuyor.

Mesela, yasak isim listesinde, 'kardan, karla ilgili' anlamında olduğu belirtilen Berfin, 'Aydınlık, güne ait' anlamındaki Rojin, 'gün veren' anlamındaki Rojda, Berivan, Delal, Dilan vb onlarca isim bulunuyor. "Hangisi rencide edici, hangisi ahlak kurallarına aykırı" sorusunun cevabı ise yok. Sadece **".. ama ad koyma geleneğimizde kişi adı olarak yer almamaktadır."** denilmekte.

Kim, neye göre belirliyor bu geleneği, cevap bellidir; asimilasyon ve inkar politikası belirliyor. MGK talimatları söylüyor.

Paket Paronayası

Yollarda, tören alanlarında, devlet-i Âli'nin "büyük adamları"nın geçtiği yerlerde durmadan paketler fünüye ile imha ediliyor. Kimisinden pasta çıkıyor, kimisinden patates soğan.

Nedir bu paranoya? Korkunun nedeni ne? Hangi suçları işlediniz ki bu kadar korkuyorsunuz?

Bu soruların cevapları biliniyor, ancak, ne yapılmaya çalışılıyor? Sorusudur esas sorulması gereken.

En başta, "terör" demagojisi yaratılarak, halk terörlere edilmek isteniyor. Böylece demokratik kuruluşlara, devrimcilere yönelik baskı meşrulaştırılmak, "güvenlik" adı altında terör estirmek isteniyor.

Görüşmeler “Uzlaşmazlık”ta; Memurların Direnişi “Tıkandı”:

KESK’İ VE MÜCADELEYİ BÜYÜTECEK OLAN; BÜTÜN HALK GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRMEKTİR

AKP Hükümetiyle memur konfederasyonları arasında sürdürülen görüşmeler, 30 Ağustos’ta uzlaşmazlıkla sonuçlandı.

Daha önce görüşmelerden çekilen KESK’in yeniden “hükümet davet ederse katılırız” açıklaması yapması üzerine, hükümet KESK’i yeniden görüşmeye davet etmiş, bu son görüşmede KESK ve Kamu-Sen birlikte yer almışlardı.

Hükümetin memur maaşlarındaki seyyanen artışın “taban aylıklara yansıtılması” talebi kabul edilmeyince, görüşmelerden bir sonuç çıkmadı. Bunun üzerine konu “Uzlaşmazlık Kurulu”na havale edildi.

Toplu görüşme sürecinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine Kamu-Sen’liler daha önce bir çok ilde kurdukları “görüşme çadırları”nda açlık grevine başladıklarını açıkladılar. Kamu-Sen’li memurlar, iki günlük dönüşümlü olarak açlık grevini sürdürürken, KESK cephesinden hükümetin tavrına karşılık veren bir eylemlilik geliştirilmedi.

Kamu-Sen, esas olarak KESK’in görüşmelerden çekildiği noktada yaptığı açıklamayla, AKP’yle uzlaşma-işbirliği yapmaya uzak olmadığını göstermişti. Fakat, AKP’nin tavrı gerici Kamu-Sen’in bile kabul edemeyeceği noktada oldu. Kamu-Sen, bu fırsatı değerlendirerek uzlaşmacılığını da örtecek bir eylem geliştirdi. Kamu-Sen’in hesabı, yıllarca bedeller ödenerek kazanılan mevziler üzerinde parsa toplamaktan ibarettir. KESK’in aynı günlerdeki eylemsizliği Kamu-Sen için adeta bir “fırsat” olmuştur.

KESK tarafından oturma eylemi yapılacağına ilişkin açıklanması, Eğitim-Sen’lilerin Yüksek Hakem Kurulu önünde insan zinciri oluşturması gibi çeşitli eylemler yapılsa da, bunlar sürece denk değildi. Görülen oydu ki, toplu görüşmelerin başlangıcında yapılması planlanan Kızılay mitinginin ötesinde bir program yoktu. Oysa herkesin yakından bildi-

ği gibi, KESK, Kızılay eylemi öncesinde ve sırasında, iktidarın taleplerini dikkate almaması karşısında işgallerden üretim durdurmaya kadar bir çok direnişin geliştirileceğinden söz etmişti.

KESK’in mücadelesinin tecriti ve açmazı aşmanın yolu

KESK’in bu toplu görüşme sürecindeki en temel zayıflıklarından biri, bütün halk güçlerini birleştirememesidir. Kuşkusuz bu sadece bugüne özgü bir sorun değildir. Ama bu süreç özgülünde de böyle bir çabası olmadı KESK’in. Halk güçlerinin birliği “göstermelik” tablolarla geçirtilirdi.

Kızılay eyleminin başında, KESK Başkanı, “DİSK de burada, TMMOB da yanımızda...” diye açıklama yapıyordu ama, bu gerçek değildi. Yanında olanlar sadece DİSK ve TMMOB’un “yöneticileri”ydi. TMMOB, DİSK, bırakın yüzbinlerceyi, bırakın onbinlerceyi, yüzlerce üyesiyle bile “orada, yanınızda” değillerdi.

Neden yoktu peki? Çünkü ne KESK ne de DİSK ve TMMOB yönetiminin böyle bir anlayışı yoktur. Mücadeleyle, direnişle hak alma dönemi onlar fiilen kapatmıştır. “Diyalog” esastır. Böyle bir “mücadele” için de “temsili katılım” yeter(*). Sivil toplumcu anlayışta böyledir.

Bu örgütlülüklerle ve KESK’e hakim olan reformist bakış açısı, ne kendi alanında, ne genel olarak halkın mücadelesinin geliştirilmesinde, üstlenmeleri gereken rolden uzaktadırlar.

Mevcut durumda, ülkemizdeki en kitlesel ve dinamik örgütlülüklerden biri olma özelliğini sürdüren KESK; Sahte Sendika Yasasını aynı “direnişsiz”lik içinde kabul etmiş, ancak o dönemki “diyalogcu” çizgileri karşılığında iktidarlar tarafından daha fazla muhatap alınacakları hesapları tutmamıştır.

İşte bu toplu görüşme sürecinde de bütün o iddialı açıklamalara rağmen, gelip bir noktada tıkanmıştır. KESK'in mücadelesi, haldeki durumda "tecrit" olmuş bir mücadeledir. Bunda iktidarın politikası kadar, KESK reformist anlayışının da payı vardır. Biz üç yıldır anlatıyoruz "tecrit" politikasını. Üç yıldır bu politikayı kırmanın yolunu gösteriyoruz. KESK Kızılay'da işte tekrar etmekten dilimizde tüy biten bu tecriti yaşıyor. KESK bütün halk güçlerini birleştiremedi. Bunu amaçlamadı. Sonuç budur.

Ya birleştireceğiz, ya yalnızlığımızla başbaşa kalacağız!

Halk güçlerini birleştirmenin yolu, hem onların-diğer halk kesimlerinin- hak ve özgürlüklerini savunmaktan geçiyordu. Halkın diğer kesimlerinin hak ve özgürlüklerini savunan bir KESK, o kesimleri kendi etrafında birleştirmeyi de başarabilirdi.

Bunun için elbette yine de geç kalınmış değildir. KESK bugün ne yapmalıdır? KESK'in **diren-işi ve halk güçlerinin birliğini esas alan bir çizgiyi benimsemekten başka şansı yoktur.**

Parti birliğinden, sendikaların birleşmesinden değil, bütün halk güçlerinin birliğinden söz ediyoruz. Kim bundan niye kaçıyor, tartışılmalıdır.

Öncülük elinden gider **diye mi korkuluyor?** Oligarşinin icazeti kaybedilir **diye mi korkuluyor?** Buyrun, öncülük "kendi kendinize olduğunuz koşullarda", sizde kalsın; güçsüz olduktan sonra ne işe yarar?

Sol bu kadar güçsüz değildir; iktidarla hak mücadelesi içinde olanlar bu kadar az değildir. Bu anlayışlar güçsüzleştiriyor.

Bugün bütün halk güçlerini birleştirmek görevi vardır. Memurların hak ve özgürlüklerinin, halkın diğer kesimlerinin de hak ve özgürlükleri sorunu olduğunu göstermek, birlikte mücadeleyi örgütlemektir.

Bu yapılmazsa ne olur? Herkes kendi yalnızlığıyla, kendi güçsüzlüğüyle başbaşa kalır.

(*) Biliyoruz ki, TMMOB'un bunlara ek olarak bir başka cevabı daha olacaktır: *"Bizim kitlemiz farklı!"* Yani? Yani şu ki, polisin saldırı ihtimali olan eylemlere gelmezler, öyle sık sık eylem alanına çağırılmazlar, onlar "ağırlığı olan" bir örgütlülükler çünkü. Peki neden, başka ülkelerde, özellikle de yeni-sömürgelerde, gerektiğinde doktorlar da, mühendisler de polis barikatlarının önünde göğüs göğüse mücadele ediyorlar. Coplanıyorlar da, taş da atıyorlar. Ülkemizin mühendislerinin, doktorlarının ayrıcalığı ne? Kızıllay'da defalarca panzerli, coplu, gaz bombalı saldırılara maruz kalan ama buna rağmen yine de o meydana çıkmaya devam eden memurlardan ne farkları var? "Statü" farkı mı? Nasıl devrimcilik, nasıl demokratlık bu?

Temel Haklar Memur Komisyonu KAMU EMEKÇİLERİNE SESLENİYORUZ: AKP Hükümeti, İşçilerden Sonra Memurlar İçin De 'KÖLELİK YASALARI' Çıkartıyor!

Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği Memur Komisyonu 30 Ağustos'ta yaptığı açıklamada hükümetin gündemine aldığı yeni yasalara dikkat çekerek, bunların memurlar için **"kölelik yasası"** olacağını vurguladı. Komisyonun açıklamasında şu çağrıya yer verildi:

İktidara gelen her hükümet gibi, AKP hükümeti de aynı bağımlılık ilişkilerini sürdürerek emperyalist politikaların uygulayıcısı durumunda. TÜSİAD, TOBB gibi sermaye kesimlerinin sözcüleri ile bir araya gelerek kendilerine sunulan programı aksatmadan uygulamaktadır.

Bunun yanı sıra AKP hükümeti çalışan halk kesimlerine yönelik, yoksullaştırma ve imha politikalarını reva görmektedir.

Hükümet dün 1475 Sayılı yasa değişikliği ile işçileri köleleştiren uygulamaları Meclis'den geçirmiş, işverenlere rüşünü ispatlamıştır.

(...) İktidar son günlerde basında ve kamuoyunda, **"kamuda reform"** aldatmacası ile kamu emekçilerinin iş ve sosyal güvencesini, kamusal alanların tasfiyesini ve halka karşı hizmetlerin parayla verilmesini amaçlamaktadır. **BÜ AÇIKÇA KAPSAMLI BİR ÖZELLEŞTİRMEDİR.** İktidar, 'kamu yönetimi yasası', 'yerel yönetimler yasası', 'personel rejimi yasası' ile amacına ulaşmak istiyor.

(...) Çıkarılmaya çalışılan bu yasalarla hakkını arayan kamu emekçisi yerine, verilenler ile yetinen, hükümetlere minnet eden, **'kapıkulu memur'** tipine geri dönmek istenmektedir.

Bugün belki işimizi kaybederiz diye düşünüyoruz; yarın son yasaların çıkmasıyla kaybedecek işimiz de olmayacak.

Bunun için;

Temel haklarımızın elimizden alınmasına izin vermeyelim! İş güvencemizin yok edilmesine sessiz kalmayalım.

Ülkemizin emperyalizme peşkeş çekilmesine, talan edilmesine karşı birlikte mücadele edelim. Çıkarılmaya çalışılan bu saldırı yasalarını engellemek yine biz çalışan kamu emekçilerinin örgütlü gücü ve iradesine bağlıdır.

İşçi ve memur sendikaları, diğer tüm demokratik kitle örgütleri ile birlikte eylem ve etkinlikler ile kararlı bir mücadele hattı örmek hepimiz için bir görev olmalıdır.

"Anlat, KESK eylemine katıldın mı?"

AKP Demokratik Eyleme "Terör" Diyor, POLİS 'Büyük Suç'un Sorgusunu Yapıyor, DGM, "KESK Eylemine Katılmışsın" Deyip, Tutukluyor

KESK eyleminden gözaltına alınan ve 4'ü daha sonra tutuklanan insanlara sorulan soru buydu; anlat, KESK eylemine katıldın mı? Aynı soruyu DGM savcısı da sordu. DGM hakimi de senaryosu hazırlanmış örgüt operasyonu ile tutukladı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi, gözaltı ve tutuklamalara, KESK'e yönelik saldırıya ilişkin bir açıklama yaptı. Özetleyerek yayınlıyoruz.

KESK Eylemini Terör İlan Eden AKP, Hayali "Terör Operasyonu" İle Haklar ve Özgürlükler Mücadelesine Saldırıyor

KESK'in 23 Ağustos'ta Ankara'da düzenlediği eyleme bağlı olarak, sokak ortasından, evlerden, çalıştıkları kurumların önlerinden gözaltına alınan 19 kişiden, Emrah Yayla, Volkan Ayaz, Cemaat Ocak ve Doğan Karataştan çıkarıldıkları Ankara DGM tarafından tutuklandılar.

Emniyet Genel Müdürlüğü, gözaltına alınanlara yönelik suçlamalarını, "2911 sayılı kanuna muhalefet... Polise mukavemet... Haklar ve Özgürlükler Cephesi, dolayısıyla DHKP-C üyesi olmak... İntihar eylemcisi Şengül Akkurt'u evinde saklamak..." şeklinde sıraladı.

HİÇBİRİ DOĞRU DEĞİLDİR; İSPATLAYINI!

1- Gözaltına alınan ve tutuklananlar; yasal kuruluşlar olan Ankara Gençlik Derneği, Ankara Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, İdilcan Kültür Merkezi ve TAYAD çalışanı ve üyeleridir. Tümü yasal faaliyet içinde, her gün demokratik kitle örgütlerine gidip gelen, Ankara'daki bütün demokratik kitle örgütü, sendika, kurum ve kişilerin tanıdığı insanlardır.

2- Haklar ve Özgürlükler Cephesi, yasal bir dergidir. Yasal dergilerin yasadışı gibi gösterilmesinin, polisin en sık kullandığı yasadışı uygulamaların başında geldiği binlerce örnekle sabittir. Eskimiş, bayağı bir yöntemdir, hiçbir inandırıcılığı kalmamıştır.

3- Gözaltına alınan ve tutuklananların, KESK eylemine katılmak dışında hiçbir "suçları" yoktur. Polisin de bunun dışında ispatlayabileceği

hiçbir şey yoktur. Polis, bilinen çalışma yöntemi ile suç üretmeye çalışmaktadır.

İspatlayamazlar. Çünkü, gözaltına alınan ve tutuklananlara dair, KESK eylemine katılmanın dışında hiçbir gerekçe yoktur. "KESK eylemine sadece KESK üyeleri, memurlar katılabilir, şu şu kişiler, kurumlar katılamaz" diye bir yasa varsa, Ankara Cumhuriyet Başsavcısı'na emir veren AKP'nin Adalet Bakanı çıkıp açıklamalıdır.

DHKP-C adına ne yapmışlardır? Sorusuna polisin verebileceği hiçbir cevap yoktur. Emniyet nasıl KESK eylemine kolayca terörizm demişse, bunlara da çeşitli suçlamalar yönelten açıklamalar yapmış, DHKP-C üyesi ilan etmiştir.

O iddialarını ispatlamak zorunda hissetmez kendini. İftira, komplo, suç üretme, demokratik eylemlerden "terör örgütü operasyonları" çıkarma, polisin klasikleşmiş yöntemidir. Düşman olduğu, saldırdığı; halkın hak ve özgürlükler mücadelesidir. On yıllardır olduğu gibi, "ben söyletim herkes inanmak zorunda" mantığına boyun eğilmesini istemektedir.

AKP, Memura Saldırısına Dayanak Ararken, Bir Yandan Da Haklar ve Özgürlükler Mücadelesine Saldırmaya Devam Ediyor

4- Bu kadar tutarsız, komik yalanlar ortadayken, neden yapıldı bu "örgüt operasyonu"?

Başvurduğu bütün yasadışı, anti-demokratik yollara rağmen KESK'in eylemini engelleyemeyen iktidar, "terör operasyonu" diyerek, hukuksuzluğuna ve kendi yasadışılığına kılıf aramaktadır. "İşte eylemi provoke edenler bunlardı" diyebilmek için "örgüt operasyonu" uydurmuştur. İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanı bizzat emir vererek yaptırmıştır operasyonu. Emniyet Sözcüsü Feyzullah Aslan'ın alışıktır olunmayan şekilde "bu açıklamayı İçişleri Bakanlığı'nın isteğiyle yapıyorum" deme ihtiyacı duyması bile, komedinin boyutunu göstermektedir.

AKP, bir yandan emekçi düşmanlığını sürdürürken, öte yandan devrimcilere, hak ve özgürlükler mücadelesine saldırmaya devam etmektedir. Devrimci düşmanlığı, AKP iktidarını oluşturan kadroların büyük çoğunluğunun ideolojisi-

dir. Dün, ellerinde satırlar, sopalarla emperyalistlerin ve oligarşinin çıkarları için devrimcilere saldıranlar, bugün iktidar olanaklarını kullanarak saldırılarını sürdürmektedir.

5- Evet KESK eyleminde provokasyon vardır. Provokasyonu yaratan AKP iktidardır. Provokatörlerin başı Başbakan Tayyip Erdoğan'dır.

Psikolojik Savaş Merkezi Çalışmaya Devam Ediyor!

Günlerdir basında, MGK Genel Sekreterliği'nin gizli yönetmeliği ve devletin halka karşı sürdürdüğü PSİKOLOJİK SAVAŞ tartışılıyor.

Psikolojik savaş merkezi böyle çalışıyor. Halkın hak ve özgürlükler mücadelesini sindirmek için yasal dergiler, yasal kurumlar yasadışı gibi gösteriliyor ve terör demagojileri yapılıyor.

Amerikan demagojileri çerçevesinde her türlü eylem "terör" olarak niteleniyor ve saldırılıyor. "Örgüt operasyonu" dedikleri de işte bu psikolojik savaşın bir parçasıdır. AKP iktidarı ve onun polisi, herkese psikolojik savaşın nasıl uygulandığının örneğini sergilemektedir.

Sözkonusu kişilerin Şengül Akkurt ile ilişkisini kurmanın da, Amerika'nın tanımladığı "terörizm" yalanına destekten başka hiçbir anlamı ve hukuken hiçbir önemi yoktur. Tamamen uydurma olduğunun bilinmesi de, "psikolojik savaş" yürütenler için önemli değildir. Çünkü "psikolojik savaş" yalanın öteki adıdır.

Bir yandan demokratikleşmeden söz eden iktidar, öte yandan faşist baskı ve terörü aynı

Temel Haklar İşçi Komisyonu: Haklarımız İçin Birleşelim!

Siyasi iktidarın toplumun tüm kesimleri üzerindeki baskı ve sindirme politikaları devam ediyor.

Avrupa Birliği uyum yasaları demagojisiyle demokratikleşmeden söz edenler, emekçilerin en küçük bir hak talebine bile tahammül edemiyorlar. Verilen cevap; baskılar, yasaklar, gözaltı ve tutuklamalar şeklinde oluyor.

Aynı zihniyet KESK'in "İnsanca Yaşam İçin Demokratik Türkiye" kampanyasında da kendisini göstermiş ve 23 Ağustos'ta basın açıklaması sonrası gözaltı ve tutuklama furyası gerçekleştirilmiştir.

İşçiler, memurlar, esnaflar, köylüler, öğrenci gençlik ve halkın tüm kesimleri...

Hakkını arayan tüm kesimlere gösterilen tavır aynı. Bizlerin **bölünmüşlüğü ve parçalanmışlığımız** onlara güç veriyor. **İşçilerin** İş Yasası'na karşı mücadelesinde, **memurların** özlük haklarına ilişkin mücadelesinde, **öğrenci gençliğin** YÖK'e karşı mücadelesinde de birlikte olmalıyız. Haklarımız ve Özgürlüklerimiz için birleşelim ve gücümüzü gösterelim!

şekilde sürdürmektedir. AKP, daha baştan kukla yönetim olmayı kabul ettiği için, sistemin yöntemlerine hızla uyum sağlamış ve uygulamakta büyük maharet göstermiştir. İktidarın dili, yöntemleri, onyıllardır halka saldıran, psikolojik savaş taktikleri uygulayan devletin dilidir. Yöntemleri onun yöntemleridir.

Gözaltılar ve DKÖ'ler!

KESK eyleminin hemen ardından "DHKP-C operasyonu" adı altında gerçekleştirilen gözaltılar, açık ki, esas olarak KESK'in eylemine yönelik bir saldırdır. 29 Ağustos tarihli burjuva basında, gözaltı haberlerine seçilen başlıklar bile bunu anlatıyor: "**KESK zanlılarından şok iddia**" (Milliyet), "**Ankara polisi KESK şaşkınlı**" (Radikal), "**Skandal Gözaltı**" (Yeni Şafak).

Burjuva basınının bile, KESK eylemiyle ilgisini görmezden gelemediği bu gözaltıların KESK eylemiyle ilgisini, demokratik kitle örgütleri göremedi. En azından gördüklerine dair bir tavırları görülmedi.

"**Terör**", "yasadışı örgüt" demagojisiyle zehirlenen beyinler, polis açıklamasında "**DHKP-C, canlı bomba, Şengül Akkurt**" sözcüklerini görünce, "bu bizi ilgilendirmez" havasına girdiler hemen.

O sözlerin gerçekten sözkonusu olduğu bir operasyon da olsa, yine de kendine devrimciyim, demokratım, hak ve özgürlüklerden yanayım, işkence-

ye karşıyım diyenleri ilgilendirirdi. İlgilendirmeliydi. Ama bu kadarını aramayı bir yana bırakın, KESK eylemine saldırı boyutuna bile karşı çıkılamayan bir acizlik ve ürkeklik sergiledi bir çok kesim.

En başta KESK, en kesin sözcüklerle, "*ben davet ettim, benim mitingime herkes katılabilir*" demeliydi. Tüm demokratik kitle örgütleri, bu hakkı savunabilmeliydi.

Oligarşi, bu saldırıyla bir yandan KESK'i "şaibe" altında bırakıp, memurları "sizi de bir gerekçe bulur içeri atarım" diye tehdit ederken, bir yandan da KESK yönetimine "*onları bir daha içine alma*" mesajı veriyor, bunu dayatıyor. Gözaltılar karşısındaki tavırsızlık, sahiplenmemek, bu dayatmayı kabul etmektir.

Tüm demokratik kitle örgütleri, partiler, oligarşinin saldırıları, halk güçlerini bölüp parçalama taktikleri karşısında "hak ve özgürlükleri savunan herkes bizim cephemizdedir." tavrını takınabilmelidir. **Oligarşinin halk güçlerini birbirinden tecrit etme politikasına izin vermeyelim!**

Polisin “Rehin” Olarak Gözaltına Aldığı 65 Yaşındaki Fatma Anıl: Okumam Yok, Kağıt İmzalatmak İstediler

Ankara'daki KESK eyleminin ardından evi basılarak gözaltına alınan, 65 yaşındaki Fatma Anıl yaşadıklarını dergimize anlattı.

Öncelikle geçmiş olsun. Basında fazlasıyla dikkat çektiği için merak ettik, kaç yaşındasınız.

Sağ olun. 65 yaşındayım evladım.

Eviniz basılarak bu yaşta gözaltına alındınız. Neden gözaltına alındınız? Size evden alırken, gözaltındayken bir neden gösterdiler mi?

Hakkınızda şikayet var, evinizde bomba yapıyorsunuz dediler. Sonra da arama yapıyoruz diye evin her tarafını darmadağın ettiler.

Geldikleri sırada oğlum, gelinim ve torunlarım da evdeydi. "Aile reisleri kim onlar gelsin" diyerek biz iki ihtiyarı kenara ayırdılar. Bu söylediklerimin dışında da evden alırken bir şey söylemediler. Ama gözaltındayken adı Şengül olan bir kızın üç ayrı fotoğrafını önüme koyarak onu on gün boyunca evimde tuttuğumu söylediler. Üzerinde bomba patlamış bombayı da bizim evde yaptığımızı söylediler.

Ne ilgimiz varsa. **Hepsi yalan.** Tanımadım da, görmedim de Şengül dedikleri kızı. Nereden uydurmuşlar anlamadım.

Kabul ettirmeye çalıştılar

Akşam 5'ten ertesi sabah 5'e kadar sorguda tuttular. Sürekli fotoğraflar gösteriyorlardı. Bu fotoğrafların içinde çocuklarımın ve torunlarımın fotoğrafları vardı. Özellikle **tanımadığım resimleri gösterip tanıyorum dememi istediler.** Mahallemize yakın bir yerdeki evde ölüm orucu yapan Özlem ile Ayşe'yi sordular. Şengül'ün resimlerini masanın üstüne dizip onun için bomba yaptığımızı **kabul ettirmeye çalıştılar.**

"Oğlun bombayı hazırladı sen de beline bağladın bari düzgün bağlasaydın da ölmeseydi" dediler. Sürekli yazılı kağıtlar getirip **imzalamamı istediler.** Ama okuma yazma bilmediğim için bu kağıtların ne olduğunu bilmiyorum. Onlar da ne yazdığını söylemediler.

Anneniz Yaşındayım

Hücreye gelen bir adam çok uzun süre bana küfür etti. Bunun dışında tansiyonum yükseldi. Hasta oldum. Ama hiçbir şey yapmadılar. Adli Tıp doktoruna iki defa götürüldük o da bakmadı. Uzakta sadece bir şeyin var mı? diye sordu.

Sorguda tuttukları süre içinde bir ara kendimi çok kötü hissettim. "Anneniz yaşındayım. Niye bu kadar üstüme varıyorsunuz. Bir-iki dakika olsun rahat bırakın beni" dedim. Onlar da "Ya öyle yapalım da sen kafanı toparla hiçbir şeye cevap verme, öyle şey olmaz" dediler.

Muhsin'i arıyoruz o gelsin anne ile babayı bırakalım

Gazetelerde, oğlunuzun yerine rehin olarak gözaltına alındığınız yazıldı...

Bizi almaya geldiklerinde hiç böyle bir şeyden bahsetmemişlerdi. Bunu, bizi gözaltına aldıktan sonra eve tekrar gelip o zaman söylemişler. Biz aslında Muhsin'i arıyoruz o gelsin anne ile babayı bırakalım demişler.

Zaten söyledikleri de yalan çıktı. Oğlum geldi, onu da gözaltına aldılar. Bizi de bırakmadılar.

Savcı nasıl davrandı size ne sordu?

Savcı da aynı polis gibiydi. Bize sormadı. Kendisi "evinizde bomba yapmışsınız" dedi.

Şimdi çok sıkıntılıyım. Yaşadıklarımı sindiremiyorum. Söyledikleri her şeyi biz biliyoruz diye söylediler. Eğer biliyorsanız, bomba patlayalı üç-dört ay olmuş niye bugün gelmişler. Haksızlığa uğradığımızı düşünüyorum. Sürekli çocuklarıma bir şey olacak diye korkuyorum.

Polis, İhsan Cibelik'i Hedef Gösteriyor

Ankara'da geçen hafta KESK eylemine yönelik gözaltıların ardından Ankara polisi saldırılarını sürdürüyor. Polisin hedeflerinden biri de Grup Yorum üyesi İhsan Cibelik oldu.

Grup Yorum tarafından bu konuda yapılan açıklamada şöyle denildi: "Milliyet Gazetesi'nde yer alan ve her haliyle emniyetten geldiği anlaşılan haberde, arkadaşımız İhsan Cibelik'in de aranan kişiler arasında olduğu belirtiliyor.

Bu haber yalandır ve kasıtlıdır. İhsan Cibelik, Grup Yorum elemanıdır ve Ankara İdilcan Kültür Merkezi'ndedir. Her konserimizde sahneyi paylaştığımız arkadaşımızdır. Kimseden kaçması ve gizlenmesi ya da aranır durumda olması gibi bir durum söz konusu değildir. Ankara polisi, alışlageldik komplocu tavrını sürdürmeye devam etmektedir."

Malatya Tek Tip Kıyafet Davasında Beraat:

Gösteri Hakkı Yeniden Kazanıldı

1 Mayıs 2003'ten bu yana, Malatya DGM'de bir hukuk mücadelesi, hak ve özgürlük mücadelesi verildi. 1 Mayıs gösterisine tek tip elbise giyerek katılmayı, "örgüte yardım yataklık" kapsamına sokmak isteyen polisin çabaları ve DGM savcısının iddianamesi bu mücadele sonucunda boşa çıkarıldı.

26 Ağustos günü yapılan karar duruşmasında savcı, AB'ye uyum paketinde yapılan değişiklik gereği 169. maddenin kapsamının daraltıldığını belirterek yargılanan 36 kişinin beraatini isterken, Halkın Hukuk Bürosu avukatı Behiç Aşçı, beraate katıldığını ancak gerekçeye katılmadığını belirtti. Ve, "Tek tip elbise giymenin suç olmadığını, bu tek tip elbiselerle hiçbir örgüt arasında bağ kurulamayacağını, yürüyüşlerde her kortejin kendini ifade eden tek tip kıyafetleri olabileceğini, bundan sonraki yürüyüşlerde de tek tip elbise giyileceğini, bunun görsellik ile ilgili bir tercih olduğunu" söyleyerek, bu nedenlerle beraat kararı verilmesini istedi.

Mahkeme sonunda DGM heyetinin kararı; "suçun yasal unsurları oluşmadığından beraatlerine" oldu.

Dava polis fezlekesi ve mantığıyla açılmıştı. Dava süresince, aynı gösteride tek tip gazeteci yeleği giyen sendikaların tek tip giymiş sayılmayacağı, Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejinin giymesinin farklı olduğu... vb. komediler de yaşandı. Halkın gösteri hakkına saldırılar da tanık olarak gelmişti mahkemeye.

Yargılama "örgüte yardım yataklık" iddiasıyla yapıldı. Ancak yargılanan halkın hak ve özgürlüklerinin en temellerinden birisi olan gösteri hakkıydı. Malatya polisi ve ona emir verenler, bu hakkı "tek tip" kılıfıyla yoketmek, kısıtlamak istiyordu.

Mücadele de buna karşı verildi. Çünkü, herkesin ahlaka aykırı olmamak kaydıyla, istediği kıyafeti giyerek gösteri yapması haktır.

Bugün beyaz gömlek siyah pantolon giydiniz diye dava açanlar, yarın kızıl bayrak taşıdınız diye açacaktı. Bunun sonu, gösterinin, hak aramanın yasadışı hale getirilmesiydi. Polis de bu bilinçle yasadışı her yolu kullandı. Evlere, köylere kadar gitti. Aileleri tehdit etti, "oğlunuza/kızınıza sahip çıkın" demagogileri ile baskı yaratmaya çalıştı. Karşı çıkan ailelerin kendisini tehdit etti. Kimisinin işyerine giderek, ya devrimciliği bırak ya işten attırınız dedi. Bu dava üzerinden, Malatya'da tam bir terör estirmeye çalıştı.

Mücadele bu keyfi baskıya, polisin terörüne karşı da verildi. Devrimci, demokrat, ilerici, emekçi, köylü herkesin gösteri yapmasının, hak aramasının en doğal hakkı olduğu savunuldu.

Gösteri yapmak herkesin en doğal hakkıdır. İster tek tip, ister kıyılıbayraklarla, ister bere giyerek, bu hakkın kullanılmasının önüne hiçbir yasal engel çıkarılamaz. Engel çıkaranlar yasadışı ve keyfi davranıyor demektir.

Slogan Atarak Spor Yapmaya 2 Ay Görüş 1 Ay Mektup Cezası

Malatya Hapishanesi'ndeki bayan tutsaklara, sabah sporunda slogan attıkları gerekçesiyle, hapishane idaresi tarafından, 2 AY GÖRÜŞ ve 1 AY MEKTUP CEZASI verildi.

Etrafındaki koşullar boşaltılarak tecrit edilen bayan tutsaklara verilen bu cezalar, hapishanelerdeki yeni infaz sisteminin yaratmak istediği yapıyı ve tutsak kişiliğini yansıtıyor. Slogan bir talebin dile getirilmesi, bir haksızlığa karşı en pasif protesto aracıdır. Bunun mekanının hapishane olması, bu gerçeği değiştirmiyor. Ama oligarşi hapishanelerin, hiçbir hakkın aranmadığı, mutlak şekilde boyun eğildiği yerler olmasını istemektedir. AKP'nin memura "ne verirsek razı olacaksınız" dayatması, hapishanelerde daha katı ve ceza karşılığı uygulanmakta. Hiçbir şeyi protesto etmeyen, sinmiş, boyun eğmiş bir tutsak kişiliğidir yaratılmak istenen. Bir bütün olarak da tecrit politikasının mantığına uygundur, paraleldir.

Bir sloganla, tutsağın dışarıyla bağını koparan, haberleşme gibi en doğal hakkını yokeden bir anlayış yönetiyor hapishaneleri.

Bu tür cezalandırmalar, payı olmakla birlikte, Malatya Hapishanesi idaresinin tasarrufu değildir. Adalet Bakanlığı'nın infaz yasasının nefes almayı dahi yasaklayan, bırakın sloganı sessiz protestoyu bile suç sayan maddeleri hatırlanırsa, faşist baskının iktidar tarafından merkezi olarak hayata geçirildiği anlaşılabacaktır.

Kaldı ki, hapishanelerdeki uygulamalar sadece yasal düzenlemelerle değil, daha çok genelgelerle yapılmaktadır. Bu genelgeleri hazırlayanın katliamcılar olduğuysa tescillidir!..

**Malatya DGM Kararı:
Gösterilerde tek tip
giymek suç unsuru
oluşturmaz!**

KATLİAM, İŞGALCİNİNDİR

Şii lider El Hakim'le birlikte 125 kişinin katledildiği provokasyon saldırısı, işgalcilerin Irak halkını dinler, mezhepler, milliyetler temelinde birbirine düşürme politikasının parçasıdır. Her din, milliyet ve mezhepten halkın tek kurtuluş yolu, işgale karşı savaştır.

Irak İslam Devrimi Yüksek Konseyi Lideri El Hakim'in, 125 kişinin katledildiği bir saldırı ile öldürülmesi, Irak toprağına ekilen acıyı ve ölümü daha da büyüttü. Yüzyıllardır tarihleri hep acıyla, katliamlarla yoğrulmuş Şii halkı bir kez de bu katliamla yandı. Necef'teki kutsal Hz. Ali Türbesi önündeki saldırı bir çok soruyu ve tartışmayı da beraberinde getirdi. Yüzbinlerce Şii, yüzlerce kilometre yürüyerek intikam yeminleri arasında toprağına verdi El Hakim'i. İşgalcileri lanetlerken, Şiiler, işgale karşı silahlı direniş için fetva verilmesi çağrılarını daha yükselttiler.

Katliamı kimin yaptığı, El Hakim'i kimin tasfiye ettiği üzerine ulusal ve uluslararası camiada çeşitli senaryolar yazılıp çiziliyor. Mezhepler temelinde çatışmalardan, Şiiler arası liderlik savaşına, Amerika'dan, İsrail'e kadar bir çok "suçlu" gösteriyor parmaklar. Ancak, El Hakim'in izlediği Amerika'ya ve işgale karşı pasif politikadan bağımsız olarak, katliamın en çok işgalcilerin işine yarayacağı konusunda kimsenin kuşkusu olmasın. Kaldı ki, El Hakim silahlı direniş içinde olmasa da işgale karşı ve ABD'nin istemediği bir devlet yapısını savunuyor. Onun tasfiyesinin ise daha Amerikancıların önünün açılmasında da bir etken olarak kullanılmaya çalışılacaktır.

NEDEN? Kimin yaptığı sorusundan önce sorulması gereken sorular vardır. Böyle bir katliamın neden yaşandığına verilecek cevap; İŞGAL'dir. Irak'ta dökülen bütün kandan, çekilen bütün acılardan, katliamlardan işgalciler sorumludur. Bu sorumluluk sadece El Hakim'in tehditler almasına rağmen güvenliğinin alınmaması ile ilgili değildir. Kendi güvenliğini alamayan, her gün birer ikişer direnişçilerin hedefi olan ABD'nin böyle bir gücü de yoktur. Asıl olarak, bu ortamı yaratan, çeşitli çıkar çatışmalarıyla mezheplerin, milliyetlerin birbirine düşmesinin zeminini yaratan ABD olduğu için sorumludur.

KİMİN İŞİNE YARIYOR? Katliam,

duraksamadan söyleyebiliriz ki, işgalcilerin işine yarıyor. Bunun ötesinde yapılan başka hesaplar baş çelişki olan işgal karşısında ikincildir. Sünni-Şii kışkırtmasının "sorumlu Saddam, El Kaide yaptı.." vb. sünnileri hedef gösteren ve "terörizm" yaygarasını esas alan propagandası ile daha cenezede yaşanmaya başlaması, işgalcinin oyunudur. Irak halkı bu oyuna gelmemeli, gerçeği görmelidir. Gerçek; tek yol, işgale karşı direnişle işgale son verilmeden bu tür olayların son bulmayacağı ve giderek Irak'ın tam anlamıyla bir kan gölüne dönüşmesinin, halkın birbirini kıldığı bir ortamın yaratılmasının da sürpriz olmayacağıdır. Böyle bir Irak'ta hem işgalcinin işi kolaylaşır, hem de işgalcinin varlığı daha da meşrulaştırılır.

◆ Kukla Hükümetin Bakanları:

ABD, Kukla Konseyden sonra, bakanları atayarak, işgale "demokrasi" kılıfı geçirme oyununda bir adım daha attı. Kimileri "kabinede şu kadar Kürt bakan oldu" diye sevinedursun, hangi milliyetten, dinden, mezhepten olursa olsun, kime hizmet edeceklerinden bir sır yok. Ve adları tarihe; işbirlikçi hükümetin Amerikancı bakanları olarak geçecek.

◆ **Direnişçiye Rüşvet:** Danimarka ordu-su, askerlerinin işlediği suçlardan dolayı, mağdur Iraklılara "misillemeyi engelleme amacıyla 11 bin 600 dolar tazminat ödeyeceğini" açıkladı. Aleni rüşvet! Direnişe karşı işe yarar mı göreceğiz. Ama açık görülen bir şey varsa, emperyalistlerin her şeyi satın alacağını zannetmeleri.

◆ **İşgalci İtirafı:** Savunma Bakanı Rumsfeld: "Böyle sert direnişi tahayyül bile edemedik." Yardımcısı Wolfowitz: "direniş nedeniyle petrol gelirleri umulandan az"...

Daha durun, daha büyük itirafın yapılacağı günler de gelecek. Haklı direniş böyledir; düşman saflarında çatışmalar ve demoralizasyon kaçınılmazdır.

Bahçelievler Temel Haklar'dan şenlik Sömürü ve Zulme Karşı Örgütlenelim

Bahçelievler Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, resmi olarak kuruluşunu, düzenlediği bir tanışma şenliği ile duyurdu. 30 Ağustos günü, mahalle halkının katkılarıyla düzenlenen etkinlik, derneğin

amacını anlatan bir konuşma ile başladı. Konuşmada "Amerika'nın Irak'ı işgal ettiği, MGK'nın Amerikan işbirlikçiliğini daha pervasız bir şekilde sürdürdüğü, baskı ve sömürü yasalarının ardı ar-

dına çıktığı bir dönemde, bir mevzi olarak bizlerin de yer almasının onuru ve gururunu yaşıyoruz." denildi. Hak ve özgürlükler mücadelesinde en yoğun baskıların yaşandığı ifade edilen konuşmada, IMF ve F tipleri örnek verildi.

Halkın, hak ve özgürlükler temelinde dernek çatısı altında örgütlenmesinin bir ihtiyaç olduğu belirtilen konuşmada, Anadolu tarihinin zulme karşı isyanlarından örnekler verilerek, sömürüye zulme karşı sessiz kalmamalıyız denildi.

TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün de konuşma yaptığı programa Grup Özgürlük Türküsü türkülerıyla, Dost Sinemil şiirleriyle katıldı.

Bahçelievler Temel Haklar'ın Adresi: Mustafa Kemal Paşa Cad. Oğuzcan Sk. No: 29/1 Bahçelievler Telefon: 539 56 32

SARIGAZI ŞENLİĞİ YAPILDI

Bu yıl beşincisi düzenlenen "Kardeşçe Birlikte Yaşama Şenliği" Sarigazi Kültür ve Sanat Şenliği, daha çok konser ağırlıklı olarak 29-31 Ağustos günlerinde yapıldı. Son gün tecriti protesto eden bir eylem düzenlenirken, şenliğe üç günde 15 bin kişi katıldı.

Köye Dönüş Paneli

Tunceli Temel Haklar, 1 Eylül günü, belediye düğün salonunda, göçettirilenlerin köye dönüşüyle ilgili düzenlediği panelle, Dersim halkının en önemli sorunlarından birini ele aldı. Panele 200 kişi katılırken, HHB avukatı Özgür Gider'in yanı sıra dernek başkanı Murat Kaymaz konuştu. Panelde köye dönüşün yanı sıra, yozlaşmaya ilişkin de canlı tartışmalar yaşandı.

Harçlara %25 Zam

Resmi gazetede 3 ağustosta yayınlanan Bakanlar Kurulu kararı ile üniversite harçlarına yüzde 20 ile 25 arasında zam yapıldı. Buna göre en düşük harç (açık öğretim) 45 milyon olurken, en yüksek harç (Tıp Fak.) 375 milyon oldu. Bir yandan ücretsiz kitap şovları yapacaksın, öte yandan üniversiteleri halk çocuklarına kapatacağsın; AKP iktidarının ikiyüzlülüğü her alanda. Ama net olan bir yüzü varsa, emekçi halka düşmanlığıdır. Gençlik, AKP iktidarının gençliği düşman ve müşteri gören politikalarına karşı mücadeleyi yükseltmelidir.

Nurhan Azak Anıldı

3 Eylül günü, Dersim'in Pertek İlçesinin Gülbahçe Köyünde, gerilla şehidi Nurhan AZAK mezarı başında anıldı. Ailesinin yanı sıra yoldaşlarının katıldığı anmada, Nurhan Azak'ın yaşamını ve devrimci mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı. Nurhan'ın direnişçi kişiliğinin bugün kitleselleşerek büyüdüğü ifade edilen konuşmanın ardından şehit gerilla için zılgıtlar çekildi, marşlar söylendi.

Sayı 76

43

7 Eylül
2003

Gülnehal Yılmaz Anıldı

Ölüm orucu şehidi Gülnehal Yılmaz şehitliğinin 1. yıl dönümünde Bursa'daki mezarı başında anıldı. Karanfillerle süslenen mezarı başında yapılan saygı duruşunun ardından yaşamını anlatan bir konuşma yapıldı ve şiirleri okundu. "Bize Ölüm Yok" marşıyla son bulan anmanın ardından aynı yerde bir başka devrim şehidi olan Selda Camkiran'ın mezarı da ziyaret edildi.

ÇOCUKÇA!

Evet, tek kelimeyle, “çocukça”! Tanık olduklarımızı adlandıracak en uygun kelime

bu. Tek bir ortak eylem özelinde, bu kadar çok “çocukluğa” tanık olmak, şaşırtıcı, ama solun gerçeği.

Türkiye solu, 1960’ların sonundan ele alırsak, 35 yıllık bir tecrübenin sahibi. Bugün bir çok siyasi hareketin içinde o günlerden gelen insanlar var. Yani sol, ne tarihsel anlamda, ne kadrosal anlamda “çocuk” değil. O dönemi çoktan aşmış olgunluk dönemini yaşıyor olması gereken bir sol. İyi kötü 35 yıllık faşizme karşı mücadele etmenin onuruna sahip.

Bu çocuklukların yaşandığı tartışmaları yapan insanlar da 40-50 yaşlarındaki insanlar. Ama politikayı belirleyen “benmerkezcilik”, “grupçuluk”, “küçük hesaplar” olunca, ne tarihsel tecrübe, ne kadroların yaşı ve tecrübesi, çocuklukların yaşanmasına engel olamıyor.

İşte, sadece 1 Eylül mitingi çerçevesinde yaşanan çocukluklardan örnekler;

▼ **1 Eylül Komitesi’nin açıklamaları:** Basına miting izniyle, afişlerin yasaklanmasıyla, mitingin amaçlarıyla ilgili açıklama yapıyorlar. Bir komite üyesi “*birinci gündem maddemiz... ikinci gündem maddemiz... üçüncü gündem maddemiz... dördüncü gündem maddemiz...*” diye sayıyor. Aralarında F tipleri, tecrit yok. Oysa, günlerce tartışılmış o konuda ve bir karara bağlanmış. O karara göre F tipleri ve tecrit de “gündem”! Ama Komite Üyesi’nin o karara saygısı yok. Komite Üyesi sorumluluğu yok. Grupçuluğuyla konuşuyor. F tipleri dese, tecrit dese, dili mi şişecek? O mesele devrimcilerin değil de “düşmanın” meselesi mi? Hangi mantık, hangi ruh hali söyletmiyor o iki kelimeyi?

Bu “çocukluk” değil de nedir şimdi?

▼ **Mitingin konuşmacıları;** Günlerce tartışıldı. Bir türlü sonuçlandırılmadı. Çeşitli makul öneriler, çözümler sunuldu. Ama birileri bunları da hep tıka-
dı. Hiçbir sorun çözümsüz kalamazdı; hiçbir yol bulunamazsa, tek bir ortak metin de okunabilirdi.

Dayatma şuydu: İlle de konuşacağım! Hangi ölçüye, hangi nesnellığe, hangi hakkaniyet ölçülerine göre konuşmayı dayatıyorsun?

Sonuçta konuşmacıların kimi kendini dayata-

rak çıktı o kürsüye. “20 bin kişiye” hitap etti! Dayatmayla, adaletsizlikle elde edilen kürsü, kime ne kazandırabilir ki?

Bundan bir yarar ummak “çocukluk” değilse nedir?

▼ **Konuşma sırası ve süresi:** İlk konuşma Koordinasyon adına yapılacaktı, sunucu önce Özgür Parti başkanını çağırdı, o konuştu, arkasından EMEP Genel Başkanı konuşma yaptı... Sırayı fiilen değiştirdiler. Peki ne için? Hangi anlayışla? Herkes istediği fiili durumları yaratacaksa, oturulup önceden yapılan tartışmaların, alınan kararların ne anlamı var? O kararları alanlara karşı saygısızlık değil mi bu?.. Konuşmalar için saptanan süre 10 dakika idi. Her ikisinin konuşması da 20 dakikayı geçti! Ne oldu, o on dakika fazlada kitleleri mi örgütlediler? Bilinçlendirdiler mi?

▼ **Yürüyüş sırası:** Yürüyüş sırası sorunu, son derece basit bir yöntemle çözülmüştü: Tüm gruplar, alfabetik sırayla dizilecekti. Ama böyle bir dizilişin içinde bile sorun ve çocukluklar yaşanılmasından kaçınılamadı. Bir kortej yanlış yerdedi. Konuşmalar bir sonuç vermedi, yerlerine geçmediler. Kortej sıralamasında öne geçmek için her zaman kullandıkları isimle değil de adı “A” ile başlayan bir platform adına mitinge katılacaklarını söylemişlerdi ama ne ilginçtir, bu imza ile bir tane bile pankartları yoktu. ... Bir diğer grup, Koordinasyon’a bir Kültür Merkezi adına katılıyordu. Mitingde en öne geçmişti. Yerlerinin yanlış olduğu hatırlatıldı. Kendilerine “*kültür merkezlerinin en önde yürüyeceğinin söylendiğini*” belirttiler. Bilgilerinin yanlış olduğu aktarıldı. “*O zaman biz D.... dergisi olarak katılacağız, D harfine göre sıramıza geçelim*” dediler! Tamam denildi. (Kültür Merkezi olarak katılsalar, bir kaç yüz metre daha arkada olacaktı! Kültür merkezlerinin adının ilk harfinin alfabedeki yeri, D harfinden daha geriydi. Grupların adlarını da verebilirdik, ama meselemiz bu değil, bu tarzdır.)

Şimdi bu “çocukluk” değil de ne?

▼ **1 Eylül haberleri:** Doğal olarak Yeniden Özgür Gündem de, Evrensel de haberini yaptı İstanbul’daki 1 Eylül mitinginin. Ama ne tesadüf, her ikisinde de konuşmacılardan birinden hiç sözedilmedi.

Yeniden Özgür Gündem’e göre, “Özgür Parti

başkanı Ahmet Turan Demir... ve EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel” konuşmuştu sadece. Koordinasyon adına konuşma olmamıştı ona göre! Sanki Şadi Özpolat diye bir konuşmacı da hiç kürsüye çıkmamıştı! Keza “*bunaltıcı bir sıcaklıkta alanı dolduran kitle Kardeş Türküler ve Koma Agirê Jiyan'ın ezgileriyle halay çekmiş*”ti. Grup Yorum diye bir grup da yoktu zaten alanda!

Keza Evrensel’e göre de “*EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel ile Özgür Parti Genel Başkanı Ahmet Turan Demir*” konuşmuş, hatta “*Tunuslu Gazeteci Hama Hammami’nin konuşması ise, İçişleri Bakanlığı’ndan izin alınmadığı gerekçesiyle engellenmişti*”. Konuşmalara ilişkin tüm belirtmeler bunlardı Evrensel’de. Tunuslu gazetecinin konuşturulmamasını yazan Evrensel, kürsüde konuşan Koordinasyon sözcüsünü ve TAYAD sözcüsünü haberine yazmaya değer bulmamıştı. Ne habercilik, ne objektiflik! Şimdi “çocukluk”tan başka ne diyeceksiniz buna?

Yazmadılar bu isimleri. Ne oldu peki? Ne geçti ellerine?

Basit, sıradan şeyler bunlar. Ama bir demokrasi kültürünün yokluğunu gösteriyor. Asgari ortak

kararlara, kurallara uyma saygı ve sorumluluğundan yoksunluğu gösteriyor.

Adaletsiz bir örgüt, halka adalet götüremez; kendi iç sorunlarını çözemeyen bir sol, halka çözüm sunamaz. Sorunlar, dayatmayla veya “kitle gücüyle” çözülmeye çalışılıyor. “Kitlesi çok olan”; ölçü bu olursa, az olan ne olacak? Onun sesi, iradesi nasıl ortaya çıkarılacak?

Bugün sineye çekilir, yarın çekilir, sonra?

Birliklerde asıl büyük sorumluluk, daha güçlü, daha kitlesel olanlarındır. Küçük grupların “grupçuluğu” bir yere kadar anlaşılabilir (elbette bu onların grupçu, kompleksli tavırlarını meşrulaştırmaz ama olaya nesnelliği içinde bakış böyle olmak durumdadır.)

Halk güçlerinin birliğini ve birbirine güvenini geliştirmeye çalışmak yerine, bu çocuklukları çoğaltmak, bunlarda ısrar etmek, neye hizmet eder, herkesi üzerinde düşünmeye çağırıyoruz.

Konuşma sırası değiştirilir, yürüyüş sırası değiştirilir, bir açıklamadaki imzaların sırası değiştirilir; basit, çocukca yöntemlerle birbirine nasıl çelme takarım, nasıl güçsüzleştiririm hesabı yapılır. Bu kafa birlik olmaz. Çocukluklarını aşamayan bir sol, halka iktidar iddiasına uygun ciddiyet ve güveni veremez.

Sayı 76

45

7 Eylül
2003

Mersin il başkanı: “saldırganlar DEHAP’ı bağlamaz” DEHAP SORGULAMALIDIR!

Mersin ve İstanbul’daki mitinglerde Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin “107 Ölü Var Hangi Barış” pankartına yönelik saldırı tavrı, İstanbul’da **Gazi Mahallesi’ne de taşınmak istendi**. Kendisine DEHAP’lı diyen birileri, “pankartımızı indirdiniz” diye resmen yalan söyleyerek, Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortajında yer alan insanlara karşı sorumsuz tavrını sürdürdü.

Mersin İl Başkanı ile yapılan konuşmayı, 1 Eylül haberlerinin yer aldığı yazımızda aktardık. TAYAD’ın direniş tavrına saygı duyduğunu, pankarta ve TAYAD’lılara yönelik saldırı tavrının kendileri ile ilişkisi olmadığını, araştırıp, sorgulayacaklarını belirtiyor.

İstanbul’da ise, yine kendine DEHAP’lı diyen birileri provokasyon yaratmaya çalışıyor.

Yapılan objektif olarak provokatörlüktür. Kimse, ben “barış”ı şöyle bir misyon yüklüyorum, herkes bunu kabul edecek diyemez. Bu, her şeyden önce demokratik değildir.

Demokratik cumhuriyet deniliyor, ama kendisi demokrat değil. Ortak yapılan bir mitingte kimse kimsenin pankartının üzerini örtmeyeceği gibi, herkes senin barış anlayışını savunmak zorunda da değildir. Kaldı ki, “hangi barış” sloganı karşısında içine girilen ruh hali resmen alınganlık, subjektivizmdir.

Biz, başka hesaplar yapılmıyorsa, Gazi mahallesine taşınan olayda, arada provokasyon yaratmak isteyen birilerinin olabileceğini düşünüyoruz. Bunun için resmen onbinlerce insanın gözü önünde gerçekleşen bir olayda, “pankartımızı indirdi” diye yalan bile söylenebilmektedir. Herkes bilir ki, tarihimizde böyle bir kare yoktur. Biz demokratiz, sol içi ilişkilerde devrimci değerlerimizle hareket ederiz. Yaşanabilecek olası iradi olmayan olumsuzlukları da, kimsenin hatırlatmasına gerek bile bırakmadan, biz sorgular, bulur ve insanlarımızı eğitiriz.

Bu tavrı, DEHAP’ın iradi bir kararı değilse, bu saldırı, provokatif tavrın sahipleri araştırılıp bulunmalı ve muhataplarına bilgi verilmelidir. Bunun sorumluluğu da doğal olarak DEHAP’a aittir.

Kimse, sorunu, “kitlemiz geniştir, hepsini kontrol edemiyoruz” diye geçiştirmeyi de düşünmemelidir. Bu özeleştiril olmaktan kaçıştır. Eğer ortada subjektif bir durum yoksa, eğitimsizlik sonucu ise, bu da DEHAP’ın sorunudur. Kitesini eğitmeli, başka siyasetlere karşı bu tavrın nasıl ortaya çıktığını, insanlarını nasıl eğitip yönlendirdiğini düşünmeli ve yeniden yaşanmamasının önlemlerini almalıdır.

MGK Yönetmeliğinin Hedefindeki Ve MGK'nın Geliştirdiği İslamcılar

MGK Genel Sekreterliği yönetmeliğinde de belirtildiği gibi, “düşman” unsurlardan biri, islamcı kesim!

Bu elbette islamcı kesimin tümünü kapsamıyor, en azından yönetmeliğin operasyonları sonucunda artık kapsamıyor. Büyük bir kesimi “hizaya gelmiş” ve düzeniçileştirmiştir.

MGK, 12 Eylül'den bu yana, tüm toplumu olduğu gibi islamcılar da değiştirdi, şekillendirdi. Bölüp parçalayarak, vurup güçsüzleştirerek düzeniçileştirmiş, kültürünü, ideolojisini, yaşam tarzını, beynini değiştirmiştir bu kesimlerin.

MGK'nın “toplum mühendisliği”ne karşı en fazla söz söyleyenlerin başında islamcılar gelir, ama islamcılar bu “mühendisliğin” en başarılı olduğu kesim olmaktan kurtulamamıştır.

AKP bu “değişimin” sonucudur. MGK ile görünürdeki çatışmaları esas olarak düzenin niteliğine, kapitalist soygun düzeninin değişmesine, sömürünün, işbirlikçiliğin ve zulmün son bulmasına ilişkin değildir.

Neden Sadece 28 Şubat'ı Görürler?

28 Şubat, bir anlamda islamcı kesim için “dönüm noktası” denilebilir. Bugün Genelkurmay'a yönelik eleştirilerinde, yönetmeliğin gündeme gelmesi ile yaptıkları açıklamalarda, sanki sözkonusu belge sadece islamcılar için hazırlanmış, sanki bu ülkede sadece 28 Şubat olmuş gibi yansımalarının nedeni, sadece “kendilerine demokratlıklarından” değildir.

Bununla birlikte, 28 Şubat'ı çıkardığınızda,

“Bu ‘derin devlet’ dediğimiz büyük ölçüde bütün islami gruplarla anlaşmalar içine girdi. Fethullah Hoca bana şöyle konuşuyordu: ‘Yurtdışında okulları kurmamda devlet, istihbarat bana yardımcı oldu. Devletin yöneticileri ilgili devletlere referans verdi.’ Bakın bazı islami gruplara, 12 Eylül'den sonra birden palazlandılar.”

(Nur Cemaati lideri Mehmet Kutlular)

MGK yönetmeliğinin öbür tarafında, hedef değil, başka güçlere karşı kullanılan “araç” durumundadırlar. Sadece halka karşı savaşta kullanılan değil, aynı zamanda bu savaşın sonucu olarak gelişip büyümüşlerdir.

Fethullah Gülen'e Cunta Desteği

Kanlı Pazar'ları, Komünizmle Mücadele Dernekleri'ni bir yana not edip, sadece 12 Eylül sonrasına bakmak bile yeterlidir bunun için. Cuntaya tarikat desteği, cuntanın başarısında küçümsenmeyecek bir kitle desteğini yaratmıştır. Hangi tarikatlar hangi pazarlıklar karşılığında cuntaya destek verdi, nasıl pazarlıklar yapıldı, bu konuda islamcı kesimden, Nur Cemaati lideri olduğu belirtilen Yeni Asya Gazetesi sahibi Mehmet Kutlular'a kulak verelim:

“Yıl 1981. Bir zat ziyaretime geldi. Daha doğrusu gönderildi... Şunları söyledi: ‘Gelin sizinle çalışalım. Bizim devlet içinde bir gücümüz var. Şunu şunu yapacaksınız... Şunu şunu beraber yapacağız... Buna karşılık size her türlü imkanı sağlayacağız.’ (...) Reddettim. Aradan 5-6 ay geçti. İçimizdeki en büyük bölünme başladı. Darbenin lehinde olanlar ve karşısında olanlar.

(...) Bana göre 12 Eylül'den sonra bazı islami grupların ileri gelenleri ile, ihtilali destekleme sözü alınarak, anlaşma yapıldı. Anlaşma yapılmak istenenlerden biri de bendim. Bizi kendileriyle anlaşmadığımız ve ihtilali desteklemediğimiz için böldüler. Bu, kullanılan eski, ama etkili bir metoddur. Hizbullah meselesini de böyle değerlendiriyorum...” (27 Ocak 2000, Özgür Bakış, Kutlular'la röportaj)

Mehmet Kutlular, daha somut olarak kimlerin pazarlık yaptığına ve devletle islamcılarının birbirlerini nasıl kullandığına ilişkin, 26 Haziran 1999'da Milliyet Gazetesi'ne şunları anlatıyordu:

“Çünkü o adamlar sana inandığı için değil, seni kendi maksadına göre kullanmak için geliyor. Kullandıktan sonra da seni bir kenara bırakacaktır, kırıp dökecektir. Bu ‘derin devlet’ dediğimiz büyük ölçüde bütün islami gruplarla anlaşmalar içine girdi. Bu arada herhalde Fethullah Hoca ile anlaşacaklardı. Hoca bana şöyle konuşuyordu: ‘Yurtdışında okulları kurmamda devlet, istihbarat bana yardımcı oldu. Devletin yöneticileri ilgili devletlere referans verdi.’ Devletin yardımı olmazsa bu okulları kurmak

mümkün değil. Bakın bazı islami gruplara, 12 Eylül'den sonra birden **palazlandılar**. Ama devlet zamanla bakıyor ki, bu gruplar büyüyor, pa-niğe kapılıyor ve engellemeye çalışıyor.”

Bugün “şeriat tehlikesi” diye en başta örnek gösterilen ve MGK toplantılarında kararlar alınan Fethullah Gülen işte böyle, bizzat devlet tarafından geliştirildi.

En yoğun 12 Eylül'ün ilk yılları olmak üzere 28 Şubat'a kadar olan süreç, islamcılarının, devletin solun önüne set çekme, yok etme politikasının, yani tam da MGK Yönetmeliğindeki ifadeyle “bertaraf” edilmesi politikasının sonucu olarak önlerinin açıldığı süreçtir.

Bir yandan cunta şefi Kenan Evren Kuran-ı Kerim'den ayetlerle konuşmalar yaparken, askeri helikopterlerden ayetli bildiriler köylerin tepesine atılırken öte yandan ülke içinde ve dışında islamcı örgütlenmeler bizzat devlet tarafından, MGK Genel Sekreterliği'nin uygulamaya koyduğu programla geliştirildi.

MGK, Kuran-ı Kerim Dağıtıyor

Bu konuda bir örneği de, Fatih Güllapoğlu'nun 'Tanksız Topsuz Harekât' kitabından aktaralım.

Avrupa'daki Türkiyeliler arasında, islamcı örgütlenmeyi araştıran Güllapoğlu, her yerde Oğuz Kaleli isimli bir subay ile karşılaşır. Albay olarak emekli olacak olan Oğuz Kaleli o dönem MGK Genel Sekreterliği'nin Toplumla İlişkiler Başkanlığı (Radikal'in yayınıyla en çok tartışılan birim) bölümünde çalışmaktadır. MGK'nın daha onlarca Kaleli ile ne yapmak istediğini Güllapoğlu, cunta sonrası, “memleketteki solcu akımları etkisiz hale getirmek için İslami yönelişi özendirmek” olarak açıklar. Türk-İslam sentezinin bizzat MGK tarafından yayıldığını, onbinlerce Kuran-ı Kerim'in bizzat bu subaylar tarafından dağıtıldığını anlatır. Kuran-ı Kerim'lerin nasıl gönderildiğini ise, Murat Yetkin'e cevap yazan Oğuz Kaleli, “Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan resmi yazı ile Genelkurmay gönderdi” sözleriyle doğrulamaktadır.

Doğrudur. Ve sadece yurtdışında değil, tüm ülkede de aynı “harekat” yürürlüktedir.

Oligarşi, tüm politikalarında olduğu gibi, Amerikan politikalarını uygulamaktadır. ABD “yeşil kuşak” politikasıyla islamcılarını geliştirilip Sovyetler'i kuşatmayı hedeflerken, MGK da ülkemizde islamcılarını aynı amaçla, devrim yürüyüşünün önünü almak için kullanmaktadır. Karşılığında ise gelişmelerine izin vermektedir.

Aynı politika 90'lı yıllarda ve daha sonra da

sürdürüldü. Bu kez Kürt milliyetçi hareketinin karşısında Hizbullah geliştirildi. İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, o günlerde PKK'yı bitirmek için “eli tesbihlileri çoğaltmaktan” söz ediyordu. Bu dönem, binlerce faili meçhulün kayıtlara geçtiği dönemdir aynı zamanda.

Gecekondu yoksulları ise tarikatlar aracılığıyla devrimden uzaklaştırılmaya çalışılıyor, düzene yedekleniyordu. “Şeriat tehlikesi”nden sözeden Genelkurmay'a seslenen liberalizm savunucusu Taha Akyol şöyle diyordu bir yazısında:

“Öteki Türkiye' yoksul olduğu gibi, sosyal ve kültürel bakımdan kendini dışlanmış, ezilmiş hissetmektedir. PKK'nın tabanı varoşlardaki yoksul 'iç göçmen' Kürtlerdi... DHKP-C'nin de geniş biçimde örgütlenmiş, belli bir kitle tabanına oturmuş olduğu belli. Bunlar da, varoştaki yoksul ve ezik Alevi gençler değil midir?”

28 Şubat ideolojisi bunu anlamaz ama düşünmek lazım: Tarikat ve cemaatlerle FP'nin siyasi çizgisi tarafından tutulmasa, varoşlardaki öfke sunni kesimde kendini nasıl dışa vururdu acaba?” (Taha Akyol, Milliyet, 6 Ocak 2001)

“Kendini dışa vurma”, devrim kanalına akmasıdır. Tarikatlar, din tüccarı partiler ise bu akışı durdurmak için MGK ile aynı saftadır.

28 Şubat ise, geliştirilen islamcılığın, artık düzen için “tehlike” olarak görülmeye başlanmasıyla önünün kesilmesidir. 28 Şubat hedefin öteki yanında, bu kesimler tarafından da “yokedilmeleri mubah” olan devrimciler olduğu ise hiçbir zaman görülmek istenmez. “Teröre karşı savaş”, “doğal” olandır. Cuntacılar, 28 Şubatçıları, MGK Genel Sekreterliğinin yönetmelikleri sola karşı savaştan söz ediyorsa alkışlarlar.

İslamcılar, tutarlı demokrat olacaklarsa, MGK'nın yönetmeliklerini eleştireceklerse, önce bu sürecin özeleştirisini vermek, MGK'yı MGK yapan politikalarını sorgulamak zorundadırlar.

MGK Kaleminden Diyanet Fetvası

Oligarşi içi çatışmada Emniyet İstihbaratının MGK Genel Sekreterliği'nin faaliyetlerini izlemesi sonucu tespit edilen faaliyetlerden birini, 29 Ağustos tarihli Yeni Şafak'ta Ali Bayramoğlu şöyle aktardı:

“Bazı sivil devlet görevlilerinin yönlendirilmesi yapılıyor. Örneğin, geçen Haziran sonu Diyanet İşleri Başkanı'nın 'Kur'an yeniden tercüme edilmelidir, bize TV kanalı tahsis edilmelidir' şeklindeki konuşması bu daire tarafından hazırlandı.”

Ölüm orucu direnişine karşı fetvalar, devrimcilerle karşı fetvalar, işgalci Amerika'ya methiyeler de MGK emriyle mi yapıldı? Artık kuşku yok!

yoksul

Depremzedelerin 4 yıllık dinmeyen ılığı Biz de insanız

4 yıldır Düzce’de barınma ihtiyaçlarının karşılanması için, çalmadık kapı bırakmayan depremzedeler, çoluk ocuk Ankara’da Abdi İpekçi Parkı’nda oturmaya başladılar. Bu kez kararlıyız. Bugün gidin, biz sizi ararız yalanlarına inanmayacağız, diyorlar. Onlar nezdinde, herkes, iktidarların halkın en insani ihtiyaçlarını karşılamaktan nasıl aciz olduğunu, nasıl umurlarında olmadığını, “depremzedeler” sömürüsü yapa yapa nasıl onları bir yana tutup attıklarını görüyor.

Şimdi yüzlercesi Ankara’da, çadır kurmalarına dahi izin verilmeden bekliyorlar. İktidar kapıları bir bir yüzlerine kapattı. Birkaç yüz metre ötedeki Başbakanlığın kulakları onların sesini de duymuyor.

Dertlerini anlatmak için şu yaşıananlar bile devletin halka bakışını anlatmaya yetmez mi;

Düzce Depremzedeler Derneği Başkanı Ayşe-gl Şenol ve oluşturdukları bir heyet, önce Başbakanlık ile görüşmek istedi. Olmadı. Sonra sırasıyla; Başbakan yardımcısı M. Ali Şahin’in özel kalem müdürü, Erdoğan’ın özel kalem müdürü ile görüşmeler yapılamadı. Birbirine topu atan

bürokrasi Erdoğan’ın özel kalem müdürü yardımcısına gönderdi. Ama bu görüşme de olmadı. Abdullatif Şener’e 32 bin imzayı teslim eden depremzedeler ondan da masal dinlediler: “Siz Düzce’ye geri dnn. 10 gün sonra yanıt veririz.”

Depremzedelerin cevapları, “*Bize daha önce de benzer sözler verildi; ama tutulmadı. Bu kez kalmakta kararlıyız.*”

Yoksullar yaşıyarak öğreniyor. İktidarların halkı aldatma, oyalama oyunlarını görmek için depremzede olmamız, 4 yıllık maduriyetimiz gerekmemeli elbette. Hiçbir iktidar halkın ihtiyaçlarını düşünmez, karşılamaz. Sadece tekellerin ihtiyaçlarını düşünür ve karşılarlar.

Sayı 76

48

7 Eylül
2003

Aydınlıkçı-Faşist MHP İttifakı

Perinçek’in İP’inin nc Gençlik’i ile, MHP’nin lk Ocakları, yanlarına Atatrk Düşünce Derneği’ni de alarak 30 Ağustos günü bir miting düzenlediler. AB’ci medya bu ittifakı “ulusal sol-MHP... sağ-sol birliği” vb başlıklarla, aman AB süreci riske girecek paranoyası ile karşıladı. Miting fiyaskoydu. Ama bizi ilgilendiren yanı bu değildir.

İşin z; **Aydınlık ihbarcılığı, yerini buldu.**

“Sağ-sol” ittifakı diye yansıtanlar, gerçeği arpıtıyorlar. Aydınlık hiçbir dönem “sol” olmadı. Dn neyse bugün de nüans farkla aynı yerdedir. Karışıklık ona “sol” diyenlerin kafasındadır. Bu demagojiden yıllardır Aydınlık konusunda soldaki belirsizliğe yol açanlar da sorumludur.

Devrimci Hareket’in ısrarla Aydınlık konusundaki uyarılarına, ihbarcılığı teşhir etmelerine rağmen, Kürt milliyetçiliği ve kimi sol çevreler, Aydınlık çetesinin bir dönem için de olsa meşrulaşmasına büyük katkı sundular. Solda çeşitli konularda birliklerin gündeme geldiği dönemlerde, böyle bir birliğe Aydınlık alınacak mı alınmayacak mı, tartışmaları yaşıandı.

1989’da Yeni zm’de şöyle seslenmiştik;

“*Aydınlıkılar konusunda kafası karışık sol, yeni-*

den düşünmeli ve sol saflarda yeri olup olmadığını belirlemelidir. Bunun için yeterli malzemeyi Aydınlıkılar sunuyor. Geçmişte ve bğn yaptığı hiçbir şey unutulmamalıdır.”

Kulak verilmedi. İlkesiz, faydacı ilişkiler sürdürüldü.

Kürt milliyetçiliği zikzaklı ilişkilerinde, kimi zaman ajan provakatrlkle suçladı, kimi zaman ittifak yaptı. Burjuva milliyetçisi Aydınlık çetesinin, en azından genel kamuoyu nezdinde solun içinde görülmesindeki katkıları arşivlerdeki resimlerde, yazılarda kayıtlıdır. Bugün Perinçek’e faşist diyenler de onlar. Ama, biz ne yaptık, katkımız ne oldu da ihbarcı çete solda görüldü diye sormazlar. Üstelik bu kez de Perinçek üzerinden, onu “sol” diye tarif ederek, Türkiye solunu eleştirmeye kalkışılar.

Yine DY oportünizminin açık-örtülü ilişkileri, bazı siyasi grupların Aydınlık hakkında hangi tespiti yapacaklarını konusundaki şaşınlıkları, Aydınlık’ın gerçek yüzünü dile getirenlere karşı savunmaları bilinmektedir.

Faşistlerle yanyana Aydınlıkçı görüntüsü bu yanıyla “*hayırlı*” olmuştur; ama belirtelim ki, yarın bir “sol” grubun Aydınlık’la yanyana gelmeyeceğini de söylemekte tereddüt etmek için fazlasıyla gerekçemiz vardır. Bu **faydacı, ilkesiz** anlayış solda varolduıka, mümkündür.

Ertuğrul Özkök; MGK Yönetmeliği mi Yaz Dedi?

MGK yönetmeliğinin basını nasıl kullandığının ortaya çıktığı günlerde, Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, "İstakoz lokantası" başlıklı 'pazar yazısı' ile (kendileri light yazılar der bunlara. Konunun halkla, halkın sorunlarıyla hiçbir ilgisinin olmaması, kendi zevk ve sefalarının teşhiri olması kuraldandır.) yönetmeliğin gereğini yerine getirmeye devam ediyordu. Böylece 31 Ağustos tarihli Hürriyet'i okuyan herkes, "psikolojik savaş"ın nasıl sürdürüldüğünü de görmüş oldu.

Hiçbir alakası yokken, yazısının bir yerinde şöyle diyordu Özkök; "Yıllar önce İstanbul'da Dev-Sol'un bir hücre evi basılmıştı. Hücre evin buzdolabında havyar bulunmuştu. Bu haberi, Hürriyet'in birinci sayfasından tek sütun vermiş-tik. Aman Allahım, sol kanat ne karışmıştı. Oysa, Rus Pazarı'nda 100 bin liraya havyar bulunan günlerdi. Ama dedim ya, havyarın sınıfsal bir imajı vardır ve ancak hücre evlerde gizli gizli ağ-zınıza alabilirsiniz."

Gerisini, Özkök'e cevap veren Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nden aktaralım:

"Bu haber söylediğiniz gibi, 'yıllar önce', MGK Genel Sekreterliği'nin psikolojik savaş planı çerçevesinde yaptırılmıştı size. Ve her kelimesi yalandı. Bugün hala yazıyorsunuz. Neden?

Çünkü diyorsunuz ki; biz bu yönetmeliği deşifre ettik, ama sakın yanlış anlamayın, devrimcilere karşı savaşımız sürüyor. Bu konuda MGK'nın emirlerini yerine getirmeye devam ediyoruz...

Rus pazarında satılan pahalı bir şey olmadığını kendiniz yazıyorsunuz, ama bu, devrimcilere karşı psikolojik savaşın tetikçisi olmanızı engellemiyor. O gün yaptığınızın ne anlama geldiğini çok iyi bilerek, "lüks yaşıyorlar diye nasıl da ortalığı karıştırmış, nasıl da karalama kampanyası yapmıştık ve buna inananlar çıkmıştı" diyerek övünüyor, psikolojik savaşın kurbanlarına da, "ya işte böyle sizi aptal yerine koyduk" diyorsunuz.

"Ey 'kandırılmış gençler', bakın liderler hücre evlerde gizli gizli havyar yiyor, siz sürünüyorsunuz" yalanı, psikolojik savaş adına ne çok işlendi

bu ülkede, çok iyi bilirsiniz. Bu işin kompedanı olduğunuzu, herkesin malumu burjuva yaşamınızı anlatırken bile, araya sıkıştırarak kanıtlıyorsunuz.

Psikolojik savaş uzmanları demek ki sadece apoletli olmuyor. Medyanın apoletlileri var ki, resmi apoletliler asıl işleri onlara yaptırıyor.

16-17 Nisan 1992'deki katliamda, infazı, katliamı görmeyip, birinci sayfadan "hücre evinde havyar bulundu" haberi böyle yaptırıldı size. O gün emir alarak yaptınız bu haberleri. Bugün dahi, emirleri nasıl aldığınızı, andıçlara göre nasıl sütunlarınızı doldurduğunuzu, nasıl infazlar yaptığınızı açıklayamıyorsunuz. Ama siz açıklamasanız da, herkes, kalemlerinizden akan kanı, pisliği görüyor, biliyor.

1991'lerden itibaren geliştirilen infazları, katliamları büyük bir zevkle alkışladınız. Devrimcilere yapılan işkenceleri savundunuz, "binlerce operasyon" yapan Susurlukçu generalleri aklamaya çalıştınız. Susurluk tetikçilerine yeniden ihtiyacınız olacağını yazdınız o sütunlarınızda.

Ve bugün hala MGK Genel Sekreterliği Yönetmeliği'nin gereğini yapmaya devam ediyorsunuz. Halka, halkın mücadelesine karşı, Doğan Medya'nın savaşı kesintisiz sürüyor."

El Arabiya'ya ABD Tehdidi

Amerika, maskeli direnişçilerin görüntülerini ve ABD kuklası Geçici Hükümet Konseyi üyelerini tehditlerini yayınlayan Arap uydu kanalı El Arabiye'yi maddi kaynaklarını kesmekle tehdit etti. Amerikan demokraisini dalga dalga yayılıyor!

Demokratlık Dersi

27 Ağustos tarihli Habertürk'teki köşesinde, KESK'lilere ilişkin, "Ne olur izinsiz yürüyüş yapsalar? Bu adamlar DHKP-C üyesi mi? Vatanın milletin bölünmez bütünlüğü aleyhine mi nümayiş yapıyorlar?..." diyen Atilla Yeşilada'ya Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, "DHKP-C'liyse, her türlü baskı, yasak, ceza, engelleme mubah mı? DHKP-C'nin "insan hakları" ihlal edilebilir mi? Böyle, nasıl demokrat olunabilir?" diyerek cevap verdi.

Yeşilada'ya demokratiğin ne olduğunu, bu ülkede yaşananları, MGK mantığını ve yazarın aynı mantığı taşıdığını anlatan Cephe, DHKP-C hakkındaki bilgilerinin de oligarşinin psikolojik hareket merkezlerince hazırlanan propagandalardan ibaret olduğunu belirtti. DHKP-C'nin, işçinin, memurun, köylünün, esnafın, gençliğin haklarını, özgürlüklerini aradığını, hayatın her alanında olduğunu belirten Cephe, "Demokratiğiniz DHKP-C'yle ilgili o cümleyi yazdığınız yerde bitiyor. O cümle, sizin demokratiğinizin ipini çekiyor. Bu beynin demokratiğe da, gazetecilikle de ilgisi yoktur." dedi.

kahramanlar Ölmez

Dursun IŞIK
7 Eylül 1991

Hollanda'da faşistler tarafından katledildi.

Seher ŞAHİN
8 Eylül 1991

3 Eylül'de İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi'nde rehberlik ve dayanışma çalışmaları yürütürken polisin saldırısında üniversitenin üçüncü katından aşağı atıldı. Beş gün komada kaldıktan sonra şehit düştü.

Zeynep Esra BOLAYIR
8 Eylül 1990

Mücadelenin henüz başlarında olduğu bir dönemde Bursa'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu aramızdan ayrıldı. İYÖ-DER üyesiydi.

Uğur BÜLBÜL
10 Eylül 2001

19-22 Aralık'ta, hücrelerde katledilen yoldaşlarının hesabını sormak için Taksim'de Çevik Kuvvet'e yönelik bir feda eyleminde şehit düştü.

"Bugün bunların hesabını sormak için bir eylem yapacağım.

Fazla söze gerek yok.

Biz haklıyız ve bu haklılığımızı ölüme dek savunacağız. Amacımız tüm dünyayı, ülkemizi yaşanabilir bir duruma getirmek..."

(Uğur BÜLBÜL)

Vedat İNAN
11 Eylül 1994

Dersim Mazgirt'e bağlı Darıkent Belde-sinde, Kürt milliyetçileri tarafından öldürüldü. Mücadele okuru bir öğretmendi.

Filiz ÜNAL
9 Eylül 1998

Recai Dincel Karadeniz Kır SPB'lerinde savaşıydılar. Niksar-Reşadiye arasında çıkan çatışmada, Filiz Ünal şehit düşerken, Yener Türker'den çatışma sonrası haber alınamadı. Araştırmalar sonucunda düşman tarafından vurulduğu, veya Kelkit ırmağında boğulduğu sonucuna varıldı.

Filiz Tokat Turhal ilçesi Çerçi köyünden, Yener Ordu Mesudiye'dendi.

Yener TÜRKER

Mehmet SOYLU
12 Eylül 1979

Kars Yeni Mahalle'de faşistler tarafından katledildi.

Yüksel KAŞIKÇI
12 Eylül 1979

DEV-GENÇ'liydi. Okmeydanı'nda faşistlerle girdiği çatışmada şehit düştü.

Halkların kurtuluş kavgasında düşenler...

Mao Zedong

Çin Devrimi-nin önderi, halk kurtuluş savaşla-rının ustasıydı.

9 Eylül 1976

Julius Fučík

Çekoslovakya Komünist Partisi önderlerindendi. Nazi işgalinde tutuklanarak idam edildi.

8 Eylül 1943

Yılmaz Güney

Devrimci bir sanatçıydı. Oligarşinin baskıları altında sürgünde kaybettik.

11 Eylül 1984

Salvador Allende

Şili'nin sosyalist devlet başkanıydı. CIA'nın düzenlediği darbeye direnerek şehit düştü.

11 Eylül 1973